

مه‌سعوود مه‌مه‌د

زمانی کورد

حه‌کیم کاکه‌وه‌یس

له‌عاره‌بیه‌وه‌کردوو‌یه‌تی به‌کوردی

چاپی یه کهم به زمانی عاره‌بی

لسان الکرد

مسعود محمد

له سه‌ر ئه‌رکی کاک ئه‌حمه‌د وه‌لی هی‌ممه‌ت چاپ کراوه

چاپخانه‌ی حه‌وادس

ژماره‌ی مؤله‌ت 11 رۆژی مؤله‌ت 3 - 1 - 1987

ژماره‌ی سپاردنی به کتیبخانه‌ی نیشتمانی به‌غدا 74 سالی 1987

«زمانی کورد»

ته‌رجه‌مه‌ی «لسان الکرد»

حه‌کیم کاکه‌وه‌یس

حه‌ساری گه‌وره، که‌رکووک - کوردستان 2008

دیزاینی به‌رگ: محه‌مه‌د عوسمان

وه‌شانی سایتی www.mamosta.net سالی 2010

وهرگیرانی به رهه مه عاره بیه کانی مامۆستا مه سعود محمه د بۆ که سیکێ که له زمانزانی و شاره زاییدا له ئاستی خۆیه وه نیزیکی نه بی، گه مه کردنه به ئاگر و من تهو گه مه یه م کرد. ترس دایگر تم که تنم کرد بی، به لام ته مړۆ خویندنه وهی کتیب به هۆی خویندنه وهی هه واله وهرزشیه کان و خه به ری ژیا نی تایه تی یاریزانانی دنیا و ته ستیره کانی هۆلیوود و که لووی به خت و حه جی گۆری ئومکه لسووم و بابه تی سه رگه رمکردنی تره وه، خه ریکه له ناو کورددا باوی نه مینی و ترسی منیش ده بیته ترسی دواروژا کی ده په رژیته سه ر دهق و بابه تی وهرگیر دراو و وهرگه ریندراو و به راورد کاری و هه لسه نگاندن؟! من یاریم به ئاگر کردوه چونکه هه ر ده بی رۆژی له رۆژان، یه کئی تهو یارییه بکا و ئاماده شم بۆ ته وهی ده ست به سینگه وه بگرم بۆ هه ر هه له یه کی که ده رهق به مامۆستا مه سعود محمه د و به رهه مه عاره بیه کانی ته نجامم دای. خۆ ره نگیشه ته م کاره ی من بیته بناغیه ک بۆ کاریکی له خۆی باشر و ته واوتر و ره وانتر... ته وهش خراب نییه.

نه مه زانی به رهه مه عاره بیه کانی تهو مامۆستا نه مره بۆ ته وه ده بن وهرگیر درینه سه ر زمانی کورد، به لام که هه ندی له و گوتاره کورتانه ی مامۆستام کردنه کوردی که له «العراق» دا بلاو کرابوونه وه، هه ستم به بوونی خوا وهندی وهرگیران کرد به ته نیشتمه وه... هه ستم ده کرد پیم ده لی له جیی تهو رسته قورسه عاره بیانه چ بنووسم. ئاخه هه رگیز، له هیچ کتیبیکی عاره بیدا نه مدیوه «ربط طرفها بتلیدها» به کار هیندرا بی و هه ر به زه بری قاموس زانیم به ستنه وهی کۆن و نو ییه به یه که وه و هه تا زانیم گیانم ده رچوو... تۆ بلی زانیتم؟! یا «هذا حصرم رایته فی حلب» که به شیوه یه کی ئاسایی ده کریته «ته مه په رسیله - به رسیله یه - و له حه له ب دیومه» یا به پیتی یاسای وهرگیران ده بیته: «رپوی ده می به په رسیله نه ده گه یشت ده یگوت ترشه» یا «ته م نانه به و رۆنه»? به رای من دووه میان راسته یا له ناوه رۆکی باسه که وه نیزیکتره. کابرای شایه ر که هینده ی له باردا نییه و بۆی هه لئا که وئ بگاته ده ربار، هه ر ده بی بلی: من له وه گه وهره ترم له ده رباردا بکه ووم و لای مامۆستاش، باس باسی شایه ره نه ک زانا و خه لکی خاوه ن هه لویستی وه ک حه یده ری و مه لا ته فه ندی، که خۆی له م نووسینه دا باسی هه لویستی کردوون. ته یموور له نگیش له م باره یه وه، به زیاده رۆییه وه ده لی: گومانی تیدا نییه سه دان زانا و دانا و فه رمانده، گویرایه لی جه نگا وه ریکی وه ک من.

مامۆستا، هه ولیکی زۆری داوه به ره گ و ریشه ی وشه دا بچیه خوار و خزمایه تی نیوان وشه ی کوردی و ئافیس تایی له لایه که وه و کوردی و زمانه هند و ته ورو بییه کان له لایه کی تره وه بدۆزیته وه و ره گیان بگه ریتیته وه سه ر یه ک. ته م کاره ی مامۆستا، منیشی خسته سه ر که لکه له ی دۆزینه وهی تهو خزمایه تی و هاو ره گییه و ته مه ش نمونه یه که که بیرم که وه ته وه: له سه ره تای فیر بوونی زمانی سویدیدا بووم، مامۆستا که مان وشه ی «ته ستیره» ی له سه ر ته خته که، به زمانی سویدی نووسی و گوتی: هه ر یه که تان به زمانی خۆی تهو وشه یه بنووسی. ئیمه ی بیگانه له سوید، که هه ر یه که مان سه ر به ولاتیک و زمانیک بوو، وشه که مان نووسی. من نووسیم: Estere. مامۆستا که ش ده ستی دایه ماجیک و خه تی به بن هه ندیکاندا هینا و گوتی: ته مانه سه ر به هندو ته ورو بییه کان، چونکه هه موویان s و t و r یان تیدان.

دوایی بینیم وشه‌ی هاوبه‌شی تریش له نیوان هزمانه ئه‌وروپاییه‌کان و کوردیدا ههن که هه‌زاران کیلۆمه‌تر له یه‌که‌وه دوورن و خواش ده‌زانی که‌ی له کۆره‌وی گه‌له سه‌ره‌تاییه‌کاندا، له ناوه‌راسی ئاسیا، هندوئه‌وروپی و هندوئیرانی لیکدا‌بر‌اوون:

گۆل له سویدیدا Göla ه و وه‌ک گوئیل ده‌گوتری، گورگ له زازاکیدا verg و به سویدی varg، ریژنه «باران» له سویدیدا regn، دویت به سویدی dotter، ئافره‌ت، «ئافرۆدیتا» یه «خواوه‌ندی زاوژی لای یۆنانی»، شوور کوردییه و tjur سویدی و ههر به شوور ده‌خویندریته‌وه، جگه له هه‌ندی له ژماره‌کان و زۆر وشه‌ی دی. داستانه یۆنانییه‌کانیش، ئه‌گه‌ر به وردیی بیریان لی بکه‌ینه‌وه، ده‌بینین هه‌ندی خزمایه‌تیان له گه‌ل ئه‌و داستانه‌دا هه‌یه که له ئایینی میتراپی و زه‌رده‌شتیدا هه‌بووه. ئه‌م لسته‌یه‌ش نیزیکایه‌تی زمانی ئافیس‌تا و کوردی ده‌رده‌خا و بۆچوونه‌که‌ی مامۆستا ده‌سه‌لمی‌تی:

<u>به کوردی ئه‌مرۆ</u>	<u>وشه ئافیس‌تاییه‌کان</u>
دوو	دوا
چوار	چه‌توار
پینج «په‌نج»	پانجا
شه‌ش	خشواش
حه‌وت	ئاپتا
هه‌شت	ئاشتا
نۆ	ناوا
ده	دانا
گیانم «ره‌وانم» ره‌نگه «قوربان» خزمی بی	ئوروانهم
ده‌ده‌م	ده‌د
توانا	ته‌قا
گه‌ره‌کمه «ئاواتم»	ئه‌وه‌ت
که‌نگی «که‌ی»	که‌ت
مانگ «هه‌یف»	ماف

و... زۆری تر که به شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان ده‌چنه‌وه سه‌ر یه‌ک.

وهك ئهوهى ناوى «گاوانى كوردى» و «سهلمانى فارسى» له قورتاندا هاتى، ناوى «فريانه»ى توورانى له ئاقيستادا هاتوو كه يهكى بووه له توورانيه كاني باكوورى رۆژهه لاتي ئه و دهمه ئيران و توركه كاني ئهمرۆ ره گي خويان ده گهرتنه وه سهريان. دواتر ههه توورانيه كان، كه وهك ديوپه رست ناويان له ئاقيستادا هاتوو، زهرده شيان كوشت. له وساوه كورد دلي به فريانه خوشه و ههول ددها برايانه له گهل توركدان بزي و ئهم تهمايه له ئاقيستاشدا ههيه. خو شبه ختانه دواى 26 سه ده «سمایل بي شكچى»ى تاك و تنها و تهريكمان به لاي خو ماندا راكيشا و بووه برامان!. ده بي 26 سه دهى تر چاوروان بين تا يه كيكى تريش له توورانيه كان بيته برامان... كه رويشك به عاره بانه ده گرين!

به پنيوستى ده زانم ئهم دهقه ئاقيستاييه بگوازمه وه: «كاتى خزم و كهسى فريانهى توورانى هاتنه سهه رپنگا و ئاييى راستى و به ئه شق و ئيمان وه بو گه شه و پيشكه وتنى جيهان ههول بدن له سايهى ئه ندیشهى چاكدا ده بنه يهك و سه ره نجام ئه هورامه زدا ئارامش و ئاسايشتيان پي ده به خشي»¹ ئيستاش هه مان ئايهت يا به شيويه كى تيؤريزه كراوى سه رده مانه ي وهك ئه و ئايه ته بي هووده له هه لپه ي ئه وه داين له گه لياندا برا بين... له و دا هيتانه مه زنه وه، به هه مان شيوه براي ته ي له گه ل ميلله تانى تريشدا ده كه ين و ئه نجاميش، هه ر 26 سه ده براي كه به ده ست ديتين يا نايه نين! ئاي ئيستامان چه ند به رابردوو مان ده چي و پي ده چي دا هاتوو شمان هه ر به ئيستامان بچي!

له كو تايدا، ده مه وي سوپاسى كاك «ئه مه جه د شا كه لي»ى برام بكه م كه به كورديه كه ي ئهم وه رگيرانه دا چوو وه و زؤرى له هه له و خواروخچي ده ستنيشان كرد و منيش به خو شحالييه وه ره چاوى زؤربه ي زؤرى سه رجه كانيم كرد.

حه كيم كاكه وه يس

5/2/2008

kakaways@hotmail.com

¹ - بروانه: ئاقيستا - گاتا - كان له ميژينه ترين سروودى كوردى. جهليل عهباسى. دهزگاي ئاراس 2003

بهینیکه شه پۆلیکی خاوی گومان به ناو نووسهرانی کورددا ده گه پێ و هۆیه کهشی ئەو بۆچوونهیه گوايه به کارهینانی وشه ی کوردیی هاوشیوه و هاوتهرحی وشه ی فارسی له نووسینی کوردیی سهردهمدا، بۆی ههیه خزمهتی ئەدهبی فارسی بکا. چ رێمان نییه ئەوه نه بی ئەو بابهته بۆچوونه به نیازپاکی خاوهنه که ی لیکبدهینهوه، ئەوهش به هۆی ئەو که شوههوا خاوتنهوه که رۆشنییری کوردی هه ناسه ی تیدا هه لدهمژێ، ئەمهشیان به هۆی نه بوونی خلتوخاشه وه بی یا بارودۆخ وا بخوازی ئەوانه ی له بواری رۆشنییری کوردیدا کار ده کهن، له هه موو پروشاندنیک بیپاریژن که رێی تی بچی بیرووشینی و چه زمان پێی نه بی. وای بۆ ده چم ئەوه بوویته هۆی سلکردنه وه و ده سه کاربوون تا بۆ وشه ی ره سه نی کوردی له پارێزدا بن و له نووسیندا بیانسر نه وه نه وه ک لۆمه بکری.

وام هه ست کرد ئه رکی من ده گاته ئاستی واجبی نه ته وه یی و نیشتمانی بۆ ته وه ی چرا کزه که ی خۆم پێ بکه م و تیشکیک، ئەوه نده ی هه یه، بکه مه سه ر هۆکاری ئەو گومانانه، ئەوهش به پێی ئاگاداریم له سه رچاوه ی کوردی و فارسی و زمانه ئاریاییه کانی تر، له سه نسکریته وه بگره تا ده گاته په هله وی و هی دی، که گاریگه رییان له سه ر بنیاتنانی که له پووری به شه رۆژه لاتییه که ی هند و ئەوروپی که متره، له وه ده مه وه که به شه رۆژاوا ییه که لێی دا برا وه و تا ئیستا که س نازانی چ سه رده می بووه. ئاخه زانیاری له سه ر سه رچاوه ی چه ند جۆگه ئاویکی نیزیکی یه ک، هه ق وایه گومانی تیکه لا بوونیان بره ویتیه وه. هیوای ئەوه به زانا و زمانان و ئەدییه به رزه عاره به کان ده کری با یی ئەوه ئا ور له وه بابه ته بده نه وه که جیی گرنگی پیدانیانه و ره نگه سه رقاییان به مه سه له ی عاره با یه تییه وه. له رووی سیاسی و رۆشنییری و شارستانییه وه، رێگر بی له به رده م ئەوه ی به بابه تیکه وه خه ریک بن، که له چه قی سه رقاییاندا نییه و له هه مان کاتدا چه ند زمانیکی کۆن و سه رده م، پێویستیان به وردبوونه وه هه یه و ژماره یه کی یه کجار که م نه بی بۆیان نه لوا وه له رابردوو و لایه نه کانی ورد بینه وه. له وانیه ئەم هه وله بچکۆله یه م بۆ لابر دنی ته مو مژێ سه ر سیمای مه سه له که، ماندویتی لیکۆلینه وه و توێژینه وه یان له کۆل بکاته وه و هه ندی حه قیقه تی شاراوه ی وا له باره ی بابه ته که وه به ده ست بینن، بۆی هه بی بیانگه یه نیته که ناری ره وانده وه ی ته مو مژ. گومانی ناوی که خوینه رانی کورد به شیوه به کی گشتی تا ئەم سه عاته ئەو چرایانه یان که من که زمان و میژوو و سه رجه می لایه نه کۆمه لایه تییه کانیان رووناک بکاته وه، چونکه ده ستیان له لیکۆله ره وه و توێژه ره وه ی کوردی وا گیر نا بی خۆی بۆ ره وانده وه ی تاریکییه کان ته رخان کردی و نه توانا و نه پا ره و نه مه ودا و نه پشتگیری، هیچیان، به هیچ جۆری شتیکیان له وانه نه بوو بیخاته سه ر ئەو ریییه ی که به ربه ستی وه ک مه حالی له پیش بووه. توانای منیش له توانای ئەوان با شتر نه ده بوو ئەگه ر بارودۆخ وای نه کردبا چا ووم له کۆیه هه لپینم و بینم و به راوردی کۆمه لێ شتی وا بکه م که هۆشی مرۆقیان سه رقāl کردوو و له چه ند سالیکی حه فتا کاتدا سه رچاوه و کتیپی وام ده سته که وتن که له سه ر ئاریایی و ئیرانی په ره یان به هۆشم دا و ئەوانهش، زۆربه یان فه وتان و دلێ خۆم به و که مه خۆش ده که م که ما ونه ته وه و ئیشتیا ده که نه وه و تیریش نا کهن. ره نگه خه لکی تر له مه یداندا هه بوو بن و په نامه کی هه ولیان دا بی و

گویمان له دهنگیان نه بووی و له کاتی سوورانی بهرداشیان بی خه بهر بین تاخو که ی تاردی رۆشنییری و زمانهوانی و میژوویی کورد به رههم دیتی تا هه ویر بو عهقل بشیلی.

نووسه رانی عاره ب مافی ئه وهیان به سه رمه وه هه یه له م جیهی خۆمه وه دانی پیندا بنیم که به هوی هه ولی درهنگه ختی ئه وانه وه له به رفه وانکردنی زمانی عاره پیندا له دوورگه ی عاره بییه وه، هه ر زمانیکی مردوو و بی لایه ن و دوژمنی سه ر به زمانه سامییه کان له دوورگه ی عاره بییه وه هاتبی ئازایانه خستوو یانته ته ناو عاره بییه وه، ئه وه ش بو من هاندانیکه بو هه لکۆلینی رابردوو و به ده سه ته پینانی به لگه بو سه ربه خویی زمانی کوردی به ره گ و ریشالییه وه. چاره وروانیس بووم تا به لگه ی ئه وه م به ده ست که وت که خاوه ندریتی شه رعی زور له و وشه هاوبه شانیه ی که له نیوان خوی و زمانه کانی تر دا هه ن، کوردین و ته نانته ئه وه شم به دلنیا بییه وه بو ئاشکرا بوو که به هوی بی خاوه نی و بی توانایی و مالویرانییه وه، له ماوه ی بیستوشه ش سه ده دا، زور له وشه کانی تووشی تالانوبرووی زوریش بوون. ئه گه ر عاره بی به هوی توانا و پته وی بوونییه وه به وه شیلوو نایی که وشه ی هاوشیوه له نیوان زمانی هه ندی عاره بی داگیر کراوی گوی زه وی و داگیر که ردا هه یه و سل له به کاره پینانی «رستاق و لوزینج و زیئبه ق و به یده ق و به رنامه ج و سازج و خه نده ق...» ناکه نه وه و جه نگیش ئاگری سه ر سنووری رۆژه لاته، له مه دا به به راورد کاری به ئه نجامی راستی بوونی وشه ی هاوبه ش و تالانکراو گه یشتم که له بنه رتا کوردییه و خزمایه تییه ک هه یه که له وه توندوتۆلتیه ته نها به هیز ره ت بکریته وه، چونکه هه رگیز دایکیکی به دایکایه تی پشتته ستوو و به به لگه نامه ی شوو کورده وه، تاوانبار ناکری ئه گه ر له به ر برسیتی و هه ژاری له سه ره مه رگیشدا بی.

ئه و سه رچاوانه ی له بواری ئه م باسه دا له به ر ده ستدان، ورده کاری و لیکۆلینه وه ی زمانه وانی و میژوویی و شوپنه وارزانی کۆمه ل زانی رۆژاوی سه رده می جیاواز و شوپنی جیاوازن و شوپنه واریان له کتیی ده سه تییه ک له و ئیرانیانه ی که گرنگی به که له پوو و فره ههنگی ئیرانی به شیوه یه کی گشتی و فارسی به تایبه تی ده دن، هه یه به لام بوونی کتیبیک که به که لک بی و به زمانه ره سه نه که ی خوی نووسرا بی، له عیرا قدا ده گمه ن بووه و بو کوردیش هینانی کتیب له و ولاته وه که تیدا نووسرا وه، له به ر ئه و هویانه ی که پیشتی باس کردن، زه حمه ت بووه و له مه ودای نیوان سالی 1971 و 1978 دا، له و کاته دا که له گه ل برابانی تری دامه زرینه ری کۆری زانیاری کورد بووم له به غدا و به هوی په یوه ندی توندوتۆلی کۆره زانیارییه کانی رۆژه لاتی ناوه راست و ئه مه ریکا و ئه وروپا وه، به یه کیتی سوڤیه تیشه وه، هه ندی له و سه رچاوانه پیشکه شی من کران و کاتی له ناوه راستی سالی 1978 دا له کۆر دا برام، زۆره یانم بو کۆر به جی هیشت و ژماره یه کی زور که میان لای من مانه وه، له وانه «فرهنگ ایران باستان» ی خوالیخۆشبوو پوو داود و کتیبی «مزدیسنا و ادب پارسی» ی دکتۆر محمه د موعین و کتیبی «کارنامه اردشیر بابکان» ی دکتۆر به هرام فره ورشی و هه ندی سه رچاوه ی ترم خواستنه وه، له وانه هه ر سی به رگی «تاریخ زبان فارسی» ی دکتۆر په روین نائیل خانله ری و چه ند ژماره یه ک که له سه ر بلا و کراوه ده ژمیردران و ناویان «به ربانگ» بوو و له ستۆکه و لیم ده رده چوون و Tiraj به ته نیشتییه وه نووسرا بوو و Izmir، هه ردوو کیان به شیوه زاری زازایی کوردی بوون. ئه و کتیبه ناوبراوانه، جگه له کارنامه ی ئه رده شیر، پشتیان به ژماره یه کی زوری سه رچاوه ی هه مه جۆری کاتی جیاوازی سه رده مه نوییه کانی

ئەوروپا و ئەمەرىكا بەستووه كە بە كەردنەوهى واژه و نهخشی كۆنهوه خەرىك بوونه و ئەوروپاىيه كانى ترىان خەرىكى كەردنەوه و لىكدانەوهى واژهى هيرۆگلىفى و سۆمەرى و دوای ئەوان، ئەكەدى و ئاشورى و بابلى و هەموو زمانە كۆنه كانى وه ك سامى و ئارى و هى تر بوونه. بەلام نووسەرە فارسە كان له بواری شوپنهواره كۆنه كاندا، زۆریان خستۆته سەر كارى رۆژاواىيه كان و هەموو سەرچاوه مێژووئىيه كانى ئىسلام، كە پشت بە باسكردن و گىترانهوهى دەماودەمى سەردەمى خۆيان دەبەستن. گەلى جار قسەى ئەو لىكۆلەرە ئىرانيانە دەخوینمەوه و بۆچوونەكەم بەوه پشتتەستوور دەبى «شایه دىك له خۆيان شایه دىبى دا» یا دانپیدانانى نهيار، ئەوهش كۆشش و كات پاشه كهوت دەكا. یه كنى له وانه خاوهنى «تارىخ زبان فارسى» له لاپەرە 38ى بەشى دووهەمدا و له سەر زمانى «لورى و بەختیاری و خیلە كانى مه حسنى و بویر ئەحمەدى رۆژاواى ستانى فارس» دەبلى كە خزمایه تى له گەل زمانى كوردیدا هەیه و بەشى ئەوه دەكا قسەى هەندى له ئەوروپاىيه كان بكاتەوه و حاشا بكا كە په یوهندى له نیوان كوردى و ئەو شیوه زارانەدا هەبى. هى تر لهو لىكۆلەرە وانه دەبینم هەمان قسە له بارهى زمانى كوردییه وه دەلینه وه و جارێ به زمان ناوى دەبەن و جارێ به شیوه زار و دیسان دیکه نه وه به زمان و زۆر سەیره زمانىك خەلكانىك له رۆژهلاتى ناوه راستدا قسەى پى بكەن كە ژماره یان له فارسە كانى ئەو جینه زۆرتەرە كە پى دەلین ولاتى فارس و به شیوه زاریش ناوى بەرن!

ئەو كتیبانەى كە ناووم هیتان و پىشینەى ئەوروپاىيان هەیه، دەبنە سەرچاوهى ئەم باسە و دەشى بۆیان بگەرىینه وه. چ بە پىنووستى نازانم له هەموو بۆچوونىكدا كە دەمەتە قىبى له سەر دەكەم یا پشتى پى دەبەستم ئاماژە به سەرچاوه كە بكەم ئەوهش بۆ خۆلادان له درىژدادارى. تەنها له جینه پىووستە كاندا یا لهو جینانەدا كە پىووست بە بەلگە بكەن، ئاماژە به سەرچاوه كە و لاپەرە كە دەكەم. پىم باشە بۆ دلنیاى ناوى هەندى لهو سەرچاوانە تۆمار بكەم كە خاوهنى ئەو كتیبانە پشتیان پى بەستوون.

له یه كەم كتیب «فرهنگ ایران باستان» ی پوور داود ناوى 26 سەرچاوهى عاره بى و فارسى تۆمار كراوه. كە یارمەتیدەرى دانانى كتیبه كە بوونه و بە باسكردنى «الاتار الارامیه فى لغة الموصل العامیه - شوپنه وارى ئارامى له زمانى ناوچه بى موسلدا» - داود الجلبى 1354ه» دەستى پى كرددوه. سەرچاوه كانى ترى بیرونى و هەواله دوورودریژه كانى بیرونى، ئەوجا ناوى كتیب بە پى حەرفى هىجا و له پىتى «ب» دا «بیست مقاله» ی محەمەد قەزوینى، نەسكى 2 تاران 1313ى شەمسى و له «ت» دا تارىخى نرشحى - مێژووى نەرشحى له بارهى بوخاراوه كە له تاران چاپ كراوه و له «ج» دا «جغرافیای تاریخ ایران - بارتۆلد وەرگىترانى سەردادوهر، تاران 1308» و له «ح» دا «حدود العالم...» ئىدى ئاوها تا كۆتایى لستە كە كە به وهفاتى ئەعیانى ئىبن خەلەكان، چاپى تاران كۆتایى دى. له هەر پىتیکدا نموونه یه كەم هیناوه تەوه جگە له هەمزە (3 نموونه)

دوای ئەوه دیتە سەر ناوى ئەو كتیبانەى كە تاییه تن بە لىكۆلینه وه له سەر ئاقیستا و ئەوانەش پىنجن. ئەوجا خوینتەر دەباتە سەر به دواداچوونى ئاقیستا له كتیبى نووسەراند: بارتولومه Bartholomae و دارمستەر Darmsteter و دە هارله De Harlez و ریختل Reichelt و هى دى.

ئەوجا دیتە سەر باسى ئەو كتیبانەى كە به په هلهوى نووسراون و په یوه ندىیان بە كتیبى وه ك ئەرداویرافنامە، ئەردەشیر بابكان و بندەش و بیست كتیبى تره وه هەیه.

ه تۆمار كوردنى تايبەت بە بەرھەمە رۆژاوايىيە كاندا يەكەم ناو ژمارە 52ه و لە ژماردندا بەردەوام دەبى تا دەگاتە ژمارە 203 و ئەوھش ھەموو ئەو سەرچاوانەيە كە بۆ نووسىنى كتيبەكەى پيياندا چۆتەوھ. كۆنترين كتيبى رۆژاوا كە لەگەل پينجى تردا ناوى ھاتووه، ميژووھەكەى بۆ 1852 - 1854 دەگەریتتەوھ و ھى ويستەر گاردە. كۆنترين كتيبى تۆماركراوى كۆتايى ژمارە 52ه و سالى 1853 - 1854 ھ و ھى كارل بوشيلە.

ھەرۆھە، ھەردوو كتيبى «مزديسنا و ادبى پارسى» و «تاريخ زبان فارسى» پرن لە سەرچاوى ھەمەجۆر و ھەمەرەنگ و ھەمەسەردەم و ئەگەر خوينەر بيهوى، دەتوانى بگەریتتەوھ سەريان.

کورته‌یه کی میژووی

له میژوودا وا باوه که دهسته‌یه کی گه‌ره‌ی ره‌گه‌زی سپی به‌شهر له چهند شویتینکی سه‌رزه‌مینى باکووری ده‌ریای خه‌زهر نیشه‌جی بوونه و میژوونووسه‌کان له سه‌ر جینی راستیان هاوړا نین. پیش ئەوه‌ی مه‌سیح له دایک بی به پتر له هه‌زار سال، بوونه‌ته دوو به‌شه‌وه و یه‌کیکیان به‌ره‌و رۆژاوا چووه و له ئەوروپا بڵاوه‌یان لێ کردووه. به‌شه‌که‌ی تریان به‌ره‌و رۆژه‌لآت چووه و ئەمانیش بوونه‌ته دوو به‌شه‌وه، یه‌کیکیان له هند گیرساوه‌ته‌وه و ئەوه‌ی تریان له‌و جییه‌ی که ئیستا پێی ده‌لین ئیران، نیشه‌جی بووه. میژوونووسان ئەوانه‌یان له دابه‌شبوونی یه‌که‌مدا ناو نا هند و ئەوروپی و هی دووه‌میشیان ناونا هند و ئیرانی. ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ به‌هه‌مووان ده‌گوترا ئاری به‌لام دواتر هه‌له‌ی ئەم ناولینانه ده‌رکه‌وت و ته‌نها بۆ هند و ئیرانییه‌کان «ئاری aryā» به‌کار هیندرا. ئەو هندیانه‌ی باکووری هند که به سانسکریتی داخوتن، له‌رووی زمان و ره‌گه‌زه‌وه ئارین و له‌گه‌ل درافیدی و ئەوانه‌ی ناوه‌راست و باشووری هنددا جیاوازیان هه‌یه. ئەوه‌نده‌ی ئەو ره‌وکردن و دابه‌شبوونانه په‌یوه‌ندیان به‌زمانی ئەو خیلانه‌وه هه‌یه ئاشکرایه که:

1. خیله‌ هند و ئەوروپییه‌کان، له‌پیش یه‌که‌م دابه‌شبووناندا به‌یه‌ک زمان و چهند شیوه‌زاریکی لیکچوو و لیک نیزیکی، به‌پێی دوور و نیزیکیانه‌وه له‌یه‌کتر، داخوتن. وشه و زاراوه له‌شوینه‌واری ئەم یه‌که‌ زمانیه‌ ماونه‌ته‌وه و هه‌ندیکیان هه‌ر ئەوه‌تا یه‌ک نین و هه‌ندیکیان له‌به‌کاره‌یتاناندا له‌یه‌ک ده‌چن. ئەوه‌ش چاوه‌روان ده‌کرێ نیزیکیه‌تی نیوان زمانی گه‌لانی رۆژه‌لآت له‌نیوان خویاندا له‌یه‌کتر نیزیکیتر بن به‌پێوانه‌ له‌گه‌ل زمانی گه‌لانی رۆژاوادا، به‌لام ئەوه‌ش ده‌بی که وشه‌یه‌کی گه‌لیکی رۆژه‌لآت کۆن له‌ وشه‌یه‌که‌وه نیزیکیتر بی که رۆژاواپی به‌کاری دینی، بۆ نمونه وشه‌ی «ثری Thri» ئافیس‌تایی (کتیبی زه‌رده‌شت) له‌کردی سه‌رده‌مدا واتای سی ده‌دا و له‌ئینگلیزیشدا Three یه.

2. نیزیکیه‌تی نیوان سانسکریتی و زمانگه‌لی گه‌له‌ ئیرانییه‌کان له‌سه‌رده‌مه‌ زووه‌کانی دابه‌شبوونی ئارییه‌کاندا بۆ دوو گه‌ل، ئاشکراتر و زه‌قتره. به‌هۆی کتیبی «فیدا Veda» ی هندی و هه‌ندی به‌شی ئافیس‌تاهه‌ ئەم نیزیکیه‌تیه‌ پارێزراوه و کۆترین شیوه‌ی نووسراوی سانسکریتی و لقی ئیرانی زمانی ئارییه‌کانی هیشه‌تۆته‌وه و وه‌خته‌ لیکچوونیان وه‌ک لیکچوونی دوو جمک بی.

3. لیکچوونی ئەو زمانانه‌ی که لقی ئیرانی گه‌له‌ ئاریه‌کان قسه‌یان پێ کردووه، به‌رده‌وام له‌لیکچوونی نیوان ئەو زمانانه‌ و سانسکریتی له‌لایه‌که‌وه، له‌گه‌ل زمانه‌کانی لقی ئەوروپا له‌لایه‌کی تره‌وه زه‌قتر و ئاشکراتر بووه. وا چاکه ئەوه‌شی بۆ زیاد بکه‌م که ئایینی زه‌رده‌شتی، که هه‌موو گه‌له‌ ئیرانییه‌کانی گرتبۆوه، یه‌کێ بووه له‌هۆکاری مانه‌وه‌ی لیکچوون و نیزیکیه‌تی له‌نیوان زمانی ئەو گه‌لانه‌دا. واته‌ نیزیکیه‌تی نیشه‌مانیان له‌یه‌که‌وه، تاکه‌ هۆکاری گرده‌بری لیکچوونیان نه‌بووه.

ئوه‌ی له‌م بواره‌دا بۆ بابه‌ته‌که‌ گرنگه، په‌یوه‌ندی نیوان زمانه‌کانی گه‌له‌ ئیرانیه‌کانه‌ که کورد و فارس له‌وانه‌ن و دوا‌ی دوو هه‌زار و پینجسه‌د سال ته‌فروتونابوون و پاشکۆبوونی کورد، هیشه‌تا ژماره‌یه‌کی زۆری وشه‌ له‌نیوان کوردی و فارسیدا لیک ده‌چن. بۆ ئەوه‌ی ئەم باسه‌ ئەوه‌نده کورت بکه‌ینه‌وه که بابه‌ته‌که‌

نەشیۆن، دەبی له بەندی یەكەمی سەرەوه بێنەوه و لەو جێیەدا بۆی بگەرێنەوه که پێویستمان پێی
 دەبی. دەبی بە گوتە یەکی زۆر کورت له بەندی دوومیش بێنەوه، ئەوەش ئەوەیە که سانسکریتی هندی
 جمکی ئافیسٹای ئێرانیه، ئەوەش لەوەدا دەر دەر دەکەوێ که ئەو زمانە ی ئیرای پێ نووسراوه، لەو زمانە
 دەچێ که ئافیسٹای پێ نووسراوه. ئەم لیکچوونە دەگاتەوه ئەو وشە و رستانە ی هەخامەنشانیس که له
 ناوەراستی سەدە ی شەشەمی پێش زاینەوه پارێزراون. ئەو لیکچوونە دەگەشتە هەموو زمانە ئێرانیه کانی
 تر که له سەر شیوازە کۆنە کە ی تۆمار کرابی و هینشتا هۆکاری گواستنهوه و گۆرانکاری، خۆیان
 نەخزاندبیتە ناو بنیاد و دەر بر پێنیهوه. فارسی هەخامەنشی، له ماوه یەکی کورتدا بەخۆی، بە شیوه یەکی
 گۆرانکاری بە سەردا هات، که زانا کانی زمان بۆی ناچن و هیچ قسە کەریکی زمانی دی چاوه روانی
 نەبووه. باسی ئەوەش دی. له بەر ئەوە ی هیچ زمانیکی ئێرانی، جگە له ئافیسٹا و هەخامەنشی، شیوازی
 نووسینی نەبوو تا لیکچوونە کۆنە کانی نیوان ئافیسٹا و هەخامەنشی و سانسکریتی دیاری بکەین.
 گۆرانکاری نیوان سانسکریتی و ئافیسٹا بە پێی گۆرانکاری له دەنگە کانیاندا بووه. زۆر جار پیتی «س» ی
 سانسکریتی له ئافیسٹادا بۆتە «ه»، «asura و spata و sndhu» له ئافیسٹادا بوونەتە «ahura و hapta
 و hindu» و هەردوو وشە ی «یەسنا و یەزنە» له سانسکریتیدا بوونەتە «یەجنە و یەجتە»... و بەو
 شیوه یە. سانسکریتیش له لایەن خۆیەوه، بە دەم رۆژگارەوه گۆرا و بووه زمانیکی نارۆشن، ئیدی ئاسایه
 زیاتر له زمانە ئێرانیه کان دوور کەوتبیتەوه.

تا ئێرە بۆ ئەم بابەتە بەسە.

خیزانی زمانه ئیرانییه کان

ناتوانم بهو سه رچاوانه ی بهرده ستمه وه، به وردی سهرده می کوچکردنی خیلّه هندوئه وروپییه کان دیاری بکه م، چونکه شوینه واری تو مارکراو نییه ده ریخا یا به راستی بزانی، ئەوانه یه ئجوج و مه ئجوج نه بوون که له کتیبه ئاسمانییه کاندا باسیان هاتوو تا بیکهینه به لگه ی نیزیکیان له سهرده می ته وراته وه، که باسی کردوون. ئەوهنده ی من ئاگادار بيم، ئەوهش ناشی کاتی ئەوه دیاری بکه مین که ئیرانییه کان له و جیانه دا نیشته جی بوون که بوی هاتن چونکه ئەوه دهمه ی ئەوه رویداوه، هیشتا خیلّه هندوئه وروپییه کان، یا ئاریه کان، نووسینیان نه بووه تا بیکه نه ده فریک بو رووداو و بابه ته کان و له فهوتان و له بیرچوون بیانپاریزی. وام پی خۆشه له جی خۆمه وه، به سهر ئەوه سهرده مه دا باز بده م که ئیرانییه کان له ولاته تازه کانیندا نیشته جی بوونه و ههر یه که له و خیل و گه لانه چ تایبه تمه ندییه کی له و ولاته دا هه بووه که ئاوه دانی کردۆته وه، چونکه ئەوانه په یوه ندییان به سرینه وه و کاریگه ری ههر یه که یانه وه به سهر ئەوی تره وه نییه، مه گه ر له سنووریکه به رته سکدا که ده شی پشتگویی بخری، ئەوهش له بهر هۆکاریک که خه ریکی روونکردنه وه ی نیم.

رهوی لقی ئیرانی له خیلّه ئارییه کان به ره و باشوور و باشووری رۆژاوا له و دوورپیاندا رووی دا که بهر له زیاتر له هه زار سال پیش له دایکبوونی مه سیح رووی داوه و یه کیکیان بووه هندی و ئەوی دی بووه ئیرانی. له سهره تای هه زاره ی یه که می پیش زاین، ماده کان، یا میدیه کان (بایرانی کورد) و پارس (فارسه کان) له ولاتی خۆیان به ته نیشت یه که وه نیشته جی بیوون و ولاتیان گه شت بووه رۆژاوا ی ئەوه ی ئیستا له عورفی نیونه ته وه ییدا پی ده لێن Persia، له هه ره باکووریه وه تا ئەوسه ری باشووری و به شه باکووره که ی هی ماده کان بوو و به شه باشووره که شی هی فارسه کان و دراوسیتییه کی توندیان هه بوو که له و سهرده مه دا چ سنوور و به ربه ست له نیوان دراوسیدا نه بووه و خه لک و بهر ژه وهندی به ئازادییه کی مه یله و ره هاوه له هاموشۆدا بوون و په یوهندی هه مه چه شنه ی ناوه رۆک هه مه جوریان دروست ده کرد و به رده وامییان پی ده دا و ئەوه شیوازه په یوه ندیانه، تا سهره تاکانی سه ده ی بیستم له رۆژه لاتدا به رده وام بوو.

مه ترسیدارترین و گه وره ترین کاریگه ری، له رووی ماددی و ده روونییه وه له سهر گه لی کورد، به سه رسورمانه وه، ئەوه نیزیکیه تییه توندوتۆله ی بووه له گه ل پارسه کاندا. حوکی لاوازی به سهردا داوه و چاره نووسی دیاری کردوو و به ره و خراپتر پالی ناوه، ئەوهش به شیوه یه ک که هه تا ئەمرۆکه ی نه یه توانیوه لپی ره ها بی و نیزیکتین به لگه ئەم شته یه که ده یخویتیته وه له باره ی بی گه ردی زمانی کوردیه وه تا وشه ی هاوشیوه ی له فارسیدا نه بیته جی گومان.

ئیمه په یوه ندییمان به سه رجه م و به دریزی باسکردنی بلا بوونه وه ی ئیرانییه کانه وه له ولاتی خۆیاندا نییه چونکه ئەوه په یوهندی به گه لانی خۆیان و فه ره نگی و که له بووری خۆیان وه هه یه که رۆلی له دارشتنی زمانه ئیرانییه کاندا، به و شیوه یه هه بووه که بووه، به تایبه تی و له ناویاندا زمانی کوردی و فارسی، بی ئەوه ی بچینه ناو ورده کاری ده ره وه ی بابه ته که چونکه پیوستمان به هه لکۆلینی بلوچی و سه غدی و

سکائی و زمانی ئیرانی و تاریایی و ئەو بابەتە زمانانە نییە کە رۆلیان لە رێڕەوی ئەم دوو زمانەدا لە بیر چۆتەو.

ئەوێش ڕوونە کە هیزی زمان لە گەڵ هیزی ئەو میللەتەدا کە قسە ی پێ دەکا هاوسەنگە و سەرچاوەی هیزی دەسەلات و ئایینە چونکە ئایین، لە سەردەمە کۆنەکاندا کە لە پوور و فەرەهنگی بە شیوەیەکی گشتی لە خو دەگرت. بەم شیوەیە، بو هەولی تیگە یشتنی پە یوەندی نیوان کوردی و فارسی، ئەم زمانانە هی ئەوێن لیان ورد بینەو:

1. زمانی نووسینی ئافیس تا 2. زمانی مادە کان 3. فارسی کۆن 4. پەهلەوی. لە ریزبە ندیدا، من بە پیچەوانە ی نووسەری کتیبی «تاریخ زبان فارسی - میژووی زمانی فارسی» زمانی ئافیس تا پیش خستۆتەو. رەنگە ئەو لە ڕووی کاتەوێ زمانی مادی پیش زمانی ئافیس تا خستبیتەو. بەلام چ هۆیە کم بو ئەو نە دیتەو کە فارسی کۆنی پیش ئافیس تا خستۆتەو. هەرچۆنی بی، کیشە ی تیکە لاوی کوردی و فارسی لە خەیاڵدا نە بوو و پیم وا نییە گرنگییەکی ئەوتوی بە ریزبە ندی دابی. من بو ئەو چووم کە ئافیس تا رۆلی گرنگ و کاریگەری لە سەر قالببە ندی کە لە پوور و فەرەهنگی ئیرانیدا هەبی، ئەوێش لە مەودایە کدا کە لە هەزار سال تیپە راندوو و جگە لەوێ کۆنترین بە لگە نامە ی نووسراوی میللە تە ئیرانییە کانە و ئەگەر «فیدا» Veda ی هند نە بووایە دەبوو کۆنترین بە لگە نامە ی نووسراوی هەموو گەلانی هند و ئەوروپی. ئەوجا ئەو بە شە ی کە ناوی «گاتا» gatha ی لی نراو هی ئەوێە تە مە نیکی زۆر لەو تە مە نە کۆنتری هەبی کە زاناکانی بابە تە ئیرانییە کان بو دەر کە وتنی زەر دەشتی خاوەنی ئافیس تا دایانراو و تە نانە ت خاوەنی کتیبی «مزدیسنا و ادب پارسی» لە لاپەرە کانی 173 - 177 ی بە شی یە کە مە دا ئەو جۆرە رایانە ی دەر بریوێ کە لە سەر شتگە لی وە ستاوان لە ئافیس تا دا باس کراون و هە ندی شتیش کە لە ئافیس تا دا باسیان نە بوو، بو پانزە سە دە ی پیش زاین دە گەر پێتەو و نە باسی مادە کان و پارسە کانی تیدایە نە هیشتا دراو لیدراو و نە چ شوپنە واری ئاسن و خوئی لە دەقە کانی هە یە... لیرەو، کیشە یە ک لە خەیاڵدا پەیدا بوو و لە هەموو ئەو بە لگە نامە میژوو یانە ی کە خویندوو مە نە تەو وە لامیم دەست نە کەوت، ئەوێش ئەوێە ئەگەر گاتا کان ئەوێندە کۆن بن چ پە یوە ندییە ک لە نیوان گاتا کان و زەر دەشتا هە یە و ئەگەر لیکۆ لینەوێ ماوێ چە ند سە دە یە ک زەر دەشت نە گەر پیتتە دواو، ئەو قەومە کامە یە شارستانە تی ئەوێندە بە هیز بوو گە یشتبیتە ئاستی تۆمار کردن و خەیاڵ و لیکدانەو و دەستووری وا داریژێ کە بە بە ریانەو هەبی پەرە بسیتن و لە ئافیس تا دا هە بن؟ بە لام نابێ ئەم کیشە یە رامانگری چونکە ئەگەر هە ندی بە شی ئافیس تا لە سە ردە می زەر دەشت کۆنتر بی یا بسە پیندری کە زەر دەشت لەو زووتر بوو کە بۆی دانراو و بگاتەو سە ردە می گاتا کان، ئافیس تا هەر وە ک حە قیقە تیکی گەردە بر و وە ک بە هیزترین کاریگەر لە سەر زمان و فەرەهنگ و ئایین و ژبانی هەموو ئیرانیە کانی پیش پەیدا بوونی ئیسلام دە مینیتتەو. دەبی لیرە دا ئەوێش بگوتری کە دانانی زمانی ئافیس تا بە زمانی ئیران، جۆرە لیبور دەییە کی تیدایە بە رانبەر ئەو زانایانە ی کە وای بو دەچن بە زمانی خەوارزمیە کان بی، لەو جیئە دا (بە پیی بۆچوونی ئەوان) کە یە کە م جار زەر دەشت تیدا پەیدا بوو. خەواریزم، بە پیی دەست نیشان کردنی خاوەنی «تاریخ زبان فارسی» کە وتۆتە باکووری دەریای «ئارال» هەو کە هەردوو ڕووباری سەرداریا و ئاموداریا (سەیحون و جەیحون) ی تی دە رژین (ل 201، تاریخ زبان فارسی بە شی یە کە م). ئەو

ناوچانهش ئەمەردۆ ناویان کازاگستانی سوڤیەتیە: ئاقیستا لە جووت ناوی Airyana vaejah پیکهاتووە که شویتی ئەو خەلکەن که بەو زمانە قسهیان کردووە. ئەوجا زانای بابەتە ئیرانییەکان هاتن و ئەو ناو و ناوی خەواریزمیان بە یەک گرت، خەواریزمیش زۆر لە سنووری ئیرانەوہ دوورە، ئەگەرچی دەچیتە ریزی واتای «ئاری، ئاریا»وہ. بە پێی بۆچوونی ئەمانە، پیداوایستی و زەرورەتی لۆژیکی وایان خواستووہ ئاقیستا بە زمانی ئەو خەلکە بووبی که لە ناویاندا پەیدا بوو و خەلکی تریش هەبوون، بەو شیوہیەکی که رۆونی دەکەینەوہ، بەو ئەنجامگیرییە رازی نەبوون.

زاناکان بە گشتی بەو دلیابوونە نەگەشتن که ئاقیستا سەر بە گەلیکی دیاریکراو بی ئەگەرچی لەوہ دلیا بوون که فارسی کۆن نییە و دوایی دینە سەر باسی ئەوہ. بەو ئەنجامگیرییەش نەگەشتن که لە سەردەمیکی دیاریکراو نووسراوی و نەشیانوانی تەمەنی بەشەکانی ئاقیستا، بە دلیاییەوہ دیاری بکەن و بیانگەریتنەوہ سەردەمیکی دیاریکراو، بەلام لە سەرەری چارەسەری کیشەکاندان و مەودایەکی باشیان لەو بواردەا بریوہ، که ماندوووبوونیکە گەلی زۆر و ماوہی تێپەرپوونی چەندین نەوہی ویستووہ. پینم وای نییە کتیبیک بە گرنگی ئاقیستا بووبی و تەمەنی زۆر بووبی و بارودۆخی هەمەجووری بە سەردا تێپەر بووبی و دەستی تیکدانی پێ گەشتبن، لە کیشەکی ئاوا خەلەسابی.

کوشندەترین کارەسات که لە هەموو سەردەمەکاندا بە سەر ئاقیستادا هاتی، هەولێ ئەسکەندەری مەکەدۆنی بوو لە دەوروبەری سالی 331ی پیش زاین، بۆ فەوتاندنی، ئەوہش دوای سەرکەوتنی بە سەر ئەخمینی (هەخامەنشییەکان)دا، چونکە دەستی بە سەر کتیبخانەکی شاھانشاھیدا گرت که هەموو بەشەکانی ئاقیستای تیدا پارێزراو بوون. ئەو کتیبخانەکی بە هەموو ئەو بەلگەنامە نووسراوانەشەوہ سووتاند و لە کۆتاییدا جگە لە هەندێ بەشی کهمی هیچی لە سووتاندن دەرباز نەبوو که کۆیان 83000 وشە دەبوو و بەشە سووتاوہکانی تەنھا لە بیری موبەد و هەربەدەکاندا، نەوہ دوای نەوہ تا کۆتایی دەسەلاتی سلوکی (سلوکس یەکی بوو لە سەرکردەکانی ئەسکەندەر) مانەوہ ئەوہش بە رزگارکردنی بەش لە دوای بەشی دەولەتەکە لە دەوروبەری 147ی پیش زاین. (تەماشای خشتەکی کاتەکان لە لاپەرە 226ی کتیبی مزديسنا و ادب پارسی بکە). ئەوجا هەولەکە تا کۆتایی سەردەمی ئەسکانیەکان، که سالی 226ی زاینی بوو، درێژەکی کیشا و لە سەردەمی دەسەلاتی ساسانییدا تا دەسەلاتی خەسرەو پەرۆیز (590 - 627 ز) (لاپەرە 228ی هەمان سەرچاوہ). ئەوجا، دوای ئەوہ ئیسلام هات و هەولەکانیش ویستان و تا ماوہیەکی لاپەرەکی رۆشنیری فارسی داخرا. دوایی ئەو هۆیە دیاری دەکەین بۆچی هەموو فەرھەنگی ئەو سەردەمە بە هی فارسی دانراوہ.

ئەو بابەتانەکی که پەيوەستن بە وردەکاری ئایینی زەردەشتییەوہ و لە ئاقیستادا تۆمار کراون، ئەوہیە که زەردەشت باوەرێکی نوێی وای هینایە ئاراوہ، که گەلە هندوئەوروپییەکان و ئەو ئارییانەکی که بەرەو رۆژھەلات جیاوہبوون، ئاشنایەتیان لەگەڵیدا نەبوو، چونکە فرەخواوہندی و سەربەخۆیی هیزی خیر و شەری لە شیوہی دوولیزم (دووخواپی) رەت کردوہ و تەنانەت واتای ناوہ کۆنەکانیشی گۆری و ناوی «دیو Daava»ی کردە ناوی شەیتان که پیشتر ناوی خواوہند بوو. ناوی «مەزدە - مەزدا Mazda»ی کردە خوای تاکی بەدیھینی هەموو شتی. هەمیشەش راناوی Ahura بە دوایدا دی و دەبیتە Ahura mazda که واتای سەرورەری مەزن دەدا.

مهسه لهی ئافیسستا و ئەو زمانه ی پنی نووسراوه و له کوئ ده رکه وتوووه و چۆن په رشوبلاو بوو و چۆن زندوو کرایه وه و سیاسهت له سه رده می ساسانییه کاندای چ رۆلێکی له گوړپنی هه ندی له حوکمه کانیدا، به پنی بهرزه وه ندی دهسه لات هه بوو تا ده گاته ئەوه ی ئافیسستا بووه دوو: یه کینکی ره سمی بوو و ئەوی دی له سینگی پیاوه ئاینیه کاندای مه وه که نه وه دوای نه وه ده یانگواسته وه. هه موو ئەوانه شتگه لیکن ژانیان کو تایی نییه و له کتیپی قه به ی دوور و دریزدا نه بی جییان نایته وه و ئەو ئاماژانه ی پیشووتریش له رووی پیوستیه وه بوون، چونکه په یوه ندییان به بابه ته وروژاوه که وه هه بوو له باره ی وشه ی کوردیه وه.

هه ر بو ره وانده وه ی کیشه ئەو زمانه ی که ئافیسستای پی نووسراوه ناو نراوه «زمانی ئافیسستا» چونکه به لگه ی گرده بری یه کلایکه ره وه یان نه بووه تا بیده نه پال میله تیکی دیاریکراو و موبه ده کان نووسینیکی ئاسانیان داهیناوه تا خویندنه وه یه کی روون بو ده برپنی وشه نووسراوه کان هه بی و ئەو نووسینه شیان ناو ناوه «دین ده بیری» واته نووسینی ئاینی. وشه ی «ده ئین» له ئافیسستادا به واتای ئاین هاتوو به لام

«ده بیر، ده بیری» شیکردنه وه یه کی زیاتری هه یه: ئەم وشه یه له بنه رتدا له «Dub دوب» ی سو مه رییه وه هاتوو که واتای «له وحه ی پاریزراو» دها و دوایی به شیوه ی tuppi duppu گوازییه وه لای ئە که ده یه کان و ئەوجا دوای ئەوه ی گوړا و بووه «دوب» چوو ناو ئارامیه وه و له عاره بیدا بووه «دوف». کو نترین شوینه واری ئەو وشه یه له به ری ئیراندا به شیوه ی «دیپی dipi» ده بینین ئەوهش له سه ر به رده هه لکه ندراره کانی «بغستان - بیستون» ی سه رده می داریوشی یه که م، له سالی چواره م یا پینجه می دهسه لاتیدا که له «522 تا 488 پ ز» ی خایاند هه لکه ندراره. دوای ئەوه، ئەو وشه یه له سه رده می خشایارشای کوریدا «486 - 465 پ ز» ده رکه وته وه، ئەوهش له سه ر به ردی هه لکه ندراره ی ناوچه ی وانی کوردستانی تورکیا. وشه که له په هله ویدا گوړا و بووه «دپیری dipiri» و ئەوجا ده بیر و تا ئیسستا له فارسیدا به و شیوه یه ماوه ته وه. وشه که، سو مه ری - ئە که دی - بابلی - ئارامی - عاره بی - هه خامه نشی - په هله ویه و له هنیدا «dipi و lipi» یه «ل. 109، 110، 111 له فرهنگ ایران باستان». له زمانی کوردیش، وه ک روونی ده که یه وه دابرا.

ئەو باسه ی که بۆی هه یه دریزه بکیشی کورت ده که مه وه و ده لیم ئافیسستا به هه موو که مو کوریه کانیه وه قامووسی لقی ئیرانی گه له ئاریه کانه و که له پووړیکه لیی ده وه شایه وه بو ئەو هه موو گه لانه ی ئەو لقه به به رفره وانی بمینی، جا کوردی بی یا بلوجی یا فارسی یا هه رچییه کی تر بی، له گه ل سه رنجدانی جیاوازی ریکه وت و هه لکه وتی په یوه ندی هه ر یه کی له و زمانانه به ئافیسستاوه، چونکه به شی ئەو زمانانه، وه ک ده رده که وی، له و په یوه ندییه دا جیاواز بووه.

ئەوه ی جیی داخه، وه ک ده رده که وی، زانیاری برا عاره به کان له سه ر ورده کاری ئافیسستا و رۆلی ئافیسستا له باره ی فره هنگی ئیرانی کونه وه، که کورد یه کیکانه، هه روه ها له باره ی ناوه رۆکی ئەو په یامه وه که زه رده شت له و کتیبه دا گه یاندوویه تی، به شی ئەوه ناکا وینه یه کی روونی هه بی. بۆم ده رکه وتوووه که دووم خه لیفه، له بهر زانیاری فره وانی له سه ر هه ندی ئاماژه ی قورئان، یارانی زه رده شتی به ئەهلی کتیب دانه ناوه. کتیپی ئافیسستا باسی یه کتاپه رستی و قه یامه ت و زندوو بوونه وه ده کا و مزده ی به هه شت دها و هه ره شه ی دۆزه خ ده کا و ئەوهش بو ئەوانه ی خویندنه وه یان بو ئافیسستا هه یه، روون و ئاشکرایه و له

بازنه کانی دهره وهی خویندنه وهشیدا زانراوه و تهنانهت کتیبی «ئه لالا» ی عه باس مه محمود عه قاد له لاپه ره ی 88 پیدا ده لی:

«مه جووسه کانیش وه ک میسریه کان باوه ریان به قه یامهت بووه. ههروه ها باوه ریان به پاداشت و سزای رۆژی قه یامهت هه بووه. به لام باسی زندوو بوونه وه و کۆتایی دنیا و رۆحه به ردا هاتنه وه یان بۆ رۆژی قه یامهت کردوه» له مه دا وا دهرده که وئ که میسریه کان باوه ریان به ژانی قه یامهت هه بووبی به لام باسی کۆتایی دنیا و رۆحه به ردا هاتنه وه یان نه کردبی.

دواتر له هه مان لاپه ره دا ده لی:

«جووله که کان باسی شه تانیان له پیش دیلکردنیان یا پیش بوونیان له نیوان رووباراندا نه کردوه. دوا ی ئه وهی به «اهرامان» ی مه جووسیانیان چواندوه که نیشانه ی شهر و خراپه کارییه، ئه و جا باسیان کرد» پیشتر له گۆفاریکی ئیسلامیدا، پیم وایی سهر به وه زاره تی ئه وقاف بوو، بهر له چه ند سالیک خویندمه وه، مه سه له ی زندوو بوونه وه له لای جووله که کان تا رۆژگاری دانیال پیغه مبه ر بلا و نه بیوه. که چی ده بینم ماموستا عه قاد له لاپه ره 112 ی ئه و کتیبه یدا ئه مه ده لی:

کتیبه ئیسرا ئیلیه کان باسی قه یامهت و زندوو بوونه وه یان تیدا نه بووه و زه مینی ژیره وه یا بیر یا «شیول» ئه وه هه لدره قووله بووه که هه تیوان له دوا ی مردنیان په نای بۆ ده بن و ئیدی لئی دهر باز نابن و «ئه وهی به ره وه هه لدر دابه زئ سهر نا که ویته وه» و هه ر راست دوا ی ئه وه ده لی:

«یه که م ئامازه بۆ رۆژی «که یوم - زندوو بوونه وه» له ئیسحاحی بیستو چواره می کتیبی «ئه شعیا» دا هاتوه که له سه ده ی سییه می پیش زایندا ژیاوه.»

له کۆتایی لاپه ره ی ناوبراودا ئه مه ش ده لی:

له ئیسحاحی دوانزه هه می کتیبی دانیالدا ئامازه یه کی تر بۆ زندوو بوونه وه و دادگای قه یامهت کراوه و ئه مه یان له ئامازه کانی پیشتر ئاشکراتره و ده لی: «زۆر له وه که سانه ی له ناو خاکی زه ویدا راکشاون، به خه بهر دینه وه. هه ندیکیان بۆ ژانی هه می شه یی و هه ندیکیان بۆ سهر شو ری و شهر مه زاری هه می شه یی». له سه ره تای لاپه ره 113 دا ده لی: «میژووی ئه م پیغه مبه رایه تییه بۆ کۆتاییه کانی (پیم وایی ناوه راستی راسته چونکه کۆتایی هه له ی چاپه، یا ده بی ساله که 195 پ ز بی. م. م) سه ده ی دووه می پیش زاین، سالی 195 ی پیش زاین ده گه ریته وه. پیشتر پاداشت و سزای ئیسرا ئیلیه کان دهرانه پال دوژمن...»

له قسه ی شاره زایان وا دهرده که وئ کاریگه ری باوه ری ئافیس تا له باره ی قه یامهت و زندوو بوونه وه وه، له سه ر جووله که کان هه بووبی چونکه له ده می بلا و بوونه وه ی ئایینی زه رده شتا ئه وان له بابل دیل بوون و کۆرشی هه خامه نشی که سالی 539 پ ز بابلی داگیر کرد، ئازادی کردن.

به لام ناونانی لایه نگرانی زهردهشت به «مه جووس» چیرۆکی کورتی ههیه و روونی ده کاتهوه:
لایه نگرانی زهردهشت و ئهوانه ی باوهریان به دینه که یان هه بوو به «موغ» ناو ده بران و یونانییه کانیش
به پنی دهر برینی وشه رۆژه لاتیه کان و پتوانه ی خویان له گۆرینی وشه دا کردیانه «ماگیوس» و
ئهمهش گۆرا و بووه «مه جووس». لایه نگرانی زهردهشت به شیوهیه کی گشتی ناویکی تریان ههیه و
هه موویان ده گریتهوه و به تا که کانیا ن ناگوتری. ئهوان به خویانیا ن ده گوت «به دینان» واته خاوهنی
ثایینی راست و ئه لف و نوونی «به دینان» نیشانه ی کۆیه. ناویکی تریشیا ن ههیه که به لای خویانه وه
ناسنامه یان باستر دهرده خا، ئه ویش «مه زدیسه نا» یه. ئه م وشه تیکه له ش واتای «مه زدیسه رست» ده دا و
به رانه ره که شی «دیویه سنا» یه، که ده کاته شه ی تان په رست.

ئه وه کورته یه ک بوو ههر ده بوو بگوتری تا بابه ته که له تاریکی بیته دهری.

تایبەتی لە بارەى رەچەڵەكى زەردەشتەوه چونكە بە پىي بۆچوونى كۆتەرىن مېژوونوسانى ئەو گەلانەى كە بە دواى يەكدا هاتوون، زەردەشت خەلكى باكوورى رۆژاواى ئىرانە و لە ناوچەى «رى Regha» كۆن بووه و ئەوجا كۆچى زەردەشت بەرهو ئەو شوپنەى كە پاشاكەى پەناى داوه و لەوى ئاينەكەى بلاو كردهوه، پى دەچى لە رۆژاواى ئىرانەوه بووبى تا رۆژەهەلاتى، يا باكوورى رۆژەهەلاتى. لە رووى بەلگەى ناوہكانىشەوه، ناوى ترى مېدى كە لەگەل ئەو ناوانەدا دەقوادەقن و لە ئافىستادا باسيان هاتووه، وەك ناوى Koshtaspi كە لە نووسراوه بزماریه كاندا لە هەندى ناوچەى ئاسياى بچووكدا هاتووه كە شوپنەوارى تىكلات بليسهرى شای ئاشوورىان بووه بۆ سالى 854 پ ز دەگەرپتەوه. ئەو ناوه هەمان «گوشتاسەپ» كە لە ئافىستادا وەك پارێزەرى زەردەشت ناسراوه و بۆ سەدەى حەوتەمى پيش زاین دەگەرپتەوه و خەلكانى تریش لە هەخامەنشيه كانى دواداوى بهوهيان زانیوه، لەوانە باوكى داریووشى يەكەم كە 521 پ ز تا 485 پ ز دەسەلاتى هەبووه.

ناویكى گردهبرى تر هەيه كە دەمەتەقى يەكلایى دەكاتهوه، ئەوهش ناوى باوكى زەردەشته كە لەگەل ناوى داىكيدا لە عىبارەتێكى ئافىستادا هاتووه و دەشى ئاوها وەرىبگيرين: «ئەى زەردەشت پوروشپە و دۆغدۆ و هيربەد ئازار مەدە (ل 90 مژديسنا و ادب پارسی) پوروشپە باوكى زەردەشت بووه و دۆغدۆ داىكى بووه و ميربەدەكان، پياوه ئاينيه شارهزاکان بوونه. پوروشپە لە دوو بەش پىكدى، يەكەمیان «Pouroush پوروش» ه و بە پىي قسەى زاناکان دوو واتای هەيه، يەكىيان «پير» ه. وشەى پوروش كورت كراوهتەوه و گۆراوه تا بەو واتايە بۆتە «پير» ى كوردى و فارسى. واتای دووهمى، رەنگى تىكەلى رەش و سپيه و ئەگەر رەشەكەى زال بى، لە عارهبيدا دەبیتە «ادهم» و ئەگەر سپيهكەى زال بى، لە عارهبيدا دەبیتە «اشهب». سەرچاوهكان لە ئاستى چارەنووسى ئەو وشەيدا بەو واتايە، بى دەنگن و نالین بەرهو چى گۆراوه، چونكە هاوشپۆهەى لە زمانە ئىرانیه كاندا نازانن كە خەرىكين و ئەگەر كوردیان بزانيا ویتەيه كى زندوویان دەست دەكەوت كە وشەى «بۆر» ى نيزىكى «سپى بۆر» ى «اشهب» ى عارهبيیه و «رەش بۆر» یش «ادهم» ى عارهبيیه. ئەوهش روونه كە وشەى «بۆر» لە «بوروش» هوه وەك «پير» نيزىكه. وشەى دووهمى ناوهكە، «ئەسپ، ئەسپه» يە كە واتای «ئەسپ» دەدا و زاناکان گوتوویانە كە هەموو وشەكە دەكاته «خاوهنى ئەسپى رەشبۆر». جگە لەوهش تەمەنى ئەسپى پير ئەوهندەى بە دەمەوه ناپى و ئەوهندەى ماوهتەوه بايى ئەوه ناکا بېتە نازانو. لە سەر واتای ئەو ناوانەشەوه، كۆچى زەردەشت بۆ ولاتى تر، لە دەقى ئافىستادا تۆمار كراوه و باسى ئەو دەردەسەريانە كراوه كە بە دەست كەسوكارى بە سەريدا هاتوون و ئەو رپيهى بەو سەرماوسۆلهى زستانە كە خۆى و ئازەله كانى گرتوویانەتە بەر، بە رپرهوى زستان pareto zemo «پەرەتۆزەمۆ» ناوى هاتووه. ئەو (كەى راستيه كە kavi كەفى نازناوى دەسەلاتە) جىيان نەكردۆتەوه و ناچار بووه بە زەمەهريردا لە سەر سەفەر بەردەوام بى تا گەيشتۆتە Tosa (دوايى بۆتە توس). هەرچۆنى بووبى، گەيشتە ئەو جپيهى لپى بووه ميوان و مايهوه و ئاينەكەى تيدا بلاو كردهوه و چ پيوست بە دلەراوكى لە بارەى ئەو راستيه مېژووييهوه ناکا كە لەگەل ئافىستادا دەقوادەقه. ئەگەر باسە مېژووييه كە لە بارەى كۆچەكەوه راست بى، بۆچى دەبى ناوى ئەو شوپنەى لپيهوه رۆيشت درۆ بى؟ ئەو زانايانەى كە زەردەشت بۆ مادەكان دەگيرنەوه بەو لايەدا دايدەشكىنن كە زمانى نووسينى ئافىستا زمانى ئەو بووبى، واتە ئەو ولاتەى كە تيدا پەروەردە بووه، چونكە ناشى كەسيكى

ریشنگ بگاته لوتکه‌ی دهربرین به پیوانه‌ی ئەو سەردەمانه‌ی که له ئافیس‌تادا هه‌یه. ئە‌گەر خاوه‌نه‌که‌ی
 زمان‌ی خه‌لکی تری به‌کاره‌یتنا‌یی ئە‌وه‌ش بیانوو‌یه‌که به هاسانی به‌رپه‌رچ نادریت‌ه‌وه چونکه جیده‌ستی
 هیزمان دیت که زه‌رده‌شتی ناچار کرد ولاته‌که‌ی خۆی به‌جی به‌یللی هه‌ر له به‌ر ئە‌وه‌ی داوای له خه‌لکی
 کردبوو نه‌فره‌ت له خوو و ره‌وشتی زالم له هه‌ندی بوا‌ری ژیاندا بکه‌ن و به‌دم گه‌یاندنی په‌یامه‌وه
 کۆچی کرد و ئە‌وه‌نده مؤله‌تی نه‌بوو به شیوه‌یه‌ک فی‌ری زمانیکی بینگانه بی په‌یامه‌که‌ی پی بگه‌یه‌نی. له
 سیبه‌ری گوشتاسپدا مایه‌وه و ده‌ستی کرد به گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌ی. ئە‌گەر ئە‌م به‌لگانه ئە‌وانه بیده‌نگ
 نه‌که‌ن که حاشا ده‌که‌ن، چ به‌لگه‌یه‌کی دی بو پیناسه‌ی ئافیس‌تا له‌مه‌ گرده‌بر‌تر له ئارادا نییه تا باوهر
 بینن. ئە‌وه‌ی ده‌بی لیره‌دا بگوتری ئە‌وه‌یه وشه‌ی pareto که ده‌لاله‌ت له ره‌ت‌بوون ده‌کا، له ریشه‌دا «پار
 par» ه له‌وه تیناپه‌ری که وشه‌ی «په‌ر» ی کوردی بی که ده‌کاته «ره‌ت‌بوون» ئە‌گەر «تی» ی له پیشه‌وه
 بی بیته «تیپه‌ر» ی کوردی. به‌لام «Zamo زه‌مو» کوردی و فارسی لی هاوبه‌شن و له فارسیدا
 «زمستان» ه و له کوردیدا «زمسان و زستان» ه ئە‌وه‌ش به گویره جیاوازی شیوه‌زار و له هه‌ردوو
 زمانه‌که‌دا «ستان» بو زور وشه‌ی گرنگ ده‌که‌نه پاشکو «ئه‌م به‌لگانه له منه‌وه‌ن نه‌ک سه‌رچاوه‌کان»
 قسه له باره‌ی ئافیس‌تا و په‌راویزه‌کانیه‌وه کۆتایی نایه بو‌یه هه‌ر به‌و تاییه‌تمه‌ندیانه‌ی سه‌ره‌وه واز دینم،
 به‌لام له سه‌ر کاریگه‌ری و پرووداوه‌کانی ده‌وربه‌ری و قسه‌ی زانایان له باره‌یه‌وه به‌رده‌وام ده‌بم و یه‌که‌م
 جار ده‌لیم زۆربه‌ی زاناکان خوراسانی باکووری رۆژه‌لاتی ئیرانیان به ولاتی دووه‌می زه‌رده‌شت داناه،
 ئە‌وه‌ش دوا‌ی ئە‌وه‌ی ولاتی خۆی «ماد» ی به‌جی هیشت. خوراسانیش له ناوه‌راستی سه‌ده‌ی سییه‌می
 پیش زایندا ولاتی «پارت» ه‌کان بووه و ده‌وله‌تی ئە‌شکانیان تیدا دامه‌زراندوو. ئە‌گەر ئە‌و بو‌چوونه‌ی
 ئە‌وان راست بی، ده‌سه‌رداری ئە‌وه ده‌بم که زه‌رده‌شت و ئافیس‌تا له خه‌وارزم ده‌رکه‌وتبن. به‌رای من
 له بارودۆخی کۆچی زه‌رده‌شتدا، ئە‌و مه‌ودا دوور و دریزه و به‌و چله‌ی زستانه له ولاتی ماده‌وه له توانای
 خیزانیکی ده‌رکراو به‌ده‌ره. مه‌ودای نیوان ولاتی کورد و خه‌واریزم له سه‌ر نه‌خشه‌ پیوا و بینیم، له‌گه‌ل
 سه‌رنجدانی ریگای پاشایانه دوو جار له دریزایی نه‌خشه‌ی عیراق دریزتره و نه‌خشه‌ نه‌ پیچی تیدایه نه
 هه‌وراز و نشیو یا شیو و شاخ، به‌لام ریگا هه‌موو ئە‌وانه‌ی تیدان. مه‌وداکه بو خوراسان نیوه‌ی مه‌ودای
 خه‌واریزمه و ئە‌مه‌ش وا ده‌کا که په‌یوه‌ندی نیوان ئافیس‌تا و فه‌ره‌ه‌نگی ئیران پته‌وتر بی.

گوتمان پاشاکانی ماد چ نووسراویکیان له پاش خۆیان جی نه‌هیشتوو و زمانیکیش ده‌قیکی وای نه‌بی
 ده‌ستووری زمان و دهربرینی بیاریزی بو‌ی هه‌یه به‌ دریزایی رۆژگار و به‌هۆی دووری خیله‌کانی له
 یه‌کتره‌وه، لقوپۆی شیوه‌زاری لی بکه‌ونه‌وه بی ئە‌وه‌ی پیوانه‌یه‌کیان هه‌بی له کات و دووری شیوه‌زاره‌کان
 له ریشه‌ی خۆیانه‌وه، بو‌ی بگه‌رینه‌وه و جگه له ئافیس‌تا هیچی ترمان نییه بو‌ی بگه‌رینه‌وه بو ئە‌وه‌ی
 بزاین زمان‌ی ماده‌ کورده‌کان، له رووی شیکردنه‌وه و جو‌ره‌وه چ گۆرانکارییه‌کی به سه‌ردا هاتوو و له
 ماوه‌ی ئە‌و بیستوپینج سه‌ده‌یه‌دا چۆن گه‌شه‌ی کردوو. ئە‌گەر ماوه‌یه‌ک ئافیس‌تا له بیر بکه‌ین، دوو
 سه‌رچاوه‌ی ترمان هه‌یه که بو ئە‌وه بشین بکریته پیوانه بو‌ی زاینی راده‌ی ئە‌و گۆرانکاریه
 چاوه‌روانکراوانه‌ی که له سه‌رده‌می ماده‌کانه‌وه به سه‌ر زمان‌ی کوردیدا هاتوو. ئە‌و دوو سه‌رچاوانه‌ش
 پارسی هه‌خامه‌نشی و په‌هله‌وین: فارسی سه‌رده‌م که سه‌رچاوه‌که‌ی پارسی هه‌خامه‌نشییه ئە‌وه‌نده له
 ره‌گی خۆی دوور که‌وتۆته‌وه، خه‌ریکه لیکچوون له نیوانیاندا نه‌مینن. هه‌خامه‌نشی زور له ئافیس‌تاوه

نیزیکه، چونکه سەردەمیان لە یەكەوێ نیزیك بوو، زۆریش لە فارسی سەردەمەوێ دوورە چونكە سەردەمیان زۆر لە یەكەوێ دوورە و ئەگەر پەهلەوی لە نیوان فارسی كۆن «هەخامەنشی» و فارسی ناوەندی و تازە نەبواوەتە پردیك، جیاوازی نیوانیان ئەوەندە زۆر دەبوو لە هیچ بۆچوونێكدا جێی نەدەبوو. لە شوێنەوارە تۆماركراوەكانی هەخامەنشی، كەمێ لە 400 وشە پتر ماوەتەو، ئەوەش بۆ روونكردنەوێ زۆر لایەن بەش دەكا: یەكەمیان و گرتنتریان ئەوەیە زمانی ئافیسنا جیاوازی لەگەڵ فارسی كۆندا هەیه و یەك نین. دوومیان ئەوەیە كە نیزیكایەتی نیوانیان، ئەو دەرڤەتە دەدا كە بۆ هەندی وشە و دارشتن بۆ هەخامەنشی ونبوو بگەرێنەو. سییەمیان، لە ماوەیەكی رێژەیی كورتی دەسلەلاتی سلوكیدا گۆرانكارییەكی گەورە و شیوێكی قوول كەوتە رێژمان و شیکاری فارسی كۆنەوێ چونكە پەهلەوی دواي سلوكییەكان بە شیوێەك دەرکەوت كە زۆر لە هەخامەنشی و ئافیسنا جیاواز بوو و پەهلەوی هاوكف و دەستەخوشکی فارسی ناوەنجی بوو و دەكرا فارسی لەگەڵا پێوانە بكری چونكە فارسی ناوەنجی لە سەردەمی سلوكیدا و لە ماوەی دەسلەلاتی ئەشكانییەكاندا شیوازی نووسینی هەبوو. ئەوانەش مەسەلەگەلێكن پێویستیان بە لێكۆلینەوێ هەیه و لێردا جێی ناییتەو، بۆیە هەر بەوێندە دەسبەردار دەبم كە لەو چەند دێرەي سەرهەوێدا باسەم كەرد، ئەوەش بۆ ئەوێ بگەمە ئەو ئەنجامەي كە كوردی، لەگەڵ ئەوەشدا بە هۆی نەبوونی سەرچاوەي نووسراوێ، لە سەرچاوەي تۆماركراوی خۆي دابراوێ (بەو حسیبەي كە ئافیسنا كوردی نەبێ)، پێوانەكاری ئەو مافە دەدا بە جۆرێ بێر لە بنەمای كوردی بگەینەوێ كە بە قەدەر گونجانی فارسی كۆن لەگەڵ بنەماكەیدا بگونجی و ئەو سەرنجەشي بۆ زیاد دەكەین كە كوردی بۆی هەلنەكەوتووێ پەيوەندی بە سەرچاوەي خۆیەوێ بمانی، وەك بۆ فارسی هەلکەوتووێ، ئەوەش راستییەكە یارمەتی توێژەرەوێ دەدا كە لەگەڵ كوردیدا، كە مێژوو ماوەي 25 سەدە غەدری لێ كەردووێ، بە وێژدان بن. ئەگەر كێشانه و پێوانە بگەین دەبینین ئەوەندەي كوردی بە ئافیسناوێ وابەستەي، فارسی نوێ بە فارسی كۆنەوێ وابەستە نییە و بەلگەي سەرباریشمان بۆ ئەم بۆچوونە هەیه كە پەيوەندیان لە رۆوی زمانەوانی و شیکارییەوێ پرد لە نیوان كوردی و ئافیسنادا دروست دەكا.

لەوانە، پاشگری «نات» لە ئافیسنادا كەرەسەيەكە ناو دەكاتە ناوی واتا (اسم المعنی). شیوێ ئەمە لە فارسیدا نییە بەلام لە كوردیدا هەیه و لە شیوێدا لێی نیزیكە و لە ئەركدا وەك یەكن، ئەوەش ناوی واتایی «ئەتی، ایهتی، تی». ئەوێ پاشگریكە سی شیوێ هەیه و پەيوەندی بە پێكهاتهی ئەو وشەيەوێ هەیه كە لە رۆوی رێژمانییەوێ پێشی دەكەوێتەو. وشەي «ئامر، تات» لە كوردیدا دەگۆرێ و دەبیتە «نەمرايهتی، نەمرهتی» بە واتای نەمري. «ئەي وشەي یەكەم بۆ نەفيە و لە دوومدا «نە» بەرانبەریتی و «مر» لە هەردوکیاندا مردنە و «ئەمر، نەمر» دەبنە نەمردن. ئەوجا «تات» لە یەكەمدا و «ایهتی، و هیهتی» بۆ جیاكردنەوێ و واتاكە دەبیتە «نەمري، نەمردن - نامردن». لەم دەرڤەتەدا ئەوێ دەلێم كە ئەو «ئا»ی نەفیکردنە لە ئینگلیزیشدا هەیه: sexual و asexual و هی تریش زۆرن و لە سەردەمی پێش دابەشبوونی خێلە هند و ئەورووییەكانەوێ ماونەتەو. بەلام ناتوانم سەرم لەوێ سوێ نەمینی كە ئەو «ئە»یە لە عەرەبیشدا لە سەر شیوێ «افعل - ئەفعلە» دەسبەردان دەگەینەتی، وەك «افلس - ئەفلسە» و «اعذر - ئەعذره» و بیانوو بە دەست پیاوێ ناهیلی. ئایە ئەمە رێكەوتە یا دراوسیتی سامی و ئاری کاریگەری خۆي هەبوو؟

نمونه‌ی تریش له سهر پاشگر که هاوشیویه، ئه‌ویه که زۆر وشه‌ی ئافیس‌تا له فارسیدا نین که‌چی له کوردیدا ههن، وه‌ک وشه‌ی «pasu په‌سو» به‌ واتای مه‌ر که له فارسیدا نییه و له کوردیدا له سهر شیویه «paz په‌ز» هه‌یه. له لاپه‌ره 305 و 306ی «فره‌نگ ایران باستان» دا، پور داود ده‌لی: وشه‌ی vareghan قاریغان له کوردیدا «پاله‌وان» هه‌ ئه‌وه‌ش ناوی په‌له‌وه‌ریکی گوشتخۆره که له باز بچوو‌کتره و وشه‌ی له‌و بابه‌ته له فارسیدا نییه.

له باره‌ی «قاریغان و پاله‌وان» هوه، ده‌بی ئه‌وه بگوتری که ده‌نگی «v» له ئافیس‌تادا، له گه‌ل تپه‌ربوونی کات، له کوردی و فارسی و زمانی تردا گو‌راوه و بوته‌ چهند ده‌نگیکی وه‌ک «ب»، «ر» یش بوته «ل»، «غ» یش بو ده‌نگی تری وه‌ک «ز» و «ز»ی فارسی، له زۆر وشه‌دا و لی‌ره به‌ پی‌ ده‌ستووری ده‌نگ‌گۆرین گو‌راوه. «و» بوته «فارغن» و «پاله‌وان». له ئافیس‌تاییدا ده‌نگی «ل» ههر له بنی نییه و له هه‌خامه‌نشی و په‌هله‌ویدا به‌ر چاو ده‌که‌وی و پی ده‌چی دواتر په‌ریبته ناو زمانی کوردی و زمانه ئیرانییه‌کانی تروه. ته‌نانه‌ت شاخی «برز»ی باکووری تاران له ئافیس‌تادا به «Hara berezaiti» هاتوو و له کوردیدا وه‌ک خۆی ده‌بیته «هه‌ره به‌رزایه‌تی» و له فارسیدا وه‌رگیرانی له‌و شیویه نییه.

نمونه‌ی وشه‌ی «aurva هورفه» به‌ واتای «ته‌واو، بی که‌موزیاد» هه‌ و ئه‌مه‌ش ئافیس‌تاییه و ویتنه‌یه‌کی له کوردیدا ماوه به‌ هه‌مان واتا، ئه‌وه‌ش وشه‌ی «ئیرۆ»یه. لابر‌دی وشه‌ی «ه» له سهره‌تای وشه‌ی کوردیدا دیارده‌یه‌کی باوه و گه‌لی جار ده‌بیته هه‌مزه و به‌و پی‌یه، ئه‌و وشه‌یه ده‌بیته «aurva» و «v» ده‌گوتری و ده‌بیته «و». ئه‌وه‌ش به‌ پی‌ ده‌ستووریکی تری ده‌نگ و نیزیکایه‌تی نیوان ئه‌و وشه‌یه و «ئیرۆ» دا. وشه‌یه‌ک که ته‌مه‌نی سی هه‌زار سال بی ئه‌وه‌نده‌ی ههر به‌ سهر‌دا دی و ئه‌و وشه‌یه له فارسیدا نییه.

هه‌روه‌ها وشه‌ی «vizm» که به‌ واتای «خزم» دی، به‌ پی‌ گۆرینی ده‌نگی «v» بو ده‌نگی تر له بابه‌ته ئیرانییه‌کاندا، له کوردیدا بوته «khizm». دیتیشمان چۆن «فشتاسپ» گو‌را و بووه «گشتاسپ». ویتنه‌ی ئه‌م وشه‌یه‌ش له فارسیدا نییه.

وشه‌ی «azan ئه‌زن» به‌ واتای «خۆر» له ئافیس‌تادا هه‌یه و له کوردیدا بوته «گزنگ» به‌ واتای تیشکی خۆر له کاتی به‌یانیدا و هه‌یج شتیکی تر، جگه‌ له خۆر، بو‌رۆش‌نایی به‌کار نه‌هاتوو. له ویتنه‌ی ئه‌مه‌ش له فارسیدا نییه.

له وشه‌ی «uzayeirina»ی ئافیس‌تادا که خۆراوا‌بوون ده‌گه‌یه‌نی، سهره‌تاکه‌ی «uz ئه‌ز» هه‌مان وشه‌ی «وزه»ی کوردی سهر‌ده‌مه و واتای وزه‌ی به‌رزکردنه‌وه ده‌دا و له ئافیس‌تادا به‌ هه‌مان شیویه و له فارسیدا بوونی نییه.

«shapik» چاکه‌تیک بووه گه‌نجی زه‌رده‌شتی، کاتی گه‌یشتونته‌ته ته‌مه‌نیکی دیاریکراو له به‌ریان کردوو. ئه‌م وشه‌یه به‌ هه‌مان واتا و شیوه له کوردیدا هه‌یه به‌لام چ په‌یوه‌ندی به‌ رپۆره‌سمی ئایینی زه‌رده‌شتییه‌وه نییه، چاکه‌ت و برابه‌وه. ئه‌مه له فارسیدا نییه و نه‌بوونی زۆر سه‌یره.

وشه ی «دختر» ی فارسی که له ئینگلیزیدا «daughter» بهرانبه ریتی له زمانه ئیرانییه کاندای «Dughdu» بووه و ناوی دایکی زهردهشته و ئیمه لپی بی بهشین و جگه له ناوچهیه کی بهرتهسک که «دۆت» به کار دیتن، به کاری ناهینین.

وشه ی «rapithvina راپثینا» له ئافستادا دهکاته کاتی نیوهرو و چی دی، نه له کوردیدا به کار دهیندری نه له فارسیدا، بهلام له کوردیدا وشهیه کی تر ههیه که «فراقین» ه و دهکاته ژهمی نیوهرو و نیزیکیه تی له گه ل تهو وشهیه دا ئاشکرایه:

راپثین	کاتی نیوهرو
فراقین	ژهمی نانخواردنی نیوهرو

ئاشکرایه ونبوونی یه کهم له کوردیدا، وهک وشه ی «ئهز ئایهرینه» که کاتی ئاینیه و به ژماره پینجه، بو ونبوونی ئاینی زهردهشته ده گهریتهوه.

دهشی بهو جووره وشانه دریزه به لسته که بدهین بهلام تهوه به پیویست نازانین و له گوشهیه کی ترهوه دهروانین که تهوهش گوهرینی دهنگه له وشه ئیرانییه کان و زور وشه ی سه ر به ئافستا، دهبینین هندی له دهنگه کانی خوین له وشه کوردیه هوشیوه کانیاندا پاراستوه، تهوهش به پیچهوانه ی فارسییه وه. یه کی لهو وشانه «zrayah زریه» یه به واتای زه ریا و له کوردیدا بوته «زه ریه» و له فارسیدا بوته «دهریا». وشه ی «zamatar زاماته ر» که زاویه، له کوردیدا بوته «زاوا» و له فارسیدا «داماد». وشه ی «asu» ی ئافستایی به واتای مامز له کوردیدا بوته «ئاسک» و له فارسیدا «اهو». وشه ی «مسیه» ش به واتای ماسی، له کوردیدا «ماسی» یه و له فارسیدا «ماهی» یه.

وشه ی «vahrka فههرکه» له ئافستادا گورگ ده گه یه نی و ئیستا گوندیک له نیزیکی ههولیر به ناوی «بهحرکه» هوه ههیه. تهو وشه یه گوهر و له ههردوو زمانه کهدا بووه گورگ، بهلام شیوهزاری زازایی کوردی «ف» که هه یان هیشتهوتهوه به «verg فههرگ» دهیلین. تهماشای لاپه ره 2 ی بهربانگی ژماره 7 بکه که له ستوکوهولم دهرده چی.

بهلام وشه هاوبهش و هاوشیوه کانی کوردی و فارسی، تهوانه ی سه رچاوه یان بو ئافستا ده گهریتهوه، ئافستاییه کان زیاتر له کوردیه وه نیزیکن نهک فارسی، تهوهش له بهر دوو هو که کهمی تیشکم خسته سهریان بهلام دووپاتکردنه وه ی بی سوود نییه:

هوی یه کهم تهوهیه به بهلگه سهپاوه که زمانی فارسی له گه ل زمانی ئافستادا جیاوازه، بهلام بو زمانی کوردی تهوه نه سهپاوه.

هوی دووه تهوهیه پیغه مبهری ئافستا کورد بووه و له پیناوی بلاو کردنه وه ی په یامه کهیدا، بو دهره وه ی هۆزه که ی خوی کوچی کردوه.

ئه گه ر له خراپترین حالدا سه پیندری که زمانی ئافستا له زمانی کوردی جیاوه و زهردهشتیش پیاویک یا په یامه ربیکی ناکورد بووه، ئافستا هه ر وهک که له پوووریکی کراوه ی هه موو گه له ئیرانییه کان ده مینیتته وه

و قامووسیکه هر یه که له و گه لانه کاتی که موکوری وا له خۆیدا دهبینی په یوه ندییه که له پووریه کانی لاسهنگ بکا، بی مروه تییه بۆ گهلنیک دهسبهرداری ئەو که له پووره دهوله مهنده بی و بۆ خه لکانیکی لینگه ری که به روگری نین، یا هر به هه وهس دهسبهرداری به شه که ی خۆی بی.

فارسی، له ری دهسه لاتی دهوله تی و ئاینیه وه دهسه لاتی کوردی ویران کرد و بۆ پارسه هه خامه نشیه کان گواستیه وه و تا ئەندازه ی زهوتکردن بۆ بهرزه وهندی خۆی دهستی به سهر ئافیس تادا گرت و بۆ هه خامه نشیه کانی گواسته وه و له ئافیس تاهه پله و پایه یه کی وای له دهسه لات و خۆریکخستن بۆ خۆی دابین کرد گه یان دیه ئەوه ی بچیه ریزی سهروهت و که ره سه ی هر سکردنی خۆراکه وه چونکه فارسی تا ماوه ی پتر له دوو سه د سال له دوای رووخانی دهوله تی کورده ماده کان و دهسه لاتی هه خامه نشیه کان به روگری دهسه لات و ئاین بوو و هه رچیه کی له باره ی ئاین و دنیا له ئافیس تادا هه بوو به گویره ی بهرزه وهندی خۆی گواستیه وه و له گه ل فارسی «پارسی» له و ماوه یه دا، وه ک عاره بی و قورئان یه کسان بوون و هیچ شا و میر و وه زیریک یا سه رکرده و پاریزگاریکی ناو دهسه لات و هیچ موبه د و هیرب د و زوت و ئەتریات و که سی تر له پیاوانی ئاین نه بوو فارسی سه ر به دهسه لاتی شاهانشا نه بی و هه رچیه کی ده نووسی یا ده یگوت یا ده یخویند یا به وانه ده یگوته وه یا جار ی بۆ ده دا، هه مووی، پیاو و گوته و ریپوره سم، ملکی فارسی کۆن بوون. ته نانه ت دوای ئەوه ی نه گبه تییه که ی ئەسه کهنده ر رووی له هه خامه نشیه کان کرد و خاوبوونه وه ی شارستانه تی پارسی له سه رده می دهسه لاتی سلوکیدا لیکه وته وه و هه رچیه کی له دهسه لات و ئاینی کۆن مابۆوه به شیوازی پارسی داریزران و به شانازی پارسی ده ژمیردران. ئەوجا نۆره ی په هله وی هات که زمانی دهسه لاتی ئەشکانیه کان بوو و تیکه له یه کی پارتی «زمانی خوراسان، ولاتی ئەشکانیه کان» و ئافیس ته یی پارسی «هه خامه نشی» بوو و ده فری بوو بۆ که له پووری ئیرانی و ماوه ی چوار سه ده ره لوی گواستنه وه ی دیت تا له چاره کی یه که می سه ده ی سییه می زایندا گه یان دیه ده ست فارسه ساسانیه کان و ماوه ی چوار سه ده ی پیش هاتنی ئیسلام، فارسی ناوه نجی بووه به روگری هه موو شارستانه تی ئیران.

ئه گه ره له سه ر گیرانه وه ی رووخانی دهسه لاتی ساسانی بوه ستین یا تا ئەو ده مه ی، دوو سه ده دوای فه تحی ئیسلامی، که فارسی هیزی به به ردا هاته وه به دوایا بچین، ئەنجام هر یه کیکه چونکه ره گه زی فارسی به خۆ و به زمانه فارسییه نوییه که یه وه وه ک نوینته ری شارستانه تی ئیران به به روگری ئەو شارستانه تییه مایه وه و زمانی کوردیش تا دوای هه زار سال ی بچ خاوه نی، له رووی سیاسی و شارستانه تی و ئابوورییه وه نه توانی مملانیی زمانی فارسی له سه ر میراتیکی ونبوو بکا که چرنۆکی دهسه لانداری تیدا چیندرا بوو. وه ک چۆن کورد له گو شه ی له بیر چوونه وه دا مایه وه، «کوردی» ش وه کی خۆی، له په ناو په سیوی پشتگو یخستندا مایه وه. له رووی زمان و شارستانه تییه وه، به هیچ جو ری مه ترسی له وه دا نییه وه ک ده بیستین هه ندی له میره کورده کان دوای له ناو چوونی دهسه لاتی ساسانی هه ستی هه سانه وه یان کردووه و وه ها بووه که به پیره وه چوونی کورد بۆ ئیسلام و باور ی پیه نانی راستگو یانه بی و له پیناویدا قۆلی هه لمالیی و ئیسلام له و باوه ره دووری بخاته وه که له ریپوره سمه ئاینیه کاندایه وه ده گوته وه که سه رچاوه یان له ئافیس تاهه بوو و به ره فتار و گو تیش خواپه رستی زه رده شتیان له بیر کردبوو و دووریش نییه به هۆی دابرا نی دوانزه سه ده وه، میژووی خۆشی له بیر چوو بی و به هۆی

نه‌بوونی شویتنه‌واری نووسراوه‌وه که بهر چاوی کورد که‌وتبێ پێ ده‌چێ نه‌خویتنه‌واری هه‌موو کون و که‌له‌به‌ریکی له‌ کورد گرتبێ چونکه‌ په‌یوه‌ندی به‌و ئه‌رکه‌ ئاینی و دنیا‌یانه‌وه نه‌بووه که له‌ باره‌ی به‌ نووسین و رۆشن‌بیرییه‌وه بووبی و هیچ جینی گومان نییه که یادی ماده‌کان ماوه‌ی دوازه سه‌ده له‌ بیره‌وه‌ری کورددا ماوه‌ته‌وه و له‌ سه‌ر زاران، له‌ نه‌وه‌یه‌که‌وه بۆ په‌کیکی دی گوازاوه‌ته‌وه له‌ کاتی‌کدا له‌ میژووی دانپیدا‌نراوی سه‌رده‌می ساسانییه‌کاندا که پرّه له‌ داستان، ته‌نها ناوی شای فارسه‌کان و ته‌شکانییه‌کان له‌ سه‌ر هیلێک ها‌تووه که به‌رده‌وام له‌ به‌رزبوونه‌وه‌دابوو تا گه‌یشتو‌ته هه‌خامه‌نشیه‌کان و موبه‌د و هه‌رده گه‌وره‌کانی وه‌ک: تن سر و ئازده‌میهراسندان و هی دی. هه‌رچۆنی بی، کورد له‌ هه‌ر کاری‌کدا که په‌یوه‌ندی به‌ ده‌سه‌لات و ئاین و میژوووه هه‌بووبی حسیبی بۆ نه‌کراوه و وه‌ک داروده‌سته‌ی شایه‌کان نه‌بێ قه‌ت ئاو‌ری لی نه‌دراوه‌ته‌وه. ره‌نگه‌ جاروباریک و له‌ هه‌ندی باری نا‌ئارامی و لاسه‌نگبوونی ده‌سه‌لاتدا که دوا‌ی ئه‌وه‌ی فارسی توانای خۆی به‌ ده‌ست هینایه‌وه ر‌ووی دا‌ی، مه‌ودای نه‌فه‌سکی‌شان بۆ کورد به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان ره‌خسای، هه‌رچه‌نده له‌ هه‌مان کاتدا، به‌ هۆی نه‌بوونی ئاسایشه‌وه گه‌لی په‌ته‌تی و ناخۆشیشی به‌ سه‌ردا ها‌تبێ، چونکه‌ پێوانه‌کاری له‌ چاره‌نووسی نه‌ته‌وه‌بییدا به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی به‌رده‌وامی و مانه‌وه‌یه به‌رانبه‌ر که‌ره‌سه‌ی قرتان‌دن و دا‌برین و هه‌رسکردن، که له‌ کاتی ئارامی و به‌هیزی ده‌سه‌لاتدا بۆ ئه‌و به‌هیزه به‌رانبه‌ر به‌ لا‌واز ده‌ره‌خسین، کاتی چ کیشه‌ی نه‌بێ و هه‌ر کاتی ویستی ئه‌و سه‌ره به‌هه‌نجینی که بۆ سه‌رفرازی ئاو‌ر ده‌داته‌وه ده‌یه‌هه‌نجینی و که‌سیش ده‌ست نه‌خاته پێش ده‌ستی.

باسی ئه‌و لایه‌نانه‌ جی ده‌هیلّم که بۆ مانه‌وه یارمه‌تی کوردیان داوه، وه‌ک گه‌لیکی خاوه‌ن سیما و تاییه‌تمه‌ندی و زمانی خۆی که ماوه‌ی 25 سه‌ده خۆی گیف کردو‌ته‌وه و تووره‌ بووه و خۆشته‌ری کاتی خۆی له‌و کاتانه‌دا دیوه که بشیوی و نا‌ئارامی هه‌بووه و چنگی ده‌سه‌لاتداری بینگانه له‌ ناقرگه‌ی شل بووه و ئه‌وه‌ش له‌ پێشکه‌شکردنی واقعی زمانه‌که‌یدا، له‌ گوشه‌نیگای به‌رچاو‌روونییه‌وه له‌م گوتاره‌دا یارمه‌تیمان نادا. ئه‌گه‌ر سه‌رنجی زمانی کوردی به‌دین که پێناسه و ده‌فته‌رنفووس و جنسیه‌تی و وه‌ک پێست، گوشت و ئیسکه‌کانی دا‌پۆشیوه و ده‌پیا‌ریزی، سه‌رمان له‌وه سو‌ر ده‌می‌تی که چۆن وه‌ک زمانیک به‌ زندوویی ماوه‌ته‌وه و توانای گه‌شه‌کردنی هه‌یه و که‌ره‌سه‌ی ته‌واوی در‌برینی هه‌یه و تویشه‌به‌ره‌ی قامووس و ر‌یزمان و په‌یوه‌ندی وای تیدان که بۆ په‌ره‌سه‌ندن له‌ ر‌ووی رۆشن‌بیری سه‌رده‌م ئاواله‌ بی تا ئه‌وه‌ی به‌وپه‌ری بی لایه‌نییه‌وه، له‌ هه‌ندی جیی نووسینه کوردیه‌کانمه‌وه بۆ عاره‌بی تا‌قیم کردو‌ته‌وه و له‌ وه‌رگێرانی ئه‌و ده‌ربرینانه‌ی که له‌ مندال‌دانی میژوووه پیوه‌ی لکاوه، نا‌ره‌حه‌تی زۆرم ها‌ته‌ پێش و هانام بۆ لیکدانه‌وه‌ی واتا‌کانیان برد و سه‌رله‌نوێ دام‌رشته‌وه. ئه‌وه خه‌سه‌له‌تی ئه‌و زمانانه‌یه که توانا و ره‌سه‌نایه‌تیان تیدا به‌هیزن. ئیستا که گه‌یشتووینه‌ته سه‌رده‌مانیک ئه‌و مژده‌یه‌ی پێیه که گه‌لانی تیدا له‌ناو نا‌چن و هیممه‌تی نه‌ته‌وه‌کان ری نادا ته‌نانه‌ت جو‌ری گیانداره‌کانیش به‌هوتین. ئه‌گه‌ر ر‌یکه‌وتی باش و به‌ختی یار ئه‌وه بی که هه‌ندی‌کمان ماوه‌ی نیزیکه‌ی دوو هه‌زار و چوارسه‌د سا‌ل له‌گه‌ل برا عاره‌به‌کانماندا ژیاوین و ئه‌گه‌ر هه‌موو ئه‌و ماوه‌یه به‌ خیریش تیپه‌ر نه‌بووبی تیکه‌لێکی خیر و شه‌ر بووه و خیری له‌و شه‌ره‌ی پتر بووه که هیچ میله‌تیک نییه خۆبه‌خۆش ژیا‌ی، دوو‌چاری نه‌بووبی. مافی خۆمان به‌ سه‌ر خۆمانه‌وه هه‌یه و مافی عاره‌بیشمان به‌ سه‌ره‌وه‌یه تا ئامیزی براهه‌تی کورد و عاره‌ب بقۆزینه‌وه و

ئىمەى قەلەمبەدەست بەو ئەر كە مېژوويىە ھەستىن كە لە ئەستۆماندايە تا بەشە زەوتكراوھ كانمان
 ۋەرگىنەۋە و دوای رۆشنایى رۆشنىرى سەردەم، مىراتى شارستانىمان ۋەرگىنەۋە،

ئەو سەردەمانەى كە بە پشتشكاندن تىپەرىن و بە كەرامەت و بوون و زمان و زەمىنى خۇمان نرخان
 دا، مافمان دەدەنى و ھەست بەو ئەر كە دەكەين ئافىستا بگەينە بەلگەنامە و «تاپۇى كوردى» و
 خاۋەندارىتى خۇمان بۇ ھەر وشەيەكى كە لە ئافىستادا ھەيە و فارسى زەوتى كردوۋە و لە دادگای
 مېژوودا دەستى بە سەردا گرتوۋە، بسەلمىنن. ئىمە خاۋەنى ئەو زمانەين كە قسەى پى دەكەين و
 دەسبەردارى ئەو وشانە نابىن كە ھاوشىۋە و ھاوواتايان لە فارسىدا ھەيە چونكە ئەو لىكچوون و
 ھاوشىۋەيە تەنھا لە زمانە ئىرانىە كاندا نىيە بەلكو لە نيوان زمانە ئىرانىە كان و سانسكىتى و ئەوان و
 زمانە كانى ئەورۇپاشدا ھەيە كە لە سەرچاۋەى ھندوئەۋروپى كە وتوونەتەۋە. ئەو بنەمايە قەبوولە داوا لە
 داگىر كەر و زەوتكەر بكرى دەست لە داگىر كراۋ ھەلگىرى و بىداتەۋە خاۋەنى خۆى نەك لايەنى تالانكراۋ
 ناچار بكا دەسبەردارى ئەۋەش پى كە لە لاي ماۋەتەۋە و دەستى لە بنى ھەمانەۋە پى دەربكرى. ئايە
 كەس لەو جىھانەدا ھەيە عارەبى داگىر كراۋ ناچار بكا دەست لەو وشانە ھەلگىرى كە ھاوشىۋەيان لە
 زمانى داگىر كەردا ھەيە، ئەۋەش بۇ رەۋاندنەۋەى تۆمەت و رازىبوون بە داگىر كارى؟ ئىمە خاۋەنى زمانى
 خۇمانىن و ھەرچىەكى لە ئافىستا و ئاينى زەردەشتدا ھەيە پەيۋەندىيان لەگەل زمانى ئىمە نىزىكتەرە و لە
 وىژدانى پىاۋىكى كوردەۋە ھەلقوللەۋە و ئەو نارازىبوونەى كە لاملىك دەرىدەبرى گوايە خۇبەستەۋە بە
 زەخىرەيەك كە يەكلابى نەبۆتەۋە، كارىكە رەت كراۋتەۋە، چونكە رازىبوون بەۋە راگەياندىنى
 خۇبەدەستەۋەدانە و ھىچ زمانىك نىيە ئىستاي يەكلابى كراپتەۋە، لە كۆنەۋە يەكلابى بوۋىتەۋە و عارەب
 و كورد و ترك و عەجەم لەم لايەنەۋە يەكسانن. نەتەۋەى كورد رەگداكوتاۋى ناۋ ئىسلامە و باۋەرى
 راستى ھەيە و بە دلسۆزى خزمەتى قورئان و زانستە عارەبىيە كانى كردوۋە و كەس لەو لايەنەۋە پىشى
 نەكەۋتۆتەۋە، تا ئەو ئەندازەيەى خۆى بىرچۆتەۋە و ۋەك نەتەۋە كانى دى دوای چاۋكردنەۋە و
 فرەۋانبوونى ھىواكانى پىي خۆشە زمانەكەى خۆى بە زادى مېژوويى خۆى دەۋلەمەند بكا و بەشى خۆى
 لى ۋەرگىرى، نەك بە زيادەۋە، بەلكو ھەندى بە كەمىشەۋە. قەيدى ناكا. ۋەرگرتنەۋەى مىرات لە
 بارودۆخى كورددا ۋەك ۋەرگرتنەۋەى شوپتەۋارە مېژوويىە كانە جا پەيكەر بن يا ھەيكەل يا نەخش بن و
 مەبەستىش پەرىستن نىيە بەلكو رازاندنەۋەى خانەى شوپتەۋار و كرنىەتى بە بەلگەى دەۋلەمەندى
 مېژوويى. كەس بىرى لەۋە نەكردۆتەۋە گای بالدار بەو بيانوۋە تىكبشكىنى گوايە شوپتەۋارى بپەرىستىيە و
 كەس لە ترسى گەرانەۋە بەرەۋ بپەرىستى و خراپەكارى خۆى لە ناۋى لات و عوزە و مەنات و شەيتان
 لاندەۋە. ئەو شوپتەۋارانەى كە لە فالگىرى و ئەستىرەزانى ماۋنەتەۋە نەبوونەتە ھۆى قۆلھەلمالىن بۇ
 لەناۋبردنىان. تەنانت شىعەرى رۋوتىش كە دەكرى دەستبەردارىان بن، ھەرۋەھا قسە لە بارەى
 لەشفرۆشپىيەۋە لە كىتاباندا بە ئەمانەت پارىزراۋن چونكە زەخىرەى داھىنانن و جوان دارپىژراۋون نەك بۇ
 دوۋبارەبوونەۋەى فەسادى. عارەبايەتى مافى خۆيەتى شانازى بەو زمانە پىشكەۋتوۋەۋە بكا كە خەلكى
 سەردەمى «جاھىلى» قسەيان پى كردوۋە و شىعەريان پى نووسىۋە و قەشە و رەبەن بە شىۋەيەك
 پەخشان و شىعەريان گوتوۋە كە لەگەل سەردەمەكەدا نەگونجاۋە. داۋاى مەحال لە عارەبايەتى ناكرى
 جاھىلى ناچار بكا بە جۆرى شىعەرى و پەخشان بنووسن ئەبو زەرى غىفارى لىيان رازى پى لە كاتىكدا سەد

نیازی وایه لینی بپه‌ریتته‌وه و بگاته که‌ناری ئاسووده‌یی. له رووی نار‌ه‌حه‌تی په‌رینه‌وه‌وه بۆ که‌نار له تاقیکردنه‌وه‌ی خۆم ئه‌مه‌ت بۆ ده‌گێرمه‌وه:

یه‌کی له رێپوره‌سمه‌کانی ریزی ئاگر لای زه‌رده‌شتیه‌کان ئه‌وه‌یه نزاخوین چله‌داریکی «به‌رسه‌م» ی به‌ ده‌سته‌وه بی (تا ئیستا زانا‌کان پیناسه‌ی ئه‌وه دره‌خته‌یان نه‌زانیوه، پیم وایه من له نووسینیکدا ناساندوومه) ... پانایی هه‌ر چلیکی، ده‌بی هینده‌ی دنکه‌ جو‌یه‌ک بی. ئه‌م دنکه‌ جو‌یه‌ش ناوی له‌ ئافیستا هاتووه «yava یه‌فه» و وشه‌که به‌ پێی یاسا‌کانی ده‌نگگۆرین گۆراوه و بووه به‌ «جه‌و» له‌ فارسیدا و «جو» له‌ کوردیدا و وشه‌ی «یه‌فه» له‌ بنه‌ره‌تدا هه‌موو دانه‌ویله‌یه‌ک ده‌گه‌یه‌نی نه‌ک جو به‌ ته‌نها. له‌م بابته‌ شاراو‌یه زه‌نیم بۆ وشه‌یه‌کی تیکه‌لی کوردی چوو ئه‌ویش «دانه‌ویله» یه. یه‌که‌م به‌شی دانه‌ی دانه‌ و به‌شی دوو‌می که‌ره‌سه‌ی بچوو ککرده‌وه‌یه. مایه‌وه به‌شی ناوه‌راست «وی» که‌ هه‌مان «yava یه‌فه» یه و که‌وتۆته ژیر کاریگه‌ری ده‌نگی ناوچه‌کانی کورد و «ف» یان تیدا ده‌بیته «و» و وه‌ک چۆن یونس ده‌بیته وینس و یۆنان ده‌بیته ویتان، ئه‌ویش پێش «ی» ده‌که‌وتیه‌وه. له‌ بری «یۆله» گوتوو‌یا نه «وی» له‌ - ویله‌ و ناوه‌که‌ش ئاوه‌ای لی هاتووه: دانه‌یۆله بۆته دانه‌ویله.

ئه‌وه‌ی که‌ پێویسته لیه‌دا روون بکریته‌وه ریزی ئاگره‌ لای زه‌رده‌شتیه‌کان که‌ خودی «نور» ه و ده‌شلم که‌ ریزگرتن په‌رستن نییه. گا و ئه‌سپ و مه‌ریش له‌ ئافیستادا ریزیان هه‌یه و ته‌نانه‌ت «گوسپه‌نده» که‌ وه‌ک ناو له‌ مه‌ر نراوه واتای گیان‌داری پیروژ ده‌دا و واژه‌ی سپه‌ته خۆی سپه‌تمانی لی که‌وتۆته‌وه که‌ به‌ زه‌ده‌شت ده‌گوترا. ئه‌وه‌شی بۆ زیاد ده‌که‌م که‌ ئافیستا وشه‌ی ئاته‌شگه‌ی تیدا نییه که‌ واتای خانه‌ی ئاگر بدا چونکه‌ ئه‌وه وشه‌یه له‌ داهینانی سه‌رده‌مه‌کانی دواتره. ره‌نگه‌ زه‌وی پیروژییه‌کی زیاتری هه‌بووی و پێسکردنی یه‌کی بووه له‌ تاوانه‌ گه‌وره‌کان و که‌فاره‌ته‌که‌ی پیاوی به‌ هیلاک ده‌برد.

له‌ ماندوو‌بوون له‌ هه‌لکۆلینی وشه‌دا، فه‌رموو ئه‌وه‌ش یه‌کی تر

یه‌کی له‌ واتا‌کانی وشه‌ی «var» ی ئافیستایی ده‌رهاو‌یشتنه. دوای ماوه‌یه‌کی زۆری ژانی بیرکردنه‌وه، سه‌رنج‌م بۆ «کردار - فیعل» یکی کوردی چوو که‌ له‌ سی به‌ش پیکهاتوه ئه‌ویش «هه‌ل - ئا - ورد» یه و «ن» ی سه‌رچاوه‌شی به‌ دوودا دی و له‌ شیکردنه‌وه‌دا «د» که‌ی لاده‌که‌وی و جیه‌که‌ی هه‌میشه‌یی نییه. به‌شه‌ نه‌گۆره‌که‌ی «وار» ه. به‌لام «هه‌ل» پێشگه‌ره، هه‌روه‌ها «ئا» که‌وتۆته پیکهاته‌ی «کردار» ه‌وه (ل 86 فرهنگ ایران باستان) «کردار» ه‌که‌ به‌ گشتی هه‌لبژاردن و جیا‌کردنه‌وه ده‌دا و ده‌رکه‌وت ره‌گی «کردار» له‌ «وار» دا له‌ کرداری تیکه‌ل «هه‌ل ئاوردن»، var خۆیه‌تی که‌ له‌ ئافیستادا «ف» بۆته «و» ئه‌وه‌ش به‌ پێی ده‌نگگۆرکی له‌ زمانه‌ ئێرانیه‌کاندا.

ئه‌وه‌ دوو وشه‌یه له‌و دوو نمونه‌یه‌ی سه‌ره‌وه‌دا به‌ واتا هاوتایه‌کانیان له‌ گه‌ل واتا‌یاندا له‌ ئافیستادا، ویتنه‌یان له‌ فارسیدا نییه و ته‌نها ئه‌نجامی خزمایه‌تی نیوان ئافیستایی و کوردیه‌یه. به‌لام var یه‌کی له‌ واتا‌کانی تریدا ده‌کاته «سوورانه‌وه، بزواتن» و کوردی و فارسی له‌ویدا و به‌و واتایه‌ پینکه‌گه‌ن، ئه‌وه‌ش دوای ئه‌وه‌ی «ف» ی فارسی له‌ سه‌ره‌تایدا به‌ پێی ده‌ستووریکی ده‌نگگۆرین گۆراوه و بۆته «گ» و ئه‌وجا «گه‌ر».

له گهل ټهوهشدا شينوازي وشه كه «var» له كورديدا ماوه ته وه و ټه گهر بكرېته «وهر» نيزيكتره، كه له زور بواري به كارهيټاندا واتاي خولانه وه يا شتيكي وه ك خولانه وه دها. ټه وهش پروونه كه «و» له «ف» وه نيزيكه چونكه ههردوو كيان پيتي ليون.

ټاڤيستا كه خاوه ني گه لي ده رگاي كراوه يه به رووي زمانه ټاربه كاندا به گشتي، دهسته خوشكي سانسكريتيشه و هه ټه وه تا دايك يا داواني فارسي كوڼ و په هله وي نيه و به راي ټيمه سه رچاوه ي كورديشه و هيچ زمانكي ټاريايي يا شينه زاركي ټه و زمانانه نيه له په يوهندي به ټاڤيستاوه خالي بي مه گهر كوڼي و ماوه ي دوور و دريژي ليكدابراڼ ټه و په يوهنديانه ي شاردبيته وه، ټه وهش ري تي ناچي. مهوداي فره وانكردني ټه و لايه نانه نيه چونكه هه ر يه كه يان دريژاي و پانايي و قوولايي و لقي تيكتالاو و ليكدابراوي خوي هه يه و چار نيه ده بي دهست له هه نديكيان هه لگرين تا له كاتيكي له باردا بگه ينه كوټايي بابه ته كه.

ئەم زمانە، سێ پلەى تايبەتى هەيه و هەر يەكەيان خەسلەتى زۆر و جياوازی هەيه:

يەكەم پلەى، ناوى فارسی كۆنى لى نراوه كە ناويكە زانا پسپۆره كانى بوارى بابەتە ئيرانيە كان بۆ ئاسانكردنى بابەت و رەچاوكردنى هەر يەكە له و پلانە له رووى ريزمان و دەستوورى زمانهوه له سەرى پيكهاتوون و مەبەستيش له و ناوچانە بووه كە دانىشتوانى، له باشوورى رۆژهەلاتى ئيراندا، بە فارسی قسەيان كردوو و له رووى ئاسايشهوه حكومەتى ناوچەبىيان هەبووه و سەر بە میدیە كان بوونە تا ئەو كاتەى كۆرشى كورى ئەرشم پيگەيشت و مادە كانى تيكشكاند و له ناوهراستى سەدهى شەشەمى پيش زاین ولاتەكەيانى خستە ژير رکیفی خۆیهوه و دواى ئەوه خۆى بووه شاهانشا. پاشماوهى زمانى ئەو گەلەش له كۆنەواره ئيرانيە كاندا كە شایه كان بە جیيان هیشتوون، له چوارسەد و شتی وشە پیکهاتوووه كە له وشە كانى ئافىستاوه نيزيكن بەلام جياوازیشان ئەوهنده هەيه كە بە دوو زمانى سەربەخۆ دابندرین. كۆنترین شتی كە له و زمانهوه بۆ زانا ئيراناسە كان مایتهوه دە دیرى نووسراوه له سەر پارچه زيريك كە بۆ سەردهمى «ئاريا رهمەن» دەگەریتەوه كە باپیری كۆرشى گەوره بووه و سالی 610 ی پ ز حوكمەكەى دەستى پى كرد.

ئەوهى له شوینەوارى ئەرشمى باوكییهوه «باوكى كورش» مایهوه چوارده دیر بوو كە ئەوهش له سەر پارچهیهك زير نووسرابوو. شایه كانى دی شوینەوارى جياوازی وشەيان له دواى خویانهوه جیهپشت كە زۆربەى هی داریوشى گەوره بوو كە برازای كورش بوو و له 510 ی پ ز تا 485 ی پ ز دەسەلاتى هەبوو و كۆتایى ئەو ماوهیهش بەوه هات كە ئەسكەندەر سالی 331 ی پ ز دەستى بە سەر چهقى دەسەلاتدا گرت و ئەوجا پلەى دووهم دەستى پى كرد كە سیمای كەمى نااشكرايه چونكە دەسەلاتى سلوكى هات و گەشەكردنى فارسی كۆنى راگرت و كارى بۆ بلاوكردنەوهى فەرهنگی هیلینى (گرىكى) كرد.

له ناوهراستى سەدهى سێهەمى پيش زایندا ئەشكانيە كان، دەسەلاتدارانى پارتیه كان بە سەر سلوكییه كاندا سەرکەوتن و پەهلەوى (بەدگۆرانیكە له پەرتەوییهوه هاتوو) بووه زمانى فەرهنگ و دەسەلات له ئيراندا. پەهلەوى، دوو شیوهزارى هەبوون، يەكێکیان باكوورى كە زمانى دەسەلات و دەربار بوو، دووهمیان باشوورى رۆژاواى هاوسای پارسی بوو و له نووسینی باشووریه كاندا وشەى «پەهلەوانیک» هاتوو بۆ ئامازەکردن بە پەهلەوى باشوور ئەوهش له درێژهیێیه كدا كە ئیره جیى نییه و باسى دەرکەوتنى «مانى» دەكا كە 215 ی پ ز لەدايك بووه و هەروەها ئایینه نوویه كەى و ئەو زمانەى پى نووسیوه... بەلام فارسی ناوهنجى بە گەيشتنى ساسانیە كان بە دەسەلات و نەمانى دەسەلاتى ئەشكانيە كان، له سالی 226 ی پ ز، دەستى پى كرد. فارسی كۆن له و دەمهدا، واتە زمانى سەردهمى هەخامەنشى، دواى رووخانى دەولەتەكەيان له سالی 331 ی پ ز، له نووسیندا نەمابوو و له سەردهمى ساسانیە كاندا بە گۆرانکارییه كى زۆرهوه دەرکەوت و له راستیدا، له سەر شیوازه كۆنەكەى بە مردوو دادەندرى و ئیدی ژيانى بە بەردا نەهاتەوه. «پارسىك» بەو فارسىه دەگوترى كە له سەردهمى ساسانیدا بە كار هیندراوه تا

له فارسی کۆن و فارسی تازه (کتیبی زبان فارسی بهشی دووهم) که له سهدهی چوارهمی کۆچییهوه دهست پی ده کا، جیا بکریتهوه.

نازانین ئەگەر دهسهلاتی دهولهتی ههخامهنشی مابایه، فارسی کۆن به چ شیوهیهک په ره ی دهسهند، بهلام ری تی دهچی بوونی حکوومهتیک که زمانیک له و زمانه و هه رچی دارشتن و وشه ی هه یه له نووسینی کاروباری رهسی و ئایینی و ئەدهبیدا به کار بیئنی، خوازیری بهردهوامبوونی دهبی و پارێزگاری له رسته و شیوازیی ده کا. بهلام دهولهتی ههخامهنشی له ناوچوو و زمانی فارسی کۆن تهنا بووه زمانی ئاخاوتن و ئەو خهسلهتانهی تیدا نهبوون له گۆرانکاری گهوره بیپاریزن که به سه ریدا هات و دوایی له گه ل داها توویدا به راورد ده کرا. ئەگه رچی پیکهاته کانی له نووسیندا له ناوچوون و تا ئیستا له شویتنه واره کاندایه رنه که وتوون، زمانی په هلهوی که بووه زمانی رهسی و ئەدهبی رهواجداری ناوه راستی سهدهی سییه می پ ز تا یه که م چاره کی سهدهی سییه می زاینی و به زمانی ناوهنجی ئیرانیه کانی ئەو ماوه یه داده ندری و به فارسی کۆن دهچی و پردیکه له نیوان فارسی کۆن و نویدا و دهشی بکریته پیتوانه بو ئەو گۆرانکاریانهی که له سهردهمی سلوکیه کاندایه به سه ر فارسیدا هاتوووه تا ده رکه وتنی یه که م نووسینی په هلهوی که شویتنه وارناسان دهستیان که وتوووه، گوایه په هلهوی بهردهوامی فارسی کۆن له گه ل هه ندی چاوپوشیدا. بهلام ئیمه لیره، له ئاستی په هلهویدا ناوهستین، به لکو ئەو مه ودا کاتییه ده برین و ده گه یه وه سه ره تای ساسانیه کان تا بزانی چ گۆرانکاریه ک قه و ماوه، بگره زیاتر ده رۆین تا ده گه یه فارسی تازه تا به گویره ی دووری نیوان فارسی تازه و کۆن بروانین چونکه نیگامان له و به راورد کاریانه دا هه لسه نگانندی نیزیکیه تی و دووری نیوان زمانی کوردی و زمانی ئاقیستا و زانیی په یوه ندی نیوانیانه، ئەوهش به گویره ی به راوردی مه ودا ی مه زهنده تا ده گه یه ئەوهی چ گۆرانیک له نیوان فارسی کۆن و نویدا روویداوه، که یه ک زمان و په یوه ندی نووسین و ئاین له نیوانیاندایه بهردهوام بووه و چه ندین پله له و په یوه ندییه چاوه روانکراوهی نیوان ئاقیستا و زمانی کوردی به هیزتر بووه، که ماوه ی ده یان سه ده شیوازی نووسینی نه بووه و دهولهتی نه بووه و په یوه ندی سه ره رشتیکردنی به ئاینی زه رده شتییه وه نه بووه و جگه له نیزیکیه تییه کی بو ماوه یی له ری ئەوانه وه که به کوردی قسه یان کردوو له سهردهمی میدیه کانه وه، هه چی تری نه بووه.

زۆر به داخه وه م که ده رخستنی ئاستی جیاوازی نیوان فارسی کۆن و تازه له رووی که له پوو و ریزمانه وه زۆر زه حمه ته چونکه بابه ته که ده بیته چه ند به شیکه وه و که ره سه کانی ئاخاوتن، له ناو و کردار و پیت و که ره سه ی وابه سته یی و هی دی پیکدین و به ئاسانی شویتنییان هه لئاگیرئ بو که سانی نه بی که شتی له و زمانه ئیرانیانه بزانی. ژماردنی شیوازه کانی ناو له فارسیدا سوودی نییه تا بیانژمیرین و بلین هه وتن:

1. کائی 2. آئی 3. وابستگی 4. رائی 5. بائی 6. تازی 7. ئەندری و له گه لیشیاندا شیوهی ناو ده گۆرئ و چی دی له فارسی نویدا ئەوه نییه. چ سوودیش له وه دا نییه دوای جینا و فرمان و بارودۆخه جیاوازه کانیان بکهوین و بزانی له فارسی نویدا و له بواری شیکردنه وه و لیکدانه وه چه یان به سه ردا هاتوووه و ئەم دریزه پیدانه بو که سانیک سه رنجی ئەو زمانه ی نه دا بی هه ر سه ره شته ی به دواوه یه. له بهر ئەوه وام پی چاک بوو به وه نده واز بینم که ناو حاله تی تاک و جووت و کو و نییر و می و بی لایه نی هه بووه و بونی و کوتایی له شیکردنه وه دا به گویره ی جیهی که ی له رسته دا ده گۆرا و هه موو ئەوانهش له

سهر فارسی نوڤی بهنده و جووت و ره‌گه‌زی بی لایه‌ن و جوداوازی ره‌گه‌ز له پرووی زمانه‌وانی شیکردنه‌وه‌ی رسته‌وه نه‌مان و وشه‌کانیش وها گۆران ئه‌وه‌ی زۆر له سیمای کۆن و نوییان ورد نه‌بیتته‌وه نایانناسیتته‌وه و لیتره‌دا نمونه‌یه‌ک له سهر فارسی کۆن بۆ خویته‌ر ده‌هینمه‌وه و دوایی شیوه‌که‌ی له فارسیدا دیتمه‌وه تا بزانی چ گۆرانکارییه‌ک، که زه‌ینی بۆ ناچی، پرووی داوه:

ئه‌مه رسته‌یه‌کی کۆنی هه‌خامه‌نشیه‌ که بۆ سه‌رده‌می داریوش (521 و 485 پ ز) ده‌گه‌ریتته‌وه:

داره‌یه‌وئوش. خایه‌شه‌ی. وه‌زه‌ره‌ک. خه‌شایه‌شه. خه‌شایه‌نسیه‌ نام. خه‌شایه‌نیه‌ ده‌هيو نام. فیشتاسپه‌یه‌هیا. بوسی. هه‌خامه‌نشی ئاتی. داریه‌وئوش...

ئه‌مه‌شیان له فارسی نویدا: داریوش. شاه بزرگ. شاه شاهان. شاه کشورها. پسر گشتاسپ. هه‌خامنشی. گوید. داریوش..

واتاکه‌شی: داریوش. شای گه‌وره. شای شایان. شای ولاتان. کوری فیشتاسپ. داریوش ده‌لی..

له پرووی به‌راوردکارییه‌وه ده‌لیم وشه‌ی «تاتی» کۆن «گویه‌د» ی نوییه.

دوای ئه‌و ده‌قه قرتاوه وشه‌ی «خه‌شه‌م تیی» دی که له دوو به‌ش بیکهاتوو، یه‌که‌میان «خه‌شه‌م» ه که ویتنه‌یه‌کی گۆراوی «خه‌شایه‌شی» یه که چوار جار هاتوو و واتای «شا» ده‌گه‌یه‌نی. دوومیشیان «تیی» ه که که‌ره‌سه‌ی گۆرینی ناوه بۆ ناوی واتایی و واتای هه‌ردوو به‌شه‌که ده‌بیتته «خاوه‌نداریتی شاهانه». ئه‌م پاشگره به‌رانبه‌ر «تات» ی ئافیستاییه و وه‌ک گوتم که‌ره‌سه‌ی ناوی واتاییه و له کوردیدا په‌ره‌ی سه‌ندوو و بۆته «ایه‌تی، ته‌تی، تی» و بزویتی «ه» پیتش ئه‌وه‌ی دواییان ده‌که‌ویتته‌وه. ئه‌وانه هه‌موویان ناوی واتان و وشه‌ی گونجاو پیشیان ده‌که‌وی و ئه‌گه‌ر وشه‌که «خه‌شم تیی» بی له کوردیدا ده‌بیتته «شایه‌تی» به‌لام له فارسی نویدا ده‌بیتته «شاهی» ئه‌وه‌ش به‌ زیادکردنی «ی» له کۆتایی وشه‌که‌دا که کورتکراوه‌ی «یه» ی په‌هله‌وییه و فارسی له‌وه زیاتری نییه که‌ره‌سه‌ی واتای ناو بی. به‌و شیویه‌ پاشگری «تات» ی ئافیستایی له فارسی کۆندا بۆته «تیی» و له کوردیدا چالاکانه و زربوژندوو و به‌ شیوازی هه‌مه‌جۆر ده‌رده‌که‌وی و له فارسی نویدا مردوو ئه‌گه‌رچی کورد نووسینی له ئه‌زه‌له‌وه نه‌بووه. تۆ بلیی فارسه‌کان ئه‌گه‌ر بزنان پاشگریان له زمانی ئیمه‌دا ماوه‌ته‌وه، داوای نه‌که‌نه‌وه؟ بۆچی نا؟ ده‌رفه‌تی ئه‌وه هه‌یه گومان له وشه‌کانمان بکری!

ئه‌گه‌ر خویته‌ر بۆ وه‌رگیرانیکی نوڤی ده‌قیکی کۆنی فارسی بگه‌ریتته‌وه، ده‌بینی خاوه‌نی کتییی «تاریخ زبان فارسی» وشه‌ی «شه‌هریار» ی له جیی «خه‌شم تیی» بۆ ئاماژه‌کردنی خاوه‌نداریتی داناوه و وا چاکتر بوو «شاهی» دابنێ چونکه «شاه» وشه‌یه‌کی په‌ره‌سه‌ندوو «خه‌شایه‌شی» یه. به‌لام «شه‌هریار» له «شه‌ر: واتا شار» و «یار به‌ واتای خاوه‌ن» دی و هه‌موو واتاکه ده‌بیتته «خاوه‌ن شار». شاریش له کۆندا «خه‌شتره» بووه و بۆ «شه‌ر» ی فارسی و «شار» ی کوردی گۆراوه. وشه‌ی «خه‌شتره‌پاوه‌ن» ییش به‌ واتای پارێزگاری شار داتاشراوه و دوایی بۆته «شه‌ربان» و له کوردیدا «شاره‌بان» ه به‌ ناو و واتاوه ده‌گوتری و ئه‌گه‌ر وشه‌یه‌کی قامووسی به‌کار به‌یندری ده‌بیتته «شاره‌وان». «خه‌شتره‌باون» له یونانی کۆندا بۆته «ساتراب» به‌ واتای ده‌سه‌لاتداری ناوچه له لای فارسه‌ کۆنه‌کان. له درێژه‌پیدان داوای لیبوردن ده‌که‌م و هیوام وایه سوودی بووی.

فارسی، به فره‌وانی دهسه‌لاتیه‌وه له زۆر ناوچه‌ی ئاسیا و بۆ ماوه‌ی دوورودریژ بووه به‌رۆگری گه‌وره‌ی ئاقیستا و ئایینی زه‌ردهشتی و توانی له زۆر ولاتدا ره‌گی قوولتر داکوتی تا بۆته زمانی خه‌لک و ولات. لێره‌دا مه‌به‌ست له زمان وشه‌کانی نییه‌ چونکه له کۆنه‌وه مولکی هه‌موو گه‌لانی ئێران بوونه و ئه‌وه‌شی تیندا ئاقیستایی بوو راست و دروست ئه‌وه‌یه که که‌له‌پووری کورد یا که‌له‌پووری نیوان کورد و نه‌ته‌وه‌یه‌ک بووه که ئیستا شوینه‌واری دیار نییه. به‌لکو مه‌به‌ست له دارشتن و ده‌ستوور و زانستی زمان و شیکردنه‌وه‌یه‌تی چونکه فارسی جێی زۆر زمانی تری گرت‌ه‌وه که مه‌رجی بوونیان نه‌ما و هه‌ندێ جار یزر ده‌بن و هه‌ندێ جار شوینه‌واریان له فارسیدا ده‌رده‌که‌وی. فارسی بووه یه‌کێ له دوو زمانه‌ ر‌ه‌سمیه‌ی ئه‌فغانستان و ماوه‌ی چه‌ندین سه‌ده‌ زمانی ئه‌ده‌ب و ده‌رباری باکووری هندستانیش بوو و زمانی به‌شیکێ گرنگی تاجیکی و لایه‌نگرانیان بوو و هه‌تا ئیستاش وایه. فارسی له سه‌رده‌می ساسانیه‌کانه‌وه که ره‌سه‌ی په‌هله‌وی بوو و په‌هله‌ویش له سه‌رده‌می ئه‌شکانیدا به‌رۆگری فره‌هنگی هه‌موو ئێران بوو و ئه‌و زمانه‌ش بوو که ئاقیستای پێ شەرح ده‌کرا و ده‌قی ئه‌ده‌بی پێ ده‌نوسرا و له نووسینی ر‌ه‌سمیدا به‌کار ده‌هێندرا. سه‌یر له‌وه‌دایه که «ره‌نگه‌ زه‌ره‌ر قازانج بی» به‌ شیوه‌ی خۆی و به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه ده‌رکه‌وت «ره‌نگه‌ قازانج زه‌ره‌ر بی» ئه‌وه‌ش له‌و زمانه‌دا که دراوسینی فارسی بوون و په‌یوه‌ندیان پێوه هه‌بوو و له هه‌ر کۆیه‌کی حکوومه‌ت و نووسین و ناوه‌ندی شارستانه‌تی گه‌وره‌ی ناوچه‌کان له‌و سه‌رده‌مه‌ کۆنانه‌دا بووب، فارسی جێی زمانی خه‌لکه‌کی گرت‌ه‌وه و «قازانجی زه‌ره‌ر به‌خش» بووه. به‌لام کوردی له‌ دوای له‌ده‌ستدانی ناوه‌ندی ده‌سه‌لات «هه‌مه‌دان» بۆ هه‌خامه‌نشیه‌کان، به‌ هۆی دوورییه‌وه له‌ ناوه‌ندی ده‌سه‌لاته‌وه و نه‌بوونی نووسین و ناوه‌ندی شارستانه‌تی گه‌وره له‌ داگیرکاری زمانی فارس ده‌رباز بوو و «زه‌ره‌ره‌که‌ی به‌ سوود بوو». تا ئیستا باس باسی زمانه‌ نه‌ک چاره‌نووس و مافی نه‌ته‌وايه‌تی، چونکه کورد له‌ پارێزگاریکردنی زمانه‌که‌یدا زۆری له‌ زه‌مین و خوین و خۆشیه‌کانی ژیان و مه‌رجه‌کانی شارستانه‌تی له‌ ده‌ست دا له‌ کاتیکدا تاجیکی خاوه‌نی له‌زه‌ت و خاک و کیانه، هه‌ر وه‌ها ئه‌فغانی و هندی باکوور. له‌م گۆشه‌نیگایه‌وه کوردی شاره‌زای ر‌ووداوه میژووویه‌کان زیاتر به‌ زمانه‌که‌یه‌وه وابه‌سته ده‌بی و بۆ فارسه‌کان ده‌سه‌رداری هه‌یجی نای. بۆ فارسه‌کان، ده‌ستمان له‌ هه‌مه‌دان هه‌لگرت که چه‌قی ده‌سه‌لاتی کورد بوو له‌ هه‌ندێ له‌ سه‌ده‌ی شه‌شه‌می پێش زاین و چه‌ند سه‌ده‌یه‌کی پێشتر. ده‌ستمان له‌ ر‌ووبه‌ری به‌رینی تریش به‌ردا، ته‌نانه‌ت ئه‌ولیا چه‌له‌بی که پێش سه‌ی سه‌ده‌ به‌ر له‌ ئیستا هه‌ندێ شویتی له‌ ولاتی کورد دیوه، ئیستا سه‌د کیلۆمه‌تر له‌ نیزیکتترین خاکی کورده‌وه دووره. هه‌ر وه‌ها به‌ شایه‌دی هه‌ندێ له‌ برا کورده‌کانی ئێرانمان که تا ر‌ووخانی محمه‌د ر‌ه‌زا په‌هله‌وی له‌ عیراق په‌نا به‌ر بوون، ده‌ستمان لێ به‌ردا و ده‌ستمان له‌ ده‌سه‌لات و خۆشی و حه‌سانه‌وه و ئاسووده‌یی و هه‌موو شتی به‌ردا و ئه‌م دارشته‌ کوردیه‌ نه‌بی که به‌ زارماندا دێ به‌ هه‌یج شتیک تۆله‌مان بۆ نه‌کراوه‌ته‌وه و به‌و غایه‌له و گومانانه‌ی ده‌وریی ده‌سه‌رداری نایین.

گوتمان فارسی بووه به‌رۆگری هه‌موو که‌له‌پووره ئێرانییه‌کان ئه‌وه‌ش به‌ گه‌یشتنی ساسانیه‌کان (226 پ ز). خوینته‌ر سه‌ری له‌وه سوڤ ده‌مینێ که که‌له‌پووری ئێرانی هه‌مووی بۆ فارسه‌کان، زمانی ده‌سه‌لات گوازارایه‌وه به‌لام دوای ئه‌وه‌ی له‌ هۆکاره میژووویه‌کان ورد ده‌بینه‌وه، ده‌بی هۆیه‌که‌ی بخه‌ینه‌ ر‌وو. نموونه‌یه‌کی به‌رده‌ستمان له‌و بواره‌دا هه‌یه که دوو که‌س نییه له‌سه‌ری یه‌کرا نه‌بن، ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌یه

تورکه عوسمانییه کان دسه لاتیان له زۆر بهی ولاته ئیسلامیه کاندا گرتە دەست و خۆیان به پارێزەری ئیسلام دانا و خەلافەتیان کردە پشتاو پشست و داگیرکردنی ئیستەنبول پایتهختی بیزەنتی مەسیحیش ناوەندی دسه لاتیانى بههیزتر کرد و کردیانە بەلگه‌ی دروستی ریباز و خەلافەتی خۆیان، لێرەدا باسی ئەوانە ناکەین. له‌گه‌ڵ هه‌موو ئەوانه‌شدا، وه‌ک ئاقیستا گوازاراوه‌وه لای فارسه‌ ساسانیه‌کان، که‌له‌پووری ئیسلام و زانستی قورئان نه‌گوازارانه‌وه لای عوسمانیه‌کان. ئەوه‌ش دوو هۆی هه‌یه و پێویست به‌ هۆی سێیه‌م ناکا: یه‌که‌میان ئەوه‌یه ئیسلام به‌ جلوبه‌رگی عاره‌بیه‌وه نه‌ته‌وه‌ی عاره‌بی له‌ دواوه‌ بوو که‌ خاوه‌نی قورئان و پینغه‌مبه‌ری قورئان بوو و هه‌رگیز بۆ عوسمانیه‌کان هه‌لنه‌که‌وت نوینه‌رایه‌تی عاره‌ب بکه‌ن و عاره‌بایه‌تی هه‌رس بکه‌ن و بیه‌خه‌نه که‌له‌پووره‌ نه‌ته‌وه‌یه‌ فشوفاوله‌که‌ی خۆیانه‌وه. ئەو نه‌هه‌نگه‌ زله‌ به‌ هونه‌ری عاره‌ب و زانستی ئیسلام گه‌وره‌ بوو و هه‌موو ئەو ماسیانه‌ی قووت دان که‌ له‌ ناو زه‌ریای ئەو هونه‌ر و زانسته‌دا بوون. زۆری نه‌مابوو پینچه‌وانه‌ی ئەوه‌ بکه‌مێ ئەوه‌ش توانه‌وه‌ی عوسمانیه‌کان بوو له‌ ناو ئیسلام و عاره‌بایه‌تیدا. لێرەدا قسه‌یه‌کم بێر دیته‌وه که‌ به‌ر له‌ په‌نجا سال‌ خویندوو مه‌ته‌وه، قسه‌که‌ش هی مامۆستای نه‌مر مسته‌فا سادق رافعی بوو له‌ باره‌ی رۆشنیاری عاره‌بیه‌وه له‌ ناو میلله‌ته‌ موسولمانه‌ ناعاره‌به‌کاندا و ده‌لی ئەو ولاته‌ی ته‌نها عاره‌ب حوکمی بکا عاره‌بی بۆی ده‌بیته‌ که‌ره‌سه‌ی رۆشنیاری و باوه‌ر، له‌ کاتی‌کدا، له‌ میژووی کوندا خێله‌ جه‌رمانیه‌کان شاری رۆمایان داگیر کرد که‌ پایتهختی ئیمپراتۆریای رۆمانی بوو، دسه‌ لاتیان گرتە دەست به‌لام نه‌یان توانی زمان و فه‌ره‌ه‌نگیان به‌ سه‌ردا بسه‌پینن، به‌لکو به‌ پینچه‌وانه‌وه، چونکه‌ زمان و فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌یان له‌ چاو رۆمانه‌وه لاواز بوو. قسه‌یه‌کی له‌و باره‌یه‌وه هه‌یه و له‌ زه‌یندا ماوه: «له‌رزى میژوو گرتبوونی و له‌ ناو رۆمانیدا که‌وتبوون». خو ئە‌گه‌ر هیزی باوه‌ری ئیسلاممان خسته‌ سه‌ر که‌له‌پووری عاره‌ب و زمانی عاره‌بی، قسه‌ی ئەو مامۆستا نه‌مره‌ ده‌بیته‌ سه‌ره‌تایه‌کی باش بۆ ئەوه‌ی باوه‌ر بێنن ئە‌گه‌ر ته‌مه‌نی عوسمانیه‌کان درێژتر بوايه‌ تا ئەو ده‌مه‌ی عاره‌ب دسه‌ لاتى کونی خۆیان به‌ ده‌ست به‌یتایه‌ته‌وه، میژوو خو‌ی دووباره‌ ده‌کرده‌وه. شتیکی وه‌ک توانه‌وه‌ی جه‌رمانی له‌ رۆمانیدا، له‌ کاتی لاوازی بوونی عاره‌بدا ر‌ووی نه‌دا و شتیکی له‌و بابه‌ته‌، توانه‌وه‌ی تورک و فارس له‌ عاره‌بدا، له‌ سه‌رده‌می عه‌باسیه‌کاندا ر‌ووی دا ئە‌گه‌رچی به‌ سه‌ریدا زالیش بپوون. دووری سولتانی عوسمانی له‌ ولاتی عاره‌بانه‌وه جۆره‌ پارێزگارییه‌ک بوو بۆ ئەوه‌ی نه‌تویته‌وه و ئەوه‌ش هاشا هه‌لناگری.

هۆی دووهم ئەوه‌یه زمان و که‌له‌پووری نه‌ته‌وايه‌تی عوسمانیه‌کان له‌ بناغه‌ و بنه‌ما و سروشته‌وه جیاوازی له‌گه‌ڵ که‌له‌پووری سامیدا به‌ گشتی و عاره‌بیدا به‌ تایبه‌تی هه‌بووه‌ چونکه‌ عاره‌بی زۆر به‌هیز بوو و بۆ ترکی دراوسی عاره‌ب زه‌حمه‌ت بوو ر‌یژه‌وی دووردریژی عاره‌بی به‌ راستی بگری ئەوه‌ش له‌ به‌ر ر‌وونی عاره‌بی و شیکردنه‌وه و ر‌ه‌وانیژی قورئان، هه‌ندێ له‌و تورکانه‌ی که‌ له‌ ناو عاره‌بدا ژیان، توانه‌وه‌ و سه‌رچاوه‌ی خۆیان له‌بیر کرد. جیاوازی که‌له‌پوور، له‌ دوو ر‌ووه‌وه کاریگه‌ری گه‌ره‌بێ هه‌بوو: لینه‌گه‌را حوکمراو له‌ ناو دسه‌ لاتداردا بتویته‌وه و لینه‌گه‌را دسه‌ لاتدار له‌ ناو حوکمراودا بتویته‌وه. ئەوه‌ی به‌ سه‌ر جه‌رمانیدا هات، به‌ سه‌ر تورکدا نه‌هات.

به‌لام که‌له‌پووری ئیرانی که‌ سه‌رچاوه‌که‌ی ئاقیستا و زمانه‌که‌ی بوو، پشتی چۆل بوو و که‌س نه‌بوو بپاریژی و بیگریته‌ خو‌ی. وه‌ک گه‌لیکی بێ په‌رژین هه‌رچی ده‌هات خو‌ی پیندا ده‌کرد. هیچ سه‌یر نییه‌

فارسی دهستی به سهر که له پووری هه موو ئیراندا گرتی، له دهسه لاتی ئەخمینییه وه تا ده گاته ئەو دهمی ئەسکه ندهر به سه ریاندا زال بوو و دوای رووخانی ماد و گه یشتنی ئەوان به دهسه لات، کهس نه بوو بۆ خۆی پارێزگاری له ئافیس تا بکا. ئەوهش سه یر نییه په هلهوی، دوای شکستی سلوکیه کان به رانهر ئەشکانیه کان که خاوهنی په هلهوی و به روگری ئافیس تا بوون دهستی به سهر که له پووری ئیراندا گرت و جگه له ئەشکانیه کان کهس له ئارادا نه بوو. دوای ئەوهی فارسه ساسانیه کان ئەشکانیه کانیاں رووخاند، ئەوهش سه یر نییه فارسی دهستی به سهر که له پووری هه موو ئیراندا گرتی چونکه کهس نه بوو مملانیی دهسه لاتیاں له گه لدا بکا. دوای هاتنی ئیسلام، جاریکی دی ههر له سهر که لاوهی ساسانیه کان، که له پووری ئیران ههر به ته شیی فارسی ریسرایه وه و هۆیه کهش وه ک خۆر ئاشکرایه، ئەوهش ئەوهیه ههچ میلیه تیکی ئیرانی جگه له فارسی و په هلهوی دهسته خوشکی، خاوهنی روشنیری و نووسین نه بوو تا به رهنگاری فارسی بیته وه. په هلهوی بۆ خو شی له سه ردهمی بلا بوونه وهی ئیسلامدا 400 سال بوو سهر به فارسی بوو و به ههچ چه قیکی دهسه لاتی ده ورره بهر پشته ستوور نه بوو، به لکو له رووبه ریکی به رفه واندا، که هه مووی له ژیر دهسه لاتی فارسیدا وه ک زمانی دووه می دهسه لات بی خاوهن بوو. پری تی نه ده چوو له پاشماوهی ئیراندا شان له شانی فارسی بدا. خوراسانیس که بیشکه ی ره سه نی په هلهوی بوو، ببوو ستانیکی فارسی، و په هله ویش چ هیوایه کی نه ما بوو. ره نگه گه لی کورد و له گه لیشیدا بلوج که له روژاوا ی ئیرانه وه چوو بوونه روژه لات و باشووری روژه لات (ئهمه نیزیکایه تی له کوردیه وه روون ده کاته وه)، ئەوجا هه ندی کهرت و پارچه ی په رشوبلاوی زمانی تر لیتره و له وی ما بوونه وه که له تووانه وه له ناو فارسیدا ده رباز ببوون. سه یریش نییه زۆربه ی زۆری میژوونووسانی عاره ب و ناعاره بی سه رده مه جیاوازه کانی ئیسلام هه موو ئیران به فارسی دابنن و ناوه تانی کورد ماوه یه ک دوای هاتنی ئیسلام که وته وه، ئەوهش ئەو دهمی که ته می فارسی ساسانی له سهر ناوچه نارفارسه کانی دهسه لاتی ئیمپراتوری ئیران ره وییه وه. ئەوهش سه یر نییه دواتر تورک بینن به ره و ئەده بی فارسی دایبشکینن تا ئەو ئاسته ی ئەدییکی تورک نابینن له سه رده می عوسمانیدا دهستی له ئەده بی فارسیدا نه بووی یا به لای که مه وه ئاگاداری نه بووی له کاتیکدا به ده گهن فارس هه بوو به ره و ئەده بی تورکی دایشکاندی هه رچه نده ته رازووی هیزی عوسمانیه کانیش قورستر بوو، ئەوهش له بهر ئەوه بوو ئەده بی نوئی فارسی ره گی قوول بوو و ته مه نیکی دریزی نیزیکه ی چوارده سه ده ی له پشته وه بوو ئەوجا تورک پیی ئاشنا بوون. ههروه ها له سای که له پووری ئیسلامی عاره پیدا پتر گه شه ی کردبوو و په ره ی سه ندبوو، ئەوهش به پیی قسه ی هه ندی له شاره زایانی میژوو که لیم خویندوونه ته وه. فارسی تازه ته گه ره به که له پووری فارسی ناوهنجی پیوری، به و کیژه گوندیه ده چی چوو بیته پاریس و به دهستی «که و افیر» و بادیکیر و مانیکیر رازیندرا بیته وه. خو ته گه ره هه رچی هیز و جوانی له فارسی کوندا هه یه کو بکریته وه ناگاته دوو به یتی شانامه یا «زمانی غه یب» ی حفزی شیرازی. له وه دا مه ودای به راوردکاری نییه له نیوان په ره سه ندنی سه ره تای فارسی و ئەوهی له و دوادواییه دا رووی دا، له گه ل عاره پیدا که دواتر له دوای ئیسلامدا بووه زمانی ئەده ب و زانست. عاره بی له سه رده می جاهیلیشدا، له بواری هیز و جوانیدا دهسته پاچه نه بووه و شاعیر و ئەدیبان هه ولیان ده دا شانیه شانی ره سه نایه تی عاره بی هه نگاو بنین و به ره و زمانی پاکژی بادیه که چ وشه ی عه جه می تیدا نه بووه، بگه ریته وه. قورتانیش که له نیوان ئیمه و جاهیلیدا له لیه و لیمانه وه نیزیکه، تا نووسینی ئەم بابه ته له لوتکه ی ره وانی و ره وانی ئیژدایه و ههر واش ده می بیته وه.

لەم بۆچوونەوه لە بارەى خەیاڵکردنەوه لە جوانى فارسى تازە و بىگەردى عەرەبى بە کۆن و نوێهوه، پيش دە سال بە کوردى نووسىومه که شاعیره کانمان لە کوردستانى عىراق و ئىراندا، کاتى بەر لە 160 سال لە سەر سه کۆى فەرەزدهق و مۆتەنەبى و ئىبن فارس و سەعدى و حافظ و نىزامىهوه دەستيان کرد بە نەزمى کوردى، بازىکيان دا ئەگەر لە ئاستى سفرهوه ئەو بازەيان دابا، نەدەگەيشتنە ئەو جىهەى که پى گەيشتن. ئەوهشى که نایى لەم بوارەدا لە بىرى بکەين که پىداوىستى هەناويه تىه پيش ئەوهيه که هەرگىز شاعىر و نووسەرى عەرەب پىوىستيان بەوه نەبووه پەنا بۆ هونەرى کهشکەشه و نەمنەمەى شىعرى فارسى بەرن، لەبەر ئەوهى زمانى خۆيان ئەوهندەى کهرسە تىدا بووه پەنا بۆ خواستەوه نەبەن بەلکو هەموو دەرچوونىک لە پىوانەى هیز و جوانى لە لايان، لادان بووه لە جوانى و رەوانىبىزى. لىرەدا جىاوازى لە نىوان دەسه لاتدارى هەژارى عوسمانى و عەرەبى بندەستەى دەولەمەند لە بوارى کهله پووردا دەرەکهوى، لەگەل جىاوازى هەلوئىستياندا بەرانبەر کهله پوورى فارسى.

پىم وا نىه پىوىست بە درىزه پىدان بکا چونکه ئەوهى گوترا بەشى ئەوه دەکا بمانگەيه نىتە يەقین و هەوليش لەگەل ئەوانەدا که نایانەوى باوهر بىنن، دەبىتە کوتانەوهى ئاسنى سارد، بەلام لە سەر مەشتى زىاد بکەم تا ئەو برىوانوانە برەوئىنەوه که رەنگە بىنە پيش. دەگوترى فارسى لە لايەن قەلمبەدەستانى کوردەوه بەکار هیندراوه، هەر لەوانەوه که دەنگيان پىمان گەيشتووه تا ئەو مىرزايەى بە دەفتەرى دەستىهوه دەگەرا و نامەى بۆ ئەم و ئەو بە فارسى دەنووسى، تا دەگاتە ئەو دەمەى که بەتەمەنە کانمان لە بىریانە. ئەوه قسەيه کى راستە و هۆيه کهشى لە يەک ئاراستە زياترە: هۆى يە کهم ئەوهيه که نەتەوهى کورد هەرگىز نووسىنى نەبووه و قوتابخانەشى نەبووه تا فىرى نووسىنى کوردى بکا و بىرىشى لەوه نەکردۆتەوه بە کوردى بنووسى، بەلکو بە هۆى کۆلئىه ئەزەلئىه که يەه بىرى لەوه نەکردۆتەوه نەبوونى نووسىنى کوردى که مایه تىه... من خەلکانئىکم لە بىرن بە بىرياندا نەدەهات بە کوردى بنووسرى يا بخوئندرى و لەوهش زياتر لە سەر برىاردانى زەلئىبوون دەرۆم که بە سەرماندا سەپاوه و قسەيه ک لە سەر سووککردنى زمانه کهى خۆياندا دەگوزامهوه که بە فارسى دەيانگوتەوه و نەفامانى کورد دەيانجووهوه: فارسى شه کره و عەرەبى زمانى پىغەمبەرە و تورکى فەزىلەيه و کوردى رەزىلەيه (وشه که لە رەزىلە قورستره بەلام بە وشهيه کى سوو کتر گورىم) هىچ گومانم نىه که يە کهم کهس ئەو شه کرانەى شکاندووه يە کى بووه لەو کوردانەى هەستى زەلئىلى و چرووکى گەيشتۆتە بنەبانى هەستى و خەرىکه لۆمەى ئەو جۆره که سانە نە کهم. زانا و دانا، محەمەد ئىبن ئادەم پەراوئىزىکى بۆ نامەيه کى خۆى لە بارەى چاره سەرى ئىبن که مالهوه و لە سەر شىکردنەوهى «لا تخشون» لە يە کى لە مانگەکانى 1205دا نووسىوه و دەلئى: سەير لەوه دايه بىستوومه لە سەر دىباجه کوردیه که قسەيان پى گوتووم و بەوهش مەسەله کوردىيه که لە سەريان دەسەپى که دەلئى «وهک هىلکهيه کى لە توئکلى خۆى دەرچووبى». ئەوهى وهک شایه دىيه که لە سەر کارەساتى خۆ به کهم زانىنى ئەوانه گوتووه شەرمە زارىيان لەوهدا دىوه بە زمانى خۆيان بنووسن. بەلام من لایهنگرى لۆمە کردىيان نىم ئەوهش بە هۆى ئەو هەستە شاردرارهوه که ماوهى بىستوسى سەده هەستيان بە جىاوازى خۆيان کردووه تا ئەو رۆژەى ئىبن ئادەم پەراوئىزه کهى نووسىوه. جگە لەوهش، ئەوانەى نامەيان دەنووسى و دەفتەر بە دەست بوون، لە شارئىکدا ژمارەيان لە ژمارەى پەنجەى دەست تىپەرى نەدە کرد. ئەگەر بە کوردى بىانوسىيا يا بە زمانى واقواق

هیچ نەدەگۆرا و کەس لەو سەردەمەدا بیرى لەو نەکردۆتەووە ئاخۆ ئەوانە چی دەنووسن و بە چ زمانیک دەنووسن. بەلام زانا ئاینیەکان وانەى عەرەبییان بە شەرحى کوردی دەگوتەووە و کەمیان هەبوو فارسییان زانییى چونکە لە بابەتی رۆشنییریانەووە دوور بوو. تەنانەت ئیبن ئادەمى زانا دەنووسی و دەلی که خۆی بو فیربوونی فارسی ئامادە کرد (بو تەواوکردنی کەرەسەى رۆشنییری ئەو سەردەمە) چوو هەندى شویتى ئیران و لەوئ نیشتهجى بوو تا فیری بوو. دیارە لەو ناوچەیدا کەسى دەست نەکەوتوووە لەو ئاستەدا بى فیری بکا بۆیە دەر بە دەری بى باشتەر بوو. ئیبن ئادەم لەو بوارەدا بى ویتەیه دەنا خەلکی تر، ئەوەندەى پى بزانین، ئەو هەولەیان نەداوە.

شاعیرەکانیش، لەو تەى شیعری کوردی هەیه، بە کوردی نووسیوانە و کەمیکیان نەبى که بە فارسی و عەرەبى و تورکی، لیرە و لەوئ نووسیوانە، ئەگەر هەموویان کۆ بکەینەووە سەنگیکى ئەوتۆیان بەرانبەر ئەو شاعرانە نابى که بە کوردی لە دیوانەکاندا نووسراوون.

ئەوەندەى پى بزانین کۆنترین شیعری کوردی هى بابە تاهیری هەمەدانیه که بە عوریان ناسراوە. خاوەنى «تاریخ زبان فارسی» لە لە لاپەرە 38ى بەشى سێیەمدا، لە «معجم البلدان» هەو ئەو دەگوازیتهووە که «نەوشیروان بەغدادى» ناوی شاعیریکى کوردی سەدەى پینجەمى هيجریه و بە شیعریکەووە ناوی دەرچوووە و بە شەیتانى عیراق ناسراوە. بەلام بەرچاوم نەکەوتوووە. عەلى حەریری دەدریته پال سەدەى یانزە و دواى ئەو فەقیى تەیران (1307 - 1375 ز) ئەوجا مەلای جەزیری (1408 - 1481ى ز) و دواى ئەویش ئەحمەدى خانى (1640 - 1706ى ز) و هى دى که ناویان زۆر بلاو نییه.

سەرچاوەکان ئەو هەش دەگێرنەووە که کتیبیک بەر لە هەزار سال، لە سەر دەرھیتانى ئاو بە کوردی هەبوووە که ئیبن وهحشیه دایناو، ئەمەش کۆنترین نووسراوى کوردیه که بەر گویمان بکەوئ. ئەوجا هيج لە بارەى پەخشانەووە نایستین تا سالى 1000ى کۆچى که عەلى ترماخى کتیبیک بە کوردی لە سەر زمانى عەرەبى دادەنى. لە پەخشاندا «عەقیدەنامەى کوردى» هەیه که زیائەددین مەولانا خالیدی شارەزورى (1193 - 1242ى کۆچى، 1779 - 1828ز) دایناو. شیعری بە عەرەبى و فارسی هەیه و هەمووشى سوڤیگەرپیه و هەندیکیشى لەو بارەیهووە بە کوردین. «ئىبن ئەلحاج» یش شیعری کوردی لە سەر باوهر هەیه و ناوی «مەهدینامە» یە و سالى 1176 کۆچى دایناو.

شیخ مارفى نۆدى شیعری ئاینى بە عەرەبى نووسیووە و زۆر بەى پیداهەلدانە. قاموسیکى عەرەبى - کوردیشى بە شیعری کوردی نووسیووە ناو «ئەحمەدى» ئەو هەش بە ناوی «ئەحمەد» ی کورپهووە که دواتر لە تەریقەتى قادریدا تاقانەى سەردەمى خۆى بوو و بە «کاک ئەحمەد» ناوی دەرچوو و لە هەندى هۆسەى خەلکی باشوور باس دەکرا و دەیانگوت «ئله لکاک احمد و اکراده - سیه کى بو کاک ئەحمەد و کورده کانى». شیخ مارفیش هاوسەردەمى مەولانا خالید بوووە و لە هەردوو سەدەى دوانزە و سیانزەى کۆچیدا ژیاو.

بەلام شیعری کوردی که بەو دوايانە لە دیواندا بلاو بوونەووە، لە بواری سۆز و هەست و وهسف و شتى لەو بابەتانە بوو و دواى شاعیرەکان لە کوردستانى عیراقدا و لە سەردەمى عەبدولرەحمان پاشای باباندا که سالى 1228ى کۆچى کۆچى دواى کرد خزانه ناو کاروبارى دنیاو. هەر لە سەردەمى ئەودا نالى و

جینگای پر بکاتهوه، چونکه له «رەش» هیچمان به و واتایه دانه تاشیوه و هۆیه کهش ئهوهیه که وشهیه کی تازهیه و دوور نییه په یوهندی به «رەژوو» وهوه هه بی چونکه وشه که، ناوه که و واتاکه له خۆیدا کۆ ده کاتهوه. به لّام ته مه نی وشه که ی دی بۆ سهردهمی ئافیس تا ده گه ریتته وه که دووهزار و شه شسه د سالّه و چهند سه دهیه ک پښتیریش که سه ره تاکه ی نازانین به لّام له سی ههزار سال پتره. خۆ ئه گه ر کوردیک له ترسی ته له ی فارسی بتوانی واز له «سیا و سیایی» بین، ده توانی سبه ی وامان لی بکا ده سبهرداری لووتمان بین تا جیاوازیمان له گه ل فارسدا زیاتر بی و ئه وجا سامانی نوکته ی میلله تان ده وله مه ندر ده بی و «کورده که! کوا که پووت؟» یش ده چیتته سه ر «کورده که! کوا گوچکته؟»... لاهه وله وه لا...

کر نو شبردن له ده رباری سولتانداهینانیک نییه به تایه تی کورد یا غهیره کورد دایهینای، به لکو یه کیکه له خه سلّه ته کانی ده روون و جوړیکه له خۆبه ستنه وه به مانه وه جا ئه گه ر بۆ به ده سه تهینانی سوود و دهسکهوت بی یا ره وانده وه ی مه ترسی. له گه ل ئه و به لگه نه ویسته باوه دا که له خویتماندا یه له ناو شاعیران و نووسه رانی پاشاکاندا یه ک کورد نابین و نه مانیبستوه ه یچ یه کی له زانا گه وره کانی کورد بیانوی بۆ به رژه وه ندیه کانی خۆی هینایته وه. ئه وهش نالییم ئه وه به هۆی نه فسبه رزی کورده وه بووه و میلله تانی تر له خۆتیه ه لسووندا وا نه بوون، به لکو به هۆی لووتبه رزی شایه کانه وه بووه له دالده نه دانی کورد و ههروه ها که میی رۆلیان و دووری مه ودا ی نیوانیان. ئه گه ر ئه دیبیک کورد یا ناکورد بلّی کورد خۆی له وه به گه وره تر زانیوه له بهر ته ماحی سولتان و شایه کان نه رم بی تا دهسکهوتی لیان دهسکهوت، ئه وه ده گو ترئ که «رپوی ده می به په رسیله نه ده گه یشته ده یگوت تر شه». به لّام باسی زانایان شتیکی تره و له په رسیله دا سنووردار ناکرئ چونکه ئه وانیه ی خۆیان له شایه کان شاردوه له رووی باوه ره وه ئه وه یان کرد و باپیره گه وره ی بنه ماله ی حه یده ری و مه لا ئه فه ندی هه ولیر به هۆی سوور بوونی شا ئیسماعیلی سه فه ویه وه بۆ گوړینی مه زه بیان، خۆیان له مال و حالّی خۆیان دامالاند و کوردستانی ئیرانیان به جی هیشته و ویژدانی خۆیان دهر باز کرد. ئه وه ی ئه وان کردیان سه یر نه بوو چونکه پیمان سه یر نییه مرؤفی نه تر است له سه ر مه زه بیک سیاسی وا سوور بی که نه په رستراوی تیدا بی نه به هه شته و نه ئاگر. له ناوه راستی چله کانی سه ده ی بیستدا کاره ساته که دووباره ده بیتته وه و لاپه ره یه کی تری چاره نووسی کورد به هه لواسینی قازی محمه د و خه لکی تر له خزمه کانی له گوړه پانی «چلچرا - چوارچرا ح.ک» ی مه هاباد داده خریتته وه و ئه وانیش ده بنه قوربانی خۆ هه لواسینیان به ریشووی مانه وه ی نه ته وایه تیه وه. قازیش نوو کی ئایینی بنه ماله یه کی گه وره بوو له کوردستانی ئیراندا که سه ر کردایه تی بزووتنه وه ی داخوازی مانه وه ی ده کرد و لاوانی خوینگه رم و کوردی خاوه ن که رامهت به شداریان تیدا کرد و به دم ددانی مشاری میژوو وه هه له ورین.

باسی مامه حه مه یی له ده رباردا، ده رگایه ک له سه ر هه ندی رووداوی زمان ده کاته وه و ره نگه زانیی سه رچاوه ی وشه یه کی به کاره یندراو له نیوان دوو نه ته وه ی ره گه زجیادا به زه حمه ت بناسریتته وه. ئه و پپوانه کاریانه ی خه لکی سه ر به وشه په نای بۆ ده بن ئه وه یه له گوڤه ی ده سه لات و ملکه چیه وه بر وان چونکه زۆر جار، هه ر ئه وهش چاوه پروان ده کرئ، که وشه له سه ره وه به ره و خوار، واته له ده سه لاتته وه به ره و ژیره ده سته و له سه ر که ووتوه وه به ره و دوړاو داده به زئ. له بواری په یوه ندی نیوان عاره ب و فارسدا، سه ر که ووتی چه ندین سه ده ی دوور و دریزئ هه خامه نشی و پارتیه کان و ساسانیه کان به سه ر عیرا قدا

بۆتە جی باوەری ئەوێ که وشە ی ئیرانی بۆ عیراقی سامی گوازاراونه تەو. زانا زمانهوانه کانی ئیسلام زۆربه ی ئەو وشە هاوبه شانه یان ژماردوون که له نیوان فارسی و عاره بیدا هەن و به پێوانه و دەستووری عاره بیان له گەلدا ناکرێ له بواری شیکردنه وه و خواستنه وه دا ئەو هوش به پێی یاسای دابه زین له سه ره وه را. کاتی هۆش له سه رده می ئیمه دا و له هه موو بواره کانی دید و پێوانه کاری تازه بابه تی پێوانه و ئەنجامگیری و توێژینه وه له بواری زماندا کرایه وه، ده رکه وت زۆر له و وشانه ی که له سه ر فارسی حسیب ده کران له بنه رته دا بابلی یا ئەکه دی یا ئاشوورین و هه ندیکیان سۆمه رین و مامۆستا تاها باقری خوالیخۆشبوو کتیبیکی له سه ر ئەو وشانه نووسی - ره نگه نه ختی به رفه روانی تیدا کردی - سه رچاوه نافارسیه کانیان و ره چه له کیانی ئاشکرا کردوه. ئاشکرایه بوونی سه رچاوه ی ئەو وشانه له ئەکه دی و بابلیدا به لگه یه کی نوییه بۆ گواستنه وه ی وشه به ئاراسته ی سه ره و خوار و جیاوازی ته رازووی هیز له نیوان فارسی لاواز له سه ره تادا له گه ل شارستانه تی ره گدا کوتاوی عیراقی ئەو سه رده مانه ی سامی و سۆمه ریدا ئاشکرایه. له لاپه ره 204 و 205 ی به شی یه که می کتیبی «تاریخ زبان فارسی» ی ناوبراودا ئەوه ده خوێنینه وه: ئەو کاروبارانیه ی به به رپۆه به رایه تی ده سه لاتی سه رده می هه خامه نشیه وه وابه سه ت بوون، به ئارامی ده نووسران و هه ندی به لگه نامه ی به رپۆه به رایه تی ئەو سه رده مه که ده ست که وتن، به ئارامی له سه ر پێست نووسرا بوون و هی کۆتاییه کانی سه ده ی پینجه می پێش زاین بوون، هه ره وه ها له کۆشکی شاهانهای هه خامه نشی له ته ختی جه مشید نیزیکه ی سی هه زار له وحه قور دۆزرانه وه که به زمانی عیلامی نووسرا بوون، ئەو هوش به وه لیکده دریته وه که ده سه لاتداری هه خامه نشی له سه ره تاوه و تا ماوه یه کی دوور و دریز توانایه کی ئەوتوی نه بووه ژماره یه کی وا له نووسه رانی فارسی کۆن کۆ بکاته وه به لگه نامه ئیمپراتۆریه کان تۆمار بکه ن که له ماوه یه کی کورتی سه رسوره ئینه ردا په ره ی سه ند، له به ر ئەوه به ناچاری په نایان بۆ نووسه رانی میله تانی دی برد که له و بواره دا شاره زایان هه بوو. تا دوی قادیسه ی یه که م که زه مان گۆرا و بارودۆخ تیکچوو و که له پووری قورئان هه رچی که له پووریکێ کۆن هه بوو و ها ته پێشی رایمالی. ده بینین فارسی شانازی به و وشانه وه ده کا که چوونه ته ناو فارسیه وه و ته نانه ت عاره ب به خۆشیان به ده گمه ن به کاریان ده هینا و له م سه رده مه دا و له ویستگه ی به نزیی فارسی لافیه ده خوێنینه وه لێ نووسراوه: استعمال دخانیات اکیدا ممنوع است.

زمانی کوردیش له و بواره دا وه ک زمانه کانی تره و ژماره یه کی یه کجار زۆر له و وشه عاره بیانه ی تیکه وتن که په یوه ندیان به باوه ر و خواپه رستی و زانستی ئیسلام و سه رجه م رۆشنیرییه وه هه یه و به کاره ئینانیا بۆ که س که مایه تی نییه بۆ ئەوانه نه بی به ره نگاری باو ده بنه وه. خۆشبه ختانه له هه ندی رپووی به خته وه، فه ره نگه ی کوردی له و ده مه وه که له زه رده شتی جیا بووه وه و به هۆی دوورییه وه له چه قی ده سه لات و شارستانه تییه وه و به ر له وه ی راسته وخۆ په یوه ندی به فارسیه وه هه بی، له ئەنجامدا قامووسی ئەو وشانه ی له ده ست دا که په یوه ندیان به ئایینه کۆنه که یانه وه هه بوو و ئەگه ر وشه ی وه ک athaurva و rathashta و vastyo fshuyas بدهینه به ر بای گوئی رۆشنیری کورد، له خه ونیشدا نازانی ئەوانه سی چینی کۆمه لگان و له ئاقیستادا هاتوون و مه به ستیش رۆحانی و سه رباز و وه رزیره و وشه ی «ئه ره تش» ی فارسی که سه ربازی ده گه یه نی، سه ره تا که ی وشه ی دوومه و سییه میش سه ره تای «کشاورز» ی فارسیه که ده کاته وه رزیر. به لام یه که میان، ئاشکرایه له وه وه هاتوو که له سه ره تای ئەم

باسه‌دا باسماں کرد، haurva که واتای «ته‌واو - کامیل» دهدا و هه‌مان «ئیرۆ» ی کوردییه. ئەو وشانه له ئاقیستای تازه‌دا هه‌ن به‌لام «gatha» که کۆنترین به‌شی ئاقیستایه، به شیوه‌یه‌کی دی هاتوو و زیاتر جیی ئەوه‌یه کورد به زمانه‌که‌ی خۆی رازی بی، چونکه وشه‌ی یه‌که‌م «airyama» به واتای هاوړی، هه‌فال و هه‌مان وشه‌ی «یار» ی کوردی نوییه. دووهمیش «awetush - خفه‌ئیتوش» بوو به واتای «ئهن‌دامی ده‌سته» و وه‌خته هاوتای «خۆیه‌تی» بی به هه‌مان واتا و دوومیش verezeno فه‌ره‌زه‌نو به واتای «وه‌رزیر» ی کوردی به‌ده‌نگ و واتاوه. وشه‌ی gatha خۆی له بنه‌ره‌تدا دوعا و نزا ده‌گه‌یه‌نی و له شیوه‌زاری عه‌شره‌تی دزه‌یی ده‌وروبه‌ری مه‌خمووردا بوته «گاس» به واتای بانگکردن و «ث» له کوردیدا بزر بووه و وه‌رگه‌را و ئەگه‌ر کورد gatha بخوینیتیه‌وه ده‌یکاته «گاسا». ئەوه‌نده‌ی من بزانه‌م ده‌نگی «ث» له ولاتی کورددا ته‌نها له ناوچه‌ی هه‌وراماندا ماوه‌ته‌وه. له باره‌ی ئەم وشانه‌وه بگه‌رێوه بو «مزدیسنا و ادب پارسی ل 178، 179» به‌لام ده‌ره‌ینانی شیوه‌کانیان سه‌رنجی خۆمن.

ئەوه هه‌ندی بوو له لایه‌ن و په‌راویزی په‌یوه‌ندی نیوان کوردی و ناکوردی زمانه ئیرانیه‌کان به فارسییه‌وه، له‌گه‌ل که‌می له په‌یوه‌ندییه جه‌وه‌ه‌رییه‌کانی نیوانیان و ئەگه‌ر لیکۆله‌ره‌وه‌یه‌ک به قوولیی و فره‌وانی ورد بیته‌وه سه‌رنج و هه‌وال و وانیه‌ی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی زۆر ده‌ست ده‌که‌ون و هه‌موویان گومان ده‌ره‌وینته‌وه و خه‌یال ئاشکرا ده‌که‌ن: کوشنده‌ترین شت له میژوو ی کورددا ئەوه‌یه ده‌ربازبوونی زمانه‌که‌ی له چنگی فارسی به‌نرخ‌ی چاره‌نووس ئەنجام درا که 25 یا 26 سه‌ده درێژه‌ی کیشا. ئەمه‌رۆش کوشنده‌ترین شتی زمانه‌که‌ی ئەوه‌یه بیتاوانیه‌که‌ی له تۆمه‌ت به پاککردنه‌وه‌یه‌ک بی که له راستیدا که‌ولکردنیته‌ی و به‌وه‌ش کورد به هه‌وه‌سی خۆی ته‌رمی زمانه‌که‌ی خۆی ده‌داته فارسی و له‌وه خاتره‌می ده‌کا که به درێزایی میژوو نه‌یتوانیوه کوردی سه‌ره‌بری.

زمانی پهلهوی

دوای ئهوهی هندی مهسهلهی ئافیسنا و زمانی فارسی باس کران، قسه کردن له بارهی پهلهوییهوه تویشهبهرهی کهممهسرهفتر دهیی چونکه له تویی قسه کانماندا باس و ئاماژه بو پهلهوی ههبوون.

ئهوهی له بارهی ئه و زمانهوه نه گوره، ناوه کهیه تی که له سهراچاوهی کۆنترهوه هاتووه و له نووسینی فارسی کۆندا به شیوهی «پرتو - پهرتهوه» به ناوجهی خوراسانی ئه مرؤ گوتراوه، که کهوتوته باشووری خورههلاتی ولاتی فارسهوه و ئه وهش ئه و خاکهیه که حکومه تی ئه شکانی له ناوه راستی سهدهی سییه می پیش زاین تیندا وه ک زلهیزیک رسکا و سلوکیه کانی تیکشکاند. ئاشکرایه دوای ئه وهی دهسه لات کهوته دهست ئه شکانیه کانهوه (ناوه که بو ئه شک یا ئه رشاک ده گهرپتهوه که به سه ر سلوکیه کاند سهرکهوت) 250 پ ز زمانه پهلهوییه که یان به هیز بوو (وشه که له پهرتهوهوه گوراوه) زمانه که له هه مان کاتدا بووه زمانی دنیا و دین چونکه ئه وهی دهسه لاتی دنیایی هه بووی له و سه رده مانه دا دهسه لاتی دینیشیان ده دایه پال خوین. ئه وهی به لگه نه ویسته ئه وهیه پهلهوی به چهن دین سه دهی دوورودریژ به ر له دهسه لاتی ئه شکانیه کان شانبه شانی ئافیسنا و فارسی کۆن بوونیکی تۆمار کراوی هه بوو، تا ده گه یشته سهراچاوه که ی له خیله هندوئه وروپیه کان که وه ک هه موو گه له ئاریه کان و ئه وروپیه کان له یه ک ئاستدا بوون چونکه گه لیک نه بوو له یه که م و دووم دابراندا له یه کئی له زمانه کۆنه کانی ئه و گه لانه وه گه شه ی کردیی.

لیکچوونی شیوازی تۆمار کراوی پهلهوی و پارسی و هه خامه نشی له لیکچوونی نیوان پارسی هه خامه نشی و فارسی نوئ زیاتره و ئه گه ر فارسی بگه راپه ته وه دهستی دهسه لات و میراتی که له پووری ئیرانی یه کجار زور زه حمهت ده بوو ئه و پردانه دروست بکا و له گریدانی په یوهندی نیزیکایه تی نیوان فارسی کۆن و نوئ به رده وام بی چونکه ئه گه ر فارسی به بی حکومهت و تۆمار کردن بمابایه ته وه ده بووه چهند شیوه زاریکی لیکدابرایی جیاواز و جیاوازیان ههندهی جیاوازی ئاشکرای نیوان کوردی سه رده م و ئافیسنا، بگره زیاتریش ده بوو: ئه وهش له بهر ئه وهی فارسی بنه چه یه کی تۆمار کراوی کۆنینه ی نییه تا له گه ل پاشماوهی ئافیسنادا به یه ک بیپورین و چوارسه د وشه له کوئ و 83000 وشه له کوئ؟ په یوهندی کۆنی ئه م شیوازانه له کوئ و هی تازه یان له کوئ؟ کوا په یوهندی نیوان ئه م وشه کۆنانه ی خواره وه له گه ل وشه ی نویدا:

شيوازی کون	شيوازی نوئ	واتايان به کوردی
ئیدی idiy	بره و	برۆ
ئەداتوف adatuv	بره وه د	با بروات
مه نياھه ئی	بیه ندیشی	بیر بکه وه
ئاھه م	بوده م	بووم
په تی یه خوفا	خودرا نیگه هدار	ئاگاداری خوٚت به

بۆ ئەوه تهماشای لاپه ره 234 و 235 ی تاریخ زبان فارسی ناوبراو بکه.

ئەگەر بشی ئەو وشانه بۆ فارسی کون بگێرینه وه، دەشی بۆ هەر شیوازیکی دی بیانگێرینه وه هه خامه نشی نه بی که له و سهرده مه دا بووه. له راستیدا، به پینی بۆچوونی زۆربه ی نووسه ره ئیسلامیه کان، فارسی و په هله وی تیکه لای یه کتر بوونه و هه ندی له و نووسه رانه یه کسان ی کردوون و هی تریان فارسیان دابه ش کردووه و پینان وایه په هله وی به شیکی تی و هی تریشیان به لایه کی تر دا چوونه که ئیره جیی باسکردنی نییه و که میکی زۆر که میشیان به دوو زمانی جیاوازیان داناون. په هله وی، خه تیکی تایبه تی بۆ نووسین له ئارامی داتاشی. هه خامه نشیه کان خه تی بزماریان هه بوو به لام له بهر زه حمه تی به کاره ی تانی ئەو خه ته، ئەوانیش په نایان بۆ ئارامی برد. ئەوه ی تا ئیستا له به لگه نامه ی په هله وی سهرده می ئەشکانیه کان ده ست که وتوو، زۆر که مه و هه ره کۆنه کان یان دوو «گریبه ند - قه واله» ی ئالوو پیرن و له هه ورامان ده ست که وتوون (هه ورامان ناوچه یه کی کوردنشینه که وتۆته هه ردوو به ری سنووری نیوان ولاتی فارس و عیراقه وه و به ته نیشته هه له بجه وه یه، له پارێزگای سلیمانی) میژووی ئەو دوو گریبه نده بۆ یه که م سه ده ی پ ز ده گه ریته وه و کۆنه که یان هی سالی (88 ی پ ز) ه و تازه که شیان ری پی تی ده چی سالی (12 ی) پ ز یا (88 ی) ز نووسرای (تهماشای ل 251 و 252 ی کتیبی تاریخ زبان فارسی بکه).

یه که میان له بنه ره تدا به یونانی نووسراوه و وشه ی په هله وی له پشته که ی هه ن، دووه میشیان هه مووی په هله ویه و ئەوه ش به لگه یه بۆ ئەوه ی زمانی سلوکی له و سهرده مه دا به کار نه هیندراوه. به لام ساسانیه کان ماوه یه کی دوور و درێژ له سه ر به کاره ی تانی زمان و خه تی په هله وی مانه وه و شوینه واری زۆرمان له وانه وه پی گه یشتوون. که چی خه تی په هله وی داتاشراو له ئارامی به جوړی گوڤردا هه ندی له زه حمه تییه کانی که له خویندنه وه دا هه بوون لاکه وتن و ئەو شیوه گوڤراوه لای ساسانیه کان بووه خه تی به کاره یندراو. په هله وی به خو ی، به پینی بۆچوونی زانا ئیرانیه کان بووه دوو به شه وه: یه که میان ئەو په هله ویه بوو که له ناوچه که ی خویدا، که که وتبووه باکووری رۆژه لاتوه، به کار ده هیندرا. دووه میان

ئەو پەهلەوییە بوو کە ولاتی پارس، لە باکووری رۆژاوی ئێران بە تەنیشت ئەو فارسییەو بوون کە زمانی ئاخوتنی ئەو ولاتە بوو، بە کار دەهێندرا. ئەم پەهلەوییە بە «پارسیک» ناوی دەرچوو بوو تا لە پەهلەوی یە کەم و زمانی فارسی کە سەرچاوە کە ی هەخامەنشی بوو و پەرشوبلاو ببۆو و بە فارسی نوێ دەناسرێ جیا بکریتەو. جیاوازی نێوان پەهلەوی (ناویان نا پەهلەوانیک) و «پارسیک» زۆر کەمە بەلام هەیه. بۆ روونکردنەو ئەو جیاوازییە پەنامان بۆ ئەم رێستانە ی خوارەو بەرد کە هی پارسیک و پەهلەوانین و لە شویتەواریکی ئەردەشیر بابکانەو (دامەزرێنەری دەولەتی ساسانی 226ی پ ز) گوازاراوەتەو.

1. پتکرا این مزدیسن بغ ارتخستر

1. پتکر ام مزدیسن بغ ارتخستر

2. شاهان شاه ایران کی چهر

2. شاهین شاه اریان کی چهر

3. هیچ یزدان پس بغ پاک شاه

3. هیچ پرتان بوهر بغ پاک شاه

یە کەم شیوازی هەر رێستە یە ک پارسیکە و دوومیش پەهلەوانیکە. واتاشیان: ئەمە پەیکەری شایە، مەزدیەسنا، ئەردەشیر، شاهەنشای ئێران... هتد. رێستەکانیشمان لە ل 255ی کتییێ تاریخ زبان فارسی، بەشی یە کەمەو گواستۆتەو.

دوای گریبەندەکانی هەورامان نووسین و بەلگەنامە ی زۆرمان دەست کەوتوون، لەوانە، کتییێ کارنامە ی ئەردەشیر بابکانە و «ئەرداگیرافنامە» و زەند ئافیستا و کتییێ ئایینی تری زەردەشتی و مانەوی لە گەل شویتەواری ئەدەبی دەرەو ی بازە ی ئایین، وە ک دەسەلات و میژوو ی تیکەلی داستان و شتی تر... رەنگە کەلکی هەبی لێردا ئەوە بلیین کە «زەند ئافیستا» تەفسیری پەهلەوی سەردەمی ساسانیەکانە و بۆ ئافیستا کراوە و «شەرحی ئافیستا» دەگە یە نێ و لیکدانەو کەش لە «zanti زەنتی» وەرگیراوە کە رەگە کە ی «zan زەن» ی ئافیستاییە و «dan دەن» ی پارسی کۆن بەرانبەریتی کە واتای زانست و زانیاری دەدا و هەردوو وشە ی «زەن و دەن» بە شیوازی خۆیان دابەزیون و لە کوردیدا بوونەتە «زانین و زان» کە لە ئافیستاوە گوازاراوەتەو بە نیشانە ی جیاکەرەو ی «د» ی سەرەتایەو هاتوو. رەگیش لە هەردوو کیاندا «زان و دان» و ئاشکرایە پەهلەوی بە هیشتنەو ی «ز» لە «زەند» دا هاوبەشی کوردییە. یە کێ لە خەسلەتە هاوبەشەکانی پەهلەوی و کوردی ئەو یە کرداری رابردە لە پەهلەوی و شیوەزاری باکووری کوردیدا بە پیشخستنی جیناوی بکەر بە سەر کرداردا و ئینگلیزیش لە هەموو کردارەکاندا وا دەکا. ئەوجا کوردی و پەهلەوی جیناوی بکەر لە هەموو کرداریکی رابردە و

له گه‌ل ئه‌وه‌شدا بابه‌ته‌که بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی فره‌واتر به‌ کراوه‌یی ده‌مینیته‌وه‌ تا به‌ ئه‌نجامیکی گرده‌بر بگه‌ین. ئه‌نجامی وردبوونه‌وه‌ش هه‌رچییه‌ک بی گه‌رد ناخاته‌ سه‌ر هه‌ورامان و له‌ شتیکیدا لۆمه‌ی ناگرێ که‌ له‌ میژوودا، به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان رووی داوه‌ و کوردستانی له‌ پشته‌ و زمانی کوردی به‌ پاکژی و پته‌وی و سه‌ربه‌خۆیی لێی ده‌رها‌تووه‌، جگه‌ له‌وه‌ی که‌ په‌هله‌وی فارسی نییه‌ و سه‌رجه‌می باسه‌که‌ش شارستانه‌تییه‌ له‌ گه‌ل هه‌ندی تیشکدانه‌وه‌دا و چ پێویست به‌ دل‌ه‌راوکی نا‌کا.

له‌ په‌نا و په‌ستیوی خویندنه‌وه‌مدا بۆ په‌هله‌وی بینومه‌، وه‌ک خه‌لکی تریش دیویانه‌، وشه‌ی زۆر هه‌ن، هاوشیوه‌یان له‌ کوردی سه‌رده‌میشیدا هه‌یه‌ و نه‌مزانیوه‌ له‌ فارسیدا هه‌بی، یا شیوه‌یان له‌ کوردیدا له‌ شیوانه‌ نیزیکتره‌ که‌ له‌ فارسیدا هه‌یه‌. دیارده‌یه‌کی تری هاوشیوه‌م زانی که‌ له‌ هه‌ندی شیوه‌زاری کوردیدا له‌ کوردستانی عیراق کرداره‌کان له‌ سه‌ر شیوه‌ی په‌هله‌وی ده‌گۆرین به‌ تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی ده‌نگی «د» به‌ دوایاندا دی، ئه‌و شیوه‌زارانه‌ ده‌یکه‌نه‌ «ت» و له‌ په‌هله‌ویشدا وایه‌. ئه‌و شیوه‌زارانه‌ له‌ بری «کردن و مردن» ده‌لێن «کرتن، مرتن». بی گومان وردبوونه‌وه‌ هه‌ندی رووی تری له‌ و بابه‌ته‌ له‌ نیوان شیوه‌زاره‌ کوردیه‌کان، یا هه‌ندیکیاندا له‌ گه‌ل په‌هله‌ویدا ده‌رده‌خا، ئه‌وه‌ش به‌ هۆی گه‌رانه‌وه‌یان بۆ یه‌ک سه‌رچاوه‌ی ئێرانی و نیزیکایه‌تیشیان له‌ یه‌کتره‌وه‌، شتیکی تریش هه‌یه‌ کوردی و په‌هله‌وی کۆ ده‌کاته‌وه‌ و له‌ دووه‌دا نه‌بی ئه‌وه‌ نییه‌:

ئه‌و دراوه‌ هاوبه‌شه‌ی نیوانیان، ئافیتسایه‌ که‌ یا کوردیه‌ و له‌ خاکی په‌هله‌ویدا، له‌ خوراسان ده‌رکه‌وتووه‌ یا په‌هله‌وییه‌کی کۆنه‌ و به‌ زمانی کوردی قسه‌یان پێ کردووه‌ و په‌یه‌ه‌ندی نیوانی له‌ گه‌ل کوردیدا له‌ ده‌قه‌ ئاینیانه‌دا به‌رده‌وام بووه‌ که‌ کورد باوه‌ری پێان هه‌بووه‌. ئه‌مه‌ راستیه‌کی گه‌وره‌یه‌ و که‌س ئاوری لێ ناداته‌وه‌ چونکه‌ ئه‌و ده‌نگه‌ زۆر کزه‌ که‌ هه‌ق وایه‌ به‌رز بێته‌وه‌. نه‌ په‌هله‌وی قسه‌که‌ریک به‌ ناویه‌وه‌ هه‌یه‌ له‌ خاکی خوراسانه‌وه‌ ده‌نگ هه‌لبرێ و نه‌ کورد که‌س گۆی له‌ ده‌نگی ده‌گرێ ئه‌گه‌ر ده‌نگیکی لێوه‌ بی که‌ تا ئیستا شتی وا نه‌بووه‌.

کوردی به‌ زندوویی ماوه‌ته‌وه‌ به‌لام په‌هله‌وی شوپنه‌واری سه‌ربه‌خۆی نه‌ماوه‌ له‌ فارسی جیا بی و به‌ هۆی گواستنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاته‌وه‌ بۆ فارسه‌کان، هه‌موو ئه‌و زمانانه‌ی نووسینیان هه‌بوویی له‌ سه‌رده‌می ساسانیه‌کاندا بوونه‌ به‌شیک له‌ که‌له‌پووری فارسی و خوراسانیش، به‌ خۆی و که‌له‌پوورییه‌وه‌ له‌ ماوه‌ی چوارسه‌د سالددا که‌وته‌ به‌ر ده‌ستیان و تا هاتنی ئیسلام هه‌موو ئه‌و زمانانه‌ی تێدا توانه‌وه‌. توانای ئه‌وه‌ نییه‌ مه‌زه‌نده‌ لێ بدری ئاخۆ به‌ دووری و نیزیکی له‌ گه‌ل کوردیدا چی رووی ده‌دا چونکه‌ جگه‌ له‌ شیوه‌یه‌کی تۆمارکراوی په‌هله‌وی که‌ ماوه‌ی چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک وه‌ک زمانی ده‌وله‌تی و فره‌ه‌نگی له‌ سه‌رده‌می ئه‌شکانیدا و دوا‌یی له‌ ماوه‌یه‌کی ده‌سه‌لاتی ساسانیدا بره‌وی هه‌بوو و دواتر، چه‌ند سه‌ده‌یه‌کی دوا‌ی هاتنی ئیسلام شانبه‌شانی فارسی بوو و له‌ کاروباری رۆژانه‌ و رێوره‌سمی ئایینی زه‌رده‌شتیدا به‌کار ده‌هێندرا و ئه‌وجا، هه‌زار سالیکی ده‌بی، له‌ هه‌ندی شوپنی به‌رته‌سکدا نه‌بی که‌ هه‌ناسه‌ی تێدا ده‌دا، لاپه‌ره‌که‌ی داخرا، پێوانه‌ی ترمان بۆ ئه‌و به‌راوردکارییه‌ له‌ به‌ر ده‌ستدا نییه‌.

په‌هله‌وی به‌ زمانی سه‌رده‌می ناوه‌راست داده‌نری، نه‌خێر له‌ دوا‌ی هێرشی ئه‌سکه‌نده‌ره‌وه‌، به‌ تاکه‌ زمانی سه‌رده‌می ناوه‌راست داده‌نری تا ماوه‌یه‌کی زۆر دوا‌ی دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی ساسانی سالی 331 پ ز و هه‌تا دوا‌ی سالی 226 ی ز. جگه‌ له‌ زمانی ئافیتسایه‌ به‌ پله‌ی یه‌که‌م و فارسی کۆن (ئه‌خمینی) به‌ پله‌ی

دووه، زمانی ترمان نییه نویتته رایه تی زمانه ئیرانییه کانی سهرده می کۆن بکا چونکه ههر ئه دووه به تنها خۆیان شویتته واری نووسراوی سهرده می سلوکیان ههیه. ئه گهر خواز یاری ورده کاری سیمای میژوو نه بووینایه ههر به ئاڤیستا وه ک تاکه نویتته ری زمانه ئیرانییه کان وازمان دههیتنا چونکه کۆنترین و دهوله مه ندرتین دهقه، که خاوه نی 83000 وشه یه و له گه ل فارسی کۆندا، به خۆی و چوارسه د وشه وه به راورد نا کرئ.

ده بی ویتته یه کی نووسراوی زمانی ئیرانمان هه بی و بیکه یه نه پینوهر بو ئه و رۆله ی دیویه تی چونکه کوردی و زۆر زمانی تری ئیرانی نه نووسینی کۆنیان هه یه نه ناوه نجی و هه مووشیان له سهر لستی زمانه نویتته کان دانراوون ئه گهرچی ئه وهش زانراوه که هه موویان بهر له وهی گه لانی هند و ئیرانی بینه دوو به شه وه، هه بوونه. ئه مه شانبه شانی ئه وانه ده لیم که بو یان نه سه لماوه ئاڤیستا به زمانی قه ومه میدیه که ی زهرده شت بووه و ئه گهر وا دانین زمانی ئاڤیستا میدی بووه کوردی ده چیتته خانه ی زمانه کۆنه ئیرانییه کانه وه. ئه م قسه یه پیچه وانه ی ئه وه نییه ئاڤیستا به پیتیک نه نووسراوه تایهت بووی به میدیه کان و ئه وهش سه لماندنی ناوی. ئه و سنی رۆله له دا هیتانی زانایانی سهرده من.

به پنی ئه و پیناوه کارییه په هله وی سروشتی ناوه راستی ده سه لاتی ئه شکانیه کان و ساسانیه کان و تا هیرشی ئیسلامی تیدایه و خه سه له تی نووی دوا ی ئیسلامی تیدایه تا ئه و سهرده مانه ی که چی دی به کار نه ده هیندرا و بووه زمانیکی کۆنینه و له هه ندی رپوره سمی ئایینی زهرده شتیدا، له هه رکوی بویه ن ده گوترا و ئیستاش له یه زد و کرمان، له ئیران و هه ندی شویتنی هند که گرنگترینیان «بومبای» هه مه کۆیان هه یه و ئه وانه نه وهی پارسه کانن که دوا ی هاتنی ئیسلام کۆچیان کرد و به سه رهاتیان به شیعر و به په خشان پارێزراره.

به پنیوستی نازانین له سهر به کارهیتانی په هله وی له سهرده می ساسانیدا فره وانتر بدوین له دهقی مانه وی نه بی، وازمان لی هیتا. پیشتتر ئاماژه به زمانی هوزاوارش کرا که به بهر بهرینی له په هله ویدا و تا ئه ندازه یه کیش له فارسی ناوه راستدا و له وهش که متر له «غدی» دا به کار ده هیندرا. غدی، که له ئاڤیستادا به سوغده ناوی هاتوو و له و وشه ئارامیانه پیکهاتوو که به هوی پیداووستی روونکردنه وه وه چونه ته ناو نووسینی په هله ویه وه و نیشانه ی شیکردنه وهی په هله وی له کۆتایی وشه ئارامیه کان پارێزراو بووه وه ک ئه وهی نیشانه ی سه رچاوه ی په هله وی «تن» بخه نه سه ر وشه ی «ده نووسن» و به «ده نووستن» تۆماریان ده کرد و خوینته ری ئه و سهرده مه به «نویشن» واته نووسین ده یان خوینده وه و به و شیویه، به لام پیویست به درێژه پیدان ناکا. هه ندی له هۆیه کان بو ئه وه ده گه ریتنه وه که نووسینی په هله وی به خه تی ئارامی ده نووسرا نه ختی زه حمهت بوو و شیویه وشه په هله ویه کان له یه که وه نیزی که ده بوون و ئه گهر به په هله وی بنووسرا، ده بوو هاوشیوه ئارامیه که ی بنووسن و هه موو جاری نیشانه ی چاوگی په هله وی بخه نه کۆتاییه که ی و به په هله وی ده سکار بکراو بیخویننه وه. به لام چون زاندره و وشه ی ئارامی به په هله وی ده نووسرا، به زۆر به لگه ئه وه سه لمیندراوه، له هه موان به هینتر کتیبیکی زمانه وانانی به ناوی «فرهنگ په لوانیک - قاموسی په هله وی» ی سهرده می ناوه نجی ماوه ته وه هه موو ئه و وشه ئارامیه ی تیدان که له بری په هله وی به کار هیندراوون. جگه له وهی بلین ئه و شیوازه ئالۆزه

هه‌ندی جار ده‌بووه هۆی گۆرینی گوتنی وشه‌ی په‌هله‌وی که به‌ر گه‌مه‌ی «هوزوارش» که‌وتبوون، پینووست ناکا زیاتری له‌ سه‌ر برۆین. ناشزانم ئەم شیوازه‌ چۆن به‌ هوزوارش ناو نرا.

ئه‌وه‌نده‌ی په‌یوه‌ندی به‌ ریره‌وی کوردیه‌وه‌ هه‌بی، ئەوه‌ هه‌موو قسه‌کان بوو له‌ سه‌ر په‌هله‌وی، هه‌ردووکیان دوو داوون له‌ یه‌ک تیرپیزی زمانه‌ ئیرانییه‌کان و به‌ ته‌نیشت یه‌که‌وه‌ن و جیاوازی چاره‌نووسیان ئەوه‌یه‌ په‌هله‌وی گه‌شه‌ی کرد و له‌ کۆتاییدا وه‌ستا، کوردیش وه‌ستا و دوا‌یی گه‌شه‌ی کرد. ئە‌گه‌ر به‌سه‌لمیندری لقیکی کوردی په‌یوه‌ندییه‌کی له‌ ئاسایی توندتری به‌ په‌هله‌وییه‌وه‌ هه‌یه‌ ئە‌وه‌ بوو تاموچیزی میژوویی بوو و باستریشه‌ بیه‌ته‌ موژده‌ بوو گومانی خه‌لکی که‌ چه‌ندین سه‌ده‌یه‌ زه‌وت کراوه‌ و هه‌مووشی قسه‌ی ریتیچوونه‌ و نه‌سه‌لمیندراوه‌ و پێم وا نیه‌ به‌ یه‌ک رینگاش به‌سه‌لمیندری، ئە‌وه‌ش ئە‌وه‌یه‌ که‌ قسه‌ی هه‌ورامی وای بوو هه‌لکه‌وی خه‌سله‌تی کۆنی تیدا بژی ئە‌وجا جوهره‌ گومانیکی گشتی دیته‌ ئاراهه‌ که‌ له‌ سه‌ر زاری ئاریه‌کان به‌ گشتی سه‌رنج دراوه‌ و به‌شی په‌هله‌وی به‌ ناچاری له‌ به‌شی فارسی زیاتر ده‌بی چونکه‌ په‌هله‌وی زمانی ناوه‌راسته‌ و ئە‌وه‌نده‌ دوور نه‌بووه‌ لیکچوون روو نه‌دا وه‌ک چۆن هه‌خامه‌نشیه‌کان که‌ ته‌نانه‌ت به‌ فارسی نو‌یی کیژی خو‌شی نه‌ده‌چوو. پاشه‌روژ به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان گومانمان بوو ده‌کاته‌ یه‌قین. به‌لام به‌لگه‌یه‌کی میژوویمان به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌ و هه‌ندی رووناکایی ده‌خاته‌ سه‌ر ریره‌وی شیوه‌زاری هه‌ورامی و خه‌سله‌تی پته‌ویی ده‌رده‌خا. ئە‌وه‌ به‌لگه‌یه‌ کتیی «نور الانوار»ه‌ که‌ عه‌بدولسه‌مه‌دی توداری سالی 1099ی کۆچی له‌ سه‌ر ره‌چه‌له‌کی ساداتی کوردی ناوچه‌ی هه‌ورامان و ده‌وروبه‌ری نووسیه‌تی و له‌ ناوه‌روکه‌ که‌یدا دوو شت بوو ئیمه‌ گرنگه‌ که‌ په‌یوه‌ندیان به‌ بابته‌که‌وه‌ هه‌یه‌ و یه‌که‌میان شیوه‌ی کرین و فرۆشته‌ له‌ گوند و گه‌ره‌کی ئە‌وه‌ ناوچه‌یه‌ و دوا‌ی بیسمیلا و پێشه‌کی و سه‌لاوات، به‌ عاره‌بیه‌کی ها‌که‌زایی ده‌لی: ئە‌وجا میرزا عه‌بدولکه‌ریم کوری میر خالید کوری ئە‌حمه‌د بابانی به‌ که‌یفی خو‌ی مولکه‌کانی که‌ که‌وتبوونه‌ «پشت ری» و «کوره‌وز» مه‌به‌ستم هه‌مه‌دان و قشله‌کانیتی و «اسفرنگین» و پارچه‌ی «بن» و «گاوران» و «نینه» و «گولان» و قشله‌کانیان «نیزل» و «گلیه» و «بیدره» و «چوین» به‌رانبه‌ر دووسه‌د و یه‌ک مسقال زیتر به‌ شیخ زه‌که‌ریا کوری شیخ عه‌بدولره‌حمان... هتد. ئە‌م کرین و فرۆشته‌، چیشتان‌ی روژی پینجشه‌مه‌ی پینجی ره‌بیعی یه‌که‌م، سالی شه‌شسه‌د و هه‌فتاوپینجی کۆچی پینجمه‌به‌ری گه‌وره‌ دروودی لی بی، مۆر کرا.

نووسه‌ری گریه‌نده‌که‌ قازی ئە‌سه‌دی خه‌لکی «بایگه‌لان» بووه‌ و عاره‌بیه‌که‌ی تیکه‌لیکه‌ له‌ فیربوون و راهاتن. زانینی عاره‌بی و راهاتنی کوردی ده‌قینکیان به‌ره‌م هیناوه‌ هه‌م هیزی تیدایه‌ هه‌م دوو بلقی هه‌لقولانی راهاتن.

ته‌مه‌نی ئە‌وه‌ گریه‌نده‌ ئە‌مرۆکه‌ هه‌وتسه‌د و سیو‌وو ساله‌ و دوو شایه‌دی له‌ سه‌ر دوو راستی تیدان که‌ بوو ئیمه‌ زۆر جیی بایه‌خن. یه‌که‌میان ناوی گوند و قشله‌کانه‌، که‌ ئە‌وه‌ ده‌مه‌ نۆزده‌ سال به‌ سه‌ر کۆتایی ده‌سه‌لاتی عه‌باسیه‌کاندا تیپه‌ریوه‌، کوردی بوونه‌ و به‌ زاراوه‌ی دانیشتوانی ناوچه‌ی هه‌ورامان بوونه‌ و هه‌مووشیان به‌ که‌لکی ئە‌وه‌ دین ئە‌مرۆ ناوی گوندی ئە‌وه‌ ناوچه‌یه‌ بن. شیوازی ناوه‌کان هه‌تا ئە‌مرۆ، له‌ ماوه‌ی هه‌وت سه‌ده‌ و چاره‌که‌ سه‌ده‌یه‌کدا، به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک گۆرانی به‌ سه‌ردا نه‌هاتووه‌ و به‌لگه‌نه‌ویستیشه‌ که‌ ئە‌وه‌ ناوانه‌ له‌و روژهدا دانه‌زاون که‌ گریه‌سته‌که‌ی تیدا نووسراوه‌ و ده‌شی له‌ رووی پیناوه‌ کارییه‌وه‌ بلین چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک پینستر به‌و ناوانه‌وه‌ بوونه‌ و ته‌نانه‌ت مانه‌وه‌یشیان به‌و ناوانه‌وه‌ له‌

دوای هیرشى مه غول كه هه موو شتيكيان ژيرو زوور كرد، ئەو بۆچوونه پشتتەستوور دەكا. مانه وهى ئەو ناوانه له دوای ئەو بشیۆپنیانهش كه دوای بوومه له رزه كهى مه غول ناوچه كهى گرتوه به لگهى به هیزیانه و ئامازشه بۆ هاسانى بهرده و امبوونیان به خویان و واتایانهوه. له ماوهى ئەو چەند سەده یەدا كه ئاسووده ییان تیدا بالادەست بووه. تا ئاستى باوه رپینکردنى گرده بر وا پى دەچى ئەو ناوانه له سەرده میكداهه بووبن هیشتا په هله وهى له ناوچه كه دا بالادەست بووبى و هیزی گریبه نده كهى تری فرۆشتن ئەم بۆچوونه پشتراست ده كا كه له نیوان دوو كه سدا بووه و په یوه ندی به مولكایه تی گوندیکه وه بووه ناوی «هه زار كوره» بووه و ئەوجا كریاره كه پیشكه شی شیخ خالیدی كوری شاذلی ده كا و ئەم شیخ خالیده باپیری باپیری ئەو شیخ زه كه ریا به بووه كه له گریبه ندی یه كه مدا ناوی هاتووه و گونده كهش له ناوچه كه دایه. به لام گوندی «هه زار كوره» ئەوه ده گه یه نی هه زار كوری تیدا بووه و ئیستاش ئەو شیوازه گوتنه له زور جی كوردستاندا باوه. جا با لىكى بدهینه وه چەند سال له نیوان باپیری باپیر و نه وهى نه وه دا ده بی. به پێوانه ی سەرده مى ئەمروى من مردنی باپیری باپیرم «ئه لواسیق بیللا عه بدولای كوری عه بدولرەحمانى جهلی» كه سالی 1246 ی كۆچى بووه و ماوه كه سەدوشه ست ساله و ئەگەر بۆ ریکكهوت ده سالی لى كه م بكه یه وه، سه دوپه نجا سال ده خریته سه ر 732 و ده بیته 882 سال كه ته مه نی ئەو وشه یه یه كه له ریزمانی كوردیدا تیکه ل و هاوه لئاوه. مانه وهى وشه ی تیکه ل ئەو ماوه دوور و دریزه واتای قوولتری هه یه و به رابردوودا رۆچوووه. گریبه ندی دووهم كه له یه كه میان كۆنتره، به هۆی زۆری ناوه كانیه وه دوامخست جگه له وهى گه رانه وه مان له دووهمه وه بۆ یه كه م به مه به ستی گه رانه وه ی شیوه زاری هه ورامییه به ره و سەرده مى په هله وهى. به لگه ی چاوه روانه كراو له گریبه ندی دووهمه وه یه فرۆشیاری ئەو گوند و ناوچانه میرزا عه بدولكه ریمی كوری میر خالیدی كوری ئەحمده بابان بی و باپیری بابان بی و به دوو پشت له پیش نه وه ی 675 ی كۆچى بی، به پنی لىكدانه وه ده بی به ر له سالی 600 ی كۆچى له دایك بووبی. ئەوه نده ی من بزائم كه س بۆ ئەوه نه چوووه بابانه كان ئەو ره گه قووله یان هه بووبی.

دووهم شت دوو شیعه خاوه نی نووسینه كه له شیخه كه یه وه ده یانگوازیتته وه، كه له دوو بۆنه دا به شیوه زاری «گۆران» ی دایناون و ته مه نی شیعه كان تا ئەمرو 320 ساله، له گه ل ره چاو كردنی جیاوازی مه ودای نیوان نووسینیاندا كه ته مه نی كۆنه كه یان له و ژماره یه ی سه ره وه زیاتر ده بی. یه كى له شیعه كان بۆ پیداهه لدانی باپیری، پیغه مبه ری عاره بی، له كاتی زیاره تی مه رقه ده كه یدا دایناوه و تاكه شیعی «گۆران» یه له بنه ماى وه زنی خۆی لایدابی و هه ندی ره چاوی عه رووزی كردوووه. زمانى ئەو شیعه، زمانى ئەو شیعرانه یه كه به «گۆران» ی، له وساوه تا ئیستا نووسراون. سه یر نییه زمانى ئەده ب له مه ودای چەند سەده یه كدا خۆی بگونجینی، به لكو سه یر ئەوه یه زمانى شیعر خۆی له گه ل زمانى ئاخاوتندا بگونجینی. ئەم دیارده یه هه موو لقیكى زمانى كوردی گرتۆته وه به هه موو شیوازه كانیه وه. راسته هه لبه ستنى شیعر و دارشتنى گوتەى ئەده بی جیاوازییان له گه ل ئاخاوتنى راسته وخۆدا هه یه كه ره نگه له پێوانه ی دروست لایدا، به لام ئەمه یه كیکیان له بازنه ی ئەوى تریان ده رناكا چونكه هه له له ئاخاوتندا وه ك هه له كردنه له شیعر و بابە تی ئەده بیدا.

ئەوئەى تا ئىستا گوترا بۆ زانىنى پلەووپايەى زمانى كوردى له ناو تىرپىژى زمانەكانى لقى ئارى و ئىرانى رۆژھەلاتى گەله هند و ئەوروپىيەكاندا بەسە و بە ئانقەست باسەكەم كورت كردهوہ تا ھەم كارەكەم ئاسان بى ھەم كات و پشوو بۆ خويتەر بەئلمەوہ.

ئەنجامدانى كارىكى تەواو و پىگەىشتوو له سەر ھىللىكى بەربەرىن كە من ھەلمبازردووہ ھى ئەوئەى سالىك يا دوو سال بخايەنى تا لىبىتەوہ و وختى چاپ و بلاو كردهوہ بىرى، بەو كاتەش سوودى راستەوخۆى بە سەردەچى و جگە له بەھا تيۆرى و ئەكادىمىيەكەى ھىچى ئەوتۆى نامىنى: پىويستە ئىمە خۆمان لەو شتانە لادەين كە سووديان نىيە و بەرانبەر ئەوانە بوەستىنەوہ كە زەرەريان ھەيە چونكە بە بەربەستى ئاشكرا دەورە دراوين و دەبى بەرانبەر خۆمان بە وىژدان بين و پى ناوى نىتەپاكى بەرەو گومانمان بەرى. ئەگەر ئەم نووسىنە شتىكى لەو تارىكايەى بەرچاوى خويتەرانى رەواندىتەوہ تا بتوانن روونتر ئەو شتانە بىنن كە روون نىن، بەسە بۆ ئەوئەى بىتە ھۆكارى شانازى و دلخۆشىم، ئەگەرنا دەسخەرۆبى شوينەوارىكى قوولى دەبى و دەبىتە ھۆى خەمىك كە بارودۆخە بەرچاوەكان دەرىدەخەن.

سەرنج:

بۆ گىرانەوئەى كورد بۆ مەدەكان سەرنجى كىبى پرۆفيسۆر فلادىمىر مینۆرسكى بدەن بە وەرگىران و پەراويزى دكتور كەمال مەزھەر ئەحمەدەوہ، كە لە ژمارە يەكى گوڤارى كۆرى زانىارى كورد، لە بەشە عارەبىيەكەيدا، سالى 1973 بلاو كراوئەوہ.

ئەوئەندەى پەيوەندى بە كىبى «نور الانوار»ى نووسەرى فارسىيەوہ ھەيە، بەرپىز محەمەدى مەلا كەرىم ئەو لايەنانەى لى دەرهىناون كە تايبەتىن بە ناوچەى ھەورامان و مەريوانەوہ و سالى 1970 لە بەغدا بلاوى كردهوہ - چاپخانەى سەلمان ئەعزەمى «ھەندى لە مېژووئەى ھەورامان و مەريوان» چەند لاپەرەيەك لە كىبى نور الانوارى عەبدولسەمەد تودارى لەگەل پىشەكى و چەند پەراويزىكدا.

بەغدا 1986/12/29

مەسعوود محەمەد